01002491711990032

4581

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ — Αρ. Φύλλου 249

17 Νοεμβρίου 1999

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 2753

Απλοποιήσεις και ελαφρύνσεις στη φορολογία εισοδήματος και άλλες διατάξεις.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

Άρθρο 1

Δαπάνες που εκπίπτουν από το εισόδημα.

1. Οι περιπτώσεις α', β' και γ' της παραγράφου 1 του άρθρου 8 του Ν. 2238/1994 (ΦΕΚ 151/Α') αντικαθίστανται ως εξής:

«α) Οι δαπάνες που αφορούν:

αα) Το ποσό του μισθώματος που καταβάλλεται ετησίως για κύρια κατοικία του φορολογουμένου και της οικογένειάς του. Δεν δικαιούνται την έκπτωση αυτήν όσοι παίρνουν στεγαστικό επίδομα. Επίσης, το ποσό του μισθώματος που καταβάλλει ετησίως για τα τέκνα του ο φορολογούμενος που μισθώνει κατοικίες για την ικανοποίηση των στεγαστικών αναγκών τους, τα οποία φοιτούν σε αναγνωρισμένα σχολεία ή σχολές του εσωτερικού, εφόσον αυτά τον βαρύνουν και εφόσον οι κατοικίες που μισθώνονται βρίσκονται στην περιοχή που έχει την έδρα της η σχολή ή το σχολείο που φοιτούν τα τέκνα του και αυτός ή τα τέκνα του δεν έχουν άλλη κατοικία σε αυτήν την περιοχή. Η περιοχή της τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης θεωρείται ως μία πόλη. Η έκπτωση αυτής της υποπερίπτωσης αναγνωρίζεται μόνο όταν ο φορολογούμενος αναγράψει στις οικείες ενδείξεις της ετήσιας δήλωσης φόρου εισοδήματος τον αριθμό του φορολογικού μητρώου του εκμισθωτή ή τον αριθμό της ταυτότητάς του, όταν δεν του έχει χορηγηθεί αριθμός φορολογικού μητρώου. Αν πρόκειται για εκμισθωτές που δεν κατοικούν ούτε διαμένουν στην Ελλάδα, μπορεί να αναγράφεται ο αριθμός φορολογικού μητρώου ή ταυτότητας του πληρεξουσίου ή νόμιμου εκπροσώπου τους. Για τους ανήλικους εκμισθωτές, που δεν έχουν αριθμό φορολογικού μητρώου ή ταυτότητας, αναγράφονται τα αντίστοιχα στοιχεία του προσώπου που έχει την επιμέλεια του ανηλίκου. Ο προϊστάμενος της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας υποχρεούται να χορηγεί τον αριθμό φορολογικού μητρώου ή ταυτότητας του εκμισθωτή ή του μισθωτή κατά περίπτωση, ύστερα από αίτηση του προσώπου που είναι υπόχρεο για την αναγραφή του αριθμού στην ετήσια δήλωση φόρου εισοδήματος ή στα οικεία έντυπα που συνυποβάλλονται με αυτήν.

ββ) Το ποσό της ετήσιας δαπάνης που καταβάλλει ο φορολογούμενος για ασφάλιστρα ασφαλίσεων ζωής ή θανάτου, ασφαλίσεων προσωπικών ατυχημάτων, καθώς και των ασφαλίστρων για ασφαλιστήρια ασθένειας, για την ασφάλιση του υπόχρεου, του άλλου συζύγου και των τέκνων τους, τα οποία τους βαρύνουν, κατά τις διατάξεις του παρόντος.

γγ) Το ποσό της δαπάνης για παράδοση κατ' οίκον ιδιαίτερων μαθημάτων ή για φροντιστήρια οποιασδήποτε αναγνωρισμένης εκπαιδευτικής βαθμίδας ή ξένων γλωσσών, το οποίο καταβάλλει ετησίως ο φορολογούμενος για κάθε τέκνο του, που τον βαρύνει, ή για τον ίδιο.

Αν το ποσό κάθε δαπάνης είναι μέχρι και εκατόν πενήντα χιλιάδες (150.000) δραχμές, η δαπάνη εκπίπτει στο σύνολό της. Αν το ποσό της υπερβαίνει τις εκατόν πενήντα χιλιάδες (150.000) δραχμές, εκπίπτει ποσοστό σαράντα τοις εκατό (40%) αυτής, μη δυνάμενο το εκπιπτόμενο ποσό να υπερβεί τις διακόσιες πενήντα χιλιάδες (250.000) δραχμές, αλλά ούτε να είναι μικρότερο των εκατόν πενήντα χιλιάδων (150.000) δραχμών.

Ειδικά για τον υπολογισμό των πιο πάνω ποσών, οι δαπάνες των υποπεριπτώσεων αα' και γγ' λαμβάνονται διακεκριμένως για το φορολογούμενο και για κάθε τέκνο που τον βαρύνει. Το πιο πάνω ποσό της κάθε δαπάνης, που υπολογίζεται αθροιστικά και για τους δύο συζύγους, εκπίπτει μόνο εφόσον έχει περιληφθεί στην αρχική δήλωση και μερίζεται μεταξύ των συζύγων ανάλογα με το ύψος του φορολογουμένου με τις γενικές διατάξεις εισοδήματος του καθενός, όπως αυτό δηλώθηκε με την αρχική δήλωση.»

2. Οι περιπτώσεις δ', ε', στ', ζ' και θ' της παραγράφου 1 του άρθρου 8 του Ν. 2238/1994 αναριθμούνται σε β', γ', δ', ε' και στ' και η υποπερίπτωση εε' της περίπτωσης ε' της παραγράφου 1 του άρθρου 8 του Ν. 2238/1994, όπως αναριθμήθηκε, καταργείται.

3. Μετά την υποπερίπτωση γγ' της περίπτωσης ε', όπως η περίπτωση αυτή αναριθμήθηκε με την προηγούμενη παράγραφο, της παραγράφου 1 του άρθρου 8 του Ν. 2238/1994 προστίθενται τρία εδάφια, που έχουν ως εξής:

«Κατά την εφαρμογή των προηγούμενων υποπεριπτώσεων δεν θεωρείται ότι αποκτάται πρώτη κατοικία, αν ο υπόχρεος, ο άλλος σύζυγος και τα τέκνα που τους βαρύνουν, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 7, έχουν δικαίωμα πλήρους κυριότητας ή ισόβιας επικαρπίας ή οίκησης, εξ ολοκλήρου ή επί ιδανικού μεριδίου, σε άλλη οικία ή οικίες, εφόσον το άθροισμα της συνολικής επιφάνειας που τους αντιστοιχεί υπερβαίνει τα τριάντα πέντε (35) τ.μ. προ-

κειμένου για άγαμο, διαζευγμένο ή χήρο και τα εβδομήντα (70) τ.μ. προκειμένου για έγγαμο. Η επιφάνεια αυτή προσαυξάνεται κατά δεκαπέντε (15) τ.μ. για κάθε τέκνο που βαρύνει τον υπόχρεο ή τον άλλο σύζυγο. Αν η επιφάνεια της πρώτης κατοικίας υπερβαίνει τα εκατόν είκοσι (120) τ.μ., το ποσό της δαπάνης που εκπίπτει περιορίζεται στο μέρος που αυτό αναλογεί επιμεριστικά στη μέχρι των εκατόν είκοσι (120) τ.μ. επιφάνεια της κατοικίας.»

4. Η διάταξη του τελευταίου εδαφίου από αυτά που προστέθηκαν με την προηγούμενη παράγραφο, μετά την υποπερίπτωση γγ' της περίπτωσης ε' της παραγράφου 1 του άρθρου 8 του Ν. 2238/1994 ισχύει για συμβάσεις δανείων που συνάπτονται από 1ης Ιανουαρίου 2000 και εφεξής.

5. Το άρθρο 11 του Ν. 1870/1989 (ΦΕΚ 250/Α') καταργείται.

6. Η περίπτωση γ' της παραγράφου 2 του άρθρου 8 του Ν. 2238/1994 αντικαθίσταται ως εξής:

«γ) είναι νεφροπαθείς που τελούν υπό αιμοκάθαρση ή περιτοναϊκή κάθαρση ή έχουν κάνει μεταμόσχευση νεφρού, καθώς και τα πρόσωπα που πάσχουν από μεσογειακή, δρεπανοκυτταρική και μικροδρεπανοκυτταρική αναιμία και κάνουν μεταγγίσεις αίματος.»

7. Οι παράγραφοι 3 και 5 του άρθρου 8 του Ν. 2238/1994 αντικαθίστανται ως εξής:

«3. Για τη σύζυγο η οποία έχει εισόδημα, οι δαπάνες των περιπτώσεων β' έως και στ' της παραγράφου 1 και της παραγράφου 2, που αφορούν την ίδια, της περίπτωσης γ' της παραγράφου 1, καθώς και της παραγράφου 2, που αφορούν τα τέκνα της από προηγούμενο γάμο, τα χωρίς γάμο τέκνα της, τους γονείς της και τους ανήλικους ορφανούς από πατέρα και μητέρα συγγενείς της μέχρι το δεύτερο βαθμό, αφαιρούνται από το δικό της εισόδημα.»

«5. Όταν ο ένας από τους συζύγους δεν έχει εισόδημα φορολογούμενο ή αυτό που έχει είναι κατώτερο από τα ποσά των δαπανών των περιπτώσεων γ' και στ' της παραγράφου 1 και της παραγράφου 2, που αφορούν αυτόν προσωπικά και τα πρόσωπα που τον βαρύνουν, τότε ολόκληρο το ποσό των δαπανών ή η διαφορά προστίθεται στις δαπάνες του άλλου συζύγου. Όταν το σύνολο των δαπανών του ενός συζύγου είναι ανώτερο απο το φορολογούμενο εισόδημά του, τότε η διαφορά που προκύπτει και μέχρι το άθροισμα των δαπανών των περιπτώσεων γ' και στ' της παραγράφου 1 και της παραγράφου 2 προστίθεται στις δαπάνες του άλλου συζύγου.»

8. Το αναφερόμενο στην παράγραφο 2 του άρθρου 8 του Ν. 2238/1994 ποσό πεντακοσίων χιλιάδων (500.000) δραχμών αυξάνεται σε εξακόσιες πενήντα χιλιάδες (650.000) δραχμές.

Άρθρο 2

Αύξηση απαλλασσόμενου ποσού ιδιοκατοίκησης, φορολογική κλίμακα, μείωση συμπληρωματικού φόρου και φόρου τέκνων και εισόδημα από ακίνητα

1. Τα δύο πρώτα εδάφια της περίπτωσης β' της παραγράφου 2 του άρθρου 6 του Ν. 2238/1994 αντικαθίστανται ως εξής:

«Το ακαθάριστο τεκμαρτό εισόδημα από ιδιοκατοίκηση της κύριας κατοικίας του φορολογουμένου, εμβαδού μέχρι εκατόν πενήντα (150) τετραγωνικά μέτρα, το οποίο προσαυξάνεται κατά είκοσι (20) τετραγωνικά μέτρα για κάθε τέκνο μετά το δεύτερο που βαρύνει τον φορολογούμενο. Αν το εμβαδόν της ιδιοκατοικούμενης κύριας κατοικίας είναι μικρότερο από το παραπάνω απαλλασσόμενο όριο, η διαφορά μέχρι το όριο αυτό λαμβάνεται υπόψη για απαλλαγή μιας μόνο ιδιοκατοικούμενης δευτερεύουσας κατοικίας.»

2. Στην παράγραφο 2 του άρθρου 6 του Ν. 2238/1994 προστίθεται περίπτωση γ', που έχει ως εξής:

«γ) Το τεκμαρτό εισόδημα που προκύπτει από τη δωρεάν παραχώρηση της χρήσης κατοικίας από το γονέα που έχει την κυριότητα ή την επικαρπία αυτής προς τα τέκνα του ή από τα τέκνα που έχουν την κυριότητα ή την επικαρπία αυτής προς τους γονείς τους, προκειμένου να χρησιμοποιηθεί ως κατοικία».

3. Η κλίμακα της παραγράφου 1 του άρθρου 9 του Ν. 2238/1994 αντικαθίσταται ως εξής:

Κλιμάκιο εισοδήματος	Φορολογικός συντελεστής (%)	Φόρος κλιμακίου	Συνολικό εισόδημα	Συνολικός φόρος
2.000.000	0	0	2.000.000	0
710.000	5	35.500	2.710.000	35.500
1.625.000	15	243.750	4.335.000	279.250
3.245.000	30	973.500	7.580.000	1.252.750
8.655.000	40	3.462.000	16.235.000	4.714.750
Υπερβάλλον	45			

4. Ειδικά, για το οικονομικό έτος 2000 (εισοδήματα χρήσης 1999) ισχύει η πιο κάτω φορολογική κλίμακα:

Κλιμάκιο εισοδήματος	Φορολογικός συντελεστής (%)	Φόρος κλιμακίου	Συνολικό εισόδημα	Συνολικός φόρος
1.600.000	0	0	1.600.000	0
1.110.000	5	55.500	2.710.000	55.500
1.625.000	15	243.750	4.335.000	299.250
3.245.000	30	973.500	7.580.000	1.272.750
8.655.000	40	3.462.000	16.235.000	4.734.750
Υπερβάλλον	45			

5. Για την εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου 1 του άρθρου 14 του Ν. 2238/1994, η κλίμακα της προηγούμενης παραγράφου εφαρμόζεται για αποζημιώσεις που αφορούν τη διακοπή της σχέσης που συνδέει τον καταβάλλοντα την αποζημίωση με τον δικαιούχο αυτής και πραγματοποιείται μετά τη δημοσίευση του νόμου αυτού και μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 1999. Αν η πιο πάνω διακοπή της σχέσης πραγματοποιείται μετά την 31η Δεκεμβρίου 1999 εφαρμόζεται η κλίμακα της παραγράφου 1 του άρθρου 9 του Ν. 2238/1994 που ισχύει κατά το χρόνο λήξης αυτής της σχέσης.

6. Οι περιπτώσεις α', β' και γ' της παραγράφου 2 του άρθρου 9 του Ν. 2238/1994 αντικαθίστανται ως εξής:

«α) Τριάντα χιλιάδες (30.000) δραχμές, όταν έχει ένα τέκνο που τον βαρύνει.

β) Τριάντα πέντε χιλιάδες (35.000) δραχμές για κάθε τέκνο του, όταν έχει δύο (2) τέκνα που τον βαρύνουν.

γ) Πενήντα χιλιάδες (50.000) δραχμές για κάθε τέκνο του, όταν έχει τρία (3) τέκνα που τον βαρύνουν.

δ) Εξήντα χιλιάδες (60.000) δραχμές για κάθε τέκνο του, όταν έχει τέσσερα (4) τέκνα που τον βαρύνουν.

Όσο αυξάνει ο αριθμός των τέκνων που βαρύνουν τον

φορολογούμενο, τόσο αυξάνει κατά δέκα χιλιάδες (10.000) δραχμές και το ποσό που μειώνει το φόρο και το οποίο υπολογίζεται επί του αριθμού των τέκνων.»

7. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 9 του Ν. 2238/1994 αντικαθίσταται ως εξής:

«Αν στο συνολικό εισόδημα περιλαμβάνεται και εισόδημα από ακίνητα, εκτός από το απαλλασσόμενο εισόδημα από ιδιοκατοίκηση κύριας και δευτερεύουσας κατοικίας, το ακαθάριστο ποσό αυτού υποβάλλεται και σε συμπληρωματικό φόρο, ο οποίος υπολογίζεται με συντελεστή ενάμισι τοις εκατό (1,5%).»

8. Το τρίτο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 9 του Ν. 2238/1994 αντικαθίσταται ως εξής:

«Ειδικώς, ο συντελεστής του πρώτου εδαφίου αυξάνεται σε τρία τοις εκατό (3%) και επιβάλλεται στο ακαθάριστο εισόδημα από ακίνητα που χρησιμοποιούνται ως κατοικίες, εφόσον η επιφάνεια καθεμιάς από αυτές υπερβαίνει τα τριακόσια (300) τετραγωνικά μέτρα.»

9. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 8 του άρθρου 9 του Ν. 2238/1994 αντικαθίσταται ως εξής:

«Όσοι κατοικούν στην αλλοδαπή και αποκτούν εισόδημα από πηγή που βρίσκεται στην Ελλάδα, στο ποσό του φόρου που αντιστοιχεί με βάση τη φορολογική κλίμακα της παραγράφου 1 προστίθεται ο φόρος, ο οποίος προκύπτει με την εφαρμογή του αναλογικού συντελεστή πέντε τοις εκατό (5%) για το τμήμα εισοδήματος μέχρι ένα εκατομμύριο εξακόσιες χιλιάδες (1.600.000) δραχμές για το οικονομικό έτος 2000 και μέχρι δύο εκατομμύρια (2.000.000) δραχμές για το οικονομκό έτος 2001 και μετά.»

10. Η παράγραφος 1 του άρθρου 20 του Ν. 2238/1994 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Εισόδημα από ακίνητα είναι αυτό που προκύπτει κάθε οικονομικό ή κατά περίπτωση γεωργικό έτος, είτε από εκμίσθωση ή επίταξη ή έμμεσα από ιδιοκατοίκηση ή ιδιοχρησιμοποίηση ή από παραχώρηση της χρήσης σε τρίτο χωρίς αντάλλαγμα, μιας ή περισσότερων οικοδομών είτε από εκμίσθωση γαιών. Το εισόδημα αυτό αποκτάται από κάθε πρόσωπο στο οποίο έχει νόμιμα μεταβιβασθεί με οριστικό συμβόλαιο ή έχει αποκτηθεί με δικαστική απόφαση ή λόγω χρησικτησίας το δικαίωμα πλήρους κυριότητας ή νομής ή επικαρπίας ή οίκησης, καθώς και από πρόσωπο στο οποίο έχει μεταβιβασθεί, με οριστικό συμβόλαιο, το δικαίωμα ενάσκησης επικαρπίας, κατά περίπτωση. Επίσης εισόδημα από ακίνητα θεωρείται και το δικαίωμα που αποκτάται από τον κύριο του εδάφους προκειμένου για οικοδομές που έχουν ανεγερθεί σε έδαφος κυριότητας τρίτου ή αν πρόκειται για επιφάνειες και εμφυτεύσεις που διατηρούνται σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 58 και 59 του Α.Ν. 2783/1941 (ΦΕΚ 29/ Α΄).»

11. Στην περίπτωση β΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 16 του Ν. 2238/1994 μετά την υποπερίπτωση δδ΄ προστίθεται υποπερίπτωση εε΄, που έχει ως εξής:

«εε) Εξήντα τοις εκατό (60%) για χρονικό διάστημα πάνω από τριάντα (30) έτη από το έτος κατασκευής, εφόσον διαθέτουν πιστοποιητικό αυθεντικότητας, το οποίο εκδίδεται από διεθνή ή ημεδαπό φορέα που έχει αρμοδιότητα να εκδίδει αυτό το πιστοποιητικό».

12. Μετά το τρίτο εδάφιο της περίπτωσης ε΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 16 του Ν. 2238/1994 προστίθεται νέο εδάφιο, που έχει ως εξής:

«Επίσης, για πλοία αναψυχής που έχουν κατασκευασθεί ή κατασκευάζονται στην Ελλάδα εξ ολοκλήρου από ξύλο, τύπων «τρεχαντήρι», «βαρκαλάς», «πέραμα», «τσερνίκι» και «λίμπερτυ», που προέρχονται από την ελληνική ναυτική παράδοση, τα ποσά της ετήσιας τεκμαρτής δαπάνης μειώνονται κατά ποσοστό είκοσι πέντε τοις εκατό (25%).»

13. Το αναφερόμενο στην παράγραφο 1 του άρθρου 118 του Ν. 2238/1994 ποσό των τριών εκατομμυρίων (3.000.000) δραχμών αυξάνεται σε τρία εκατομμύρια τριακόσιες χιλιάδες (3.300.000) δραχμές.

Άρθρο 3
Φορολογία επιχειρήσεων.

1. Η παράγραφος 1 του άρθρου 10 του Ν. 2238/1994 αντικαθίσταται εν μέρει έως και το πρώτο εδάφιο της περίπτωσης γ΄, ως εξής:

«Τα καθαρά κέρδη των υπόχρεων που αναφέρονται στην παράγραφο 4 του άρθρου 2, όπως αυτά προσδιορίζονται με βάση τις διατάξεις αυτού του νόμου, φορολογούνται με συντελεστή:

α) Είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) προκειμένου για ομόρρυθμες και ετερόρρυθμες εταιρίες, εταιρίες του Π.Δ. 518/1989 (ΦΕΚ 220/Α΄), καθώς και για τις κοινωνίες αστικού δικαίου που ασκούν επιχείρηση ή επάγγελμα.

β) Τριάντα πέντε τοις εκατό (35%) προκειμένου για κοινοπραξίες της παραγράφου 2 του άρθρου 2 του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων, καθώς και για αστικές εταιρίες, συμμετοχικές ή αφανείς.

Από τα καθαρά κέρδη των παραπάνω προσώπων, προκειμένου να υπολογισθεί ο φόρος εισοδήματος, εκπίπτουν τα κέρδη τα οποία απαλλάσσονται από το φόρο ή φορολογούνται αυτοτελώς, καθώς και τα κέρδη τα οποία προέρχονται από μερίσματα ημεδαπών ανωνύμων εταιριών ή συνεταιρισμών ή από αμοιβαία κεφάλαια ή από μερίδια εταιρίας περιορισμένης ευθύνης ή από τη συμμετοχή σε υπόχρεους που αναφέρονται στην παράγραφο 4 του άρθρου 2.

Ειδικά, προκειμένου για τις ομόρρυθμες και ετερόρρυθμες εταιρίες και κοινωνίες κληρονομικού δικαίου, στις οποίες μεταξύ των κοινωνών περιλαμβάνονται και ανήλικοι, από τα κέρδη που απομένουν ύστερα από την εφαρμογή των διατάξεων του προηγούμενου εδαφίου αφαιρείται επιχειρηματική αμοιβή για μέχρι τρεις (3) ομόρρυθμους εταίρους φυσικά πρόσωπα ή μέχρι τρεις (3) κοινωνούς φυσικά πρόσωπα, με τα μεγαλύτερα ποσοστά συμμετοχής.»

2. Ειδικά για τα εισοδήματα των ομόρρυθμων και ετερόρρυθμων εταιριών, εταιριών του Π.Δ. 518/1989, καθώς και των κοινωνιών αστικού δικαίου που ασκούν επιχείρηση ή επάγγελμα που προκύπτουν από ισολογισμούς που κλείνουν από 1.1.1999 μέχρι και 31.12.1999 ή αποκτώνται κατά το αυτό διάστημα, ο συντελεστής φορολογίας της περίπτωσης α΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 10 του Ν. 2238/1994, που εφαρμόζεται για την επιβολή του φόρου, ορίζεται σε τριάντα τοις εκατό (30%).

3. Η υποπερίπτωση ββ΄ της περίπτωσης α΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 13 του Ν. 2238/1994 αντικαθίσταται ως εξής:

«ββ) Εταιρικών μερίδων ή μεριδίων, ποσοστών συμμετοχής σε κοινωνία αστικού δικαίου που ασκεί επιχείρηση ή επάγγελμα ή σε κοινοπραξία, εκτός κοινοπραξίας τεχνικών έργων, της παραγράφου 2 του άρθρου 2 του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων».

4. Στο άρθρο 13 του Ν. 2238/1994 προστίθεται παράγραφος 2, που έχει ως εξής:

«2. Φορολογείται αυτοτελώς με συντελεστή πέντε τοις εκατό (5%) η πραγματική αξία πώλησης μετοχών μη εισηγμένων στο Χρηματιστήριο Αθηνών, που μεταβιβάζονται από ιδιώτες ή από φυσικά ή νομικά πρόσωπα, ημεδα-

πά ή αλλοδαπά. Για την καταβολή του φόρου αυτού και την υποβολή της σχετικής δήλωσης έχουν εφαρμογή τα αναφερόμενα στις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου.»

5. Οι παράγραφοι 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11 και 12 του άρθρου 13 του Ν. 2238/1994 αναριθμούνται σε 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12 και 13.

6. Ο τρόπος φορολογίας των μεταβιβαζόμενων μετοχών μη εισηγμένων στο Χρηματιστήριο, που προβλέπουν οι διατάξεις της παραγράφου 4 του παρόντος άρθρου, έχουν εφαρμογή για μεταβιβάσεις που γίνονται από την έναρξη ισχύος του παρόντος, καταργουμένων για τις μεταβιβάσεις αυτές των διατάξεων της παραγράφου 6 του άρθρου 15 του Ν. 2459/1997 (ΦΕΚ 17/Α').

7. Για μεταβιβάσεις μετοχών μη εισηγμένων στο Χρηματιστήριο Αθηνών, που πραγματοποιήθηκαν από 18 Φεβρουαρίου 1997 μέχρι και την προηγούμενη ημέρα της δημοσίευσης του νόμου αυτού και εκκρεμεί ο έλεγχος των δηλώσεων που έχουν υποβληθεί στις αρμόδιες δημόσιες οικονομικές υπηρεσίες για τον προσδιορισμό της υπεραξίας, παρέχεται η δυνατότητα σε όλους γενικά τους υπόχρεους να φορολογηθούν με βάση τον προβλεπόμενο τρόπο που ορίζουν οι διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 13 του Ν. 2238/1994, όπως αυτή προστίθεται με την παράγραφο 4 αυτού του άρθρου. Προς τούτο οι υπόχρεοι πρέπει να υποβάλλουν συμπληρωματικές δηλώσεις της παραγράφου 1 του άρθρου 13 του Ν. 2238/1994 μέσα σε τρεις (3) μήνες από τη δημοσίευση του νόμου αυτού και να καταβάλλουν τη διαφορά του φόρου που προκύπτει από την εφαρμογή της διάταξης της παραγράφου 2 του άρθρου 13 του Ν. 2238/1994 και του ποσού που καταβλήθηκε με την αρχική δήλωση, εφάπαξ με την υποβολή της δήλωσης αυτής, χωρίς την επιβολή πρόσθετων φόρων, προστίμων ή άλλων κυρώσεων.

8. Οι διατάξεις των παραγράφων 4 και 5 του άρθρου 13 του Ν. 4459/1965 (ΦΕΚ 35/Α') καταργούνται.

9. Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 24 του Ν. 2214/1994 (ΦΕΚ 75/Α') αντικαθίσταται ως εξής:

«Αν η ανωτέρω προθεσμία παρέλθει άπρακτη, ο προϊστάμενος της αρμόδιας για τη φορολογία της εταιρίας δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας εκδίδει πράξη κατά της ανώνυμης εταιρίας με την οποία επιβάλλει σε βάρος της πρόστιμο, που υπολογίζεται σε ποσοστό είκοσι τοις εκατό (20%) επί του καταβεβλημένου μετοχικού κεφαλαίου της, που είχε κατά το χρόνο λήξης της προθεσμίας προς ονομαστικοποίηση των μετοχών της.»

10. Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου εφαρμόζονται ανάλογα και σε όλες τις υποθέσεις που εκκρεμούν ενώπιον των φορολογικών αρχών, των διοικητικών δικαστηρίων και του Σ.τ.Ε.

11. Για την εφαρμογή της υποπερίπτωσης ββ' της περίπτωσης α' της παραγράφου 1 και της παραγράφου 2 του άρθρου 13 του Ν. 2238/1994, με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών καθορίζεται ο τρόπος προσδιορισμού: α) της κατώτατης πραγματικής αξίας πώλησης των μη εισηγμένων στο Χρηματιστήριο Αθηνών μετοχών που μεταβιβάζονται, λαμβάνοντας ενδεικτικά υπόψη αποτελέσματα από τους τελευταίους πριν από τη μεταβίβαση ισολογισμούς και την απόδοση των ιδίων κεφαλαίων της επιχείρησης και β) του ελάχιστου ποσού της υπεραξίας που προκύπτει από τη μεταβίβαση ολόκληρης επιχείρησης, μερίδων ή μεριδίων και ποσοστών συμμετοχής, λαμβάνοντας υπόψη ενδεικτικά τα καθαρά κέρδη των τελευταίων ετών, την αμοιβή του επιχειρηματία και το επιτόκιο των εντόκων γραμματίων του Δημοσίου ετήσιας διάρκειας, καθώς και κάθε άλλη λεπτομέρεια για την εφαρμογή των διατάξεων αυτών.

12. Στο τέλος της περίπτωσης α' της παραγράφου 1 του άρθρου 13 του Ν. 2238/1994 προστίθενται τελευταία εδάφια, που έχουν ως εξής:

«Αν μεταβιβασθεί από επαχθή αιτία ατομική επιχείρηση ή μερίδιο ομόρρυθμης ή ετερόρρυθμης εταιρίας, από γονέα προς τα τέκνα του ή από σύζυγο σε σύζυγο, λόγω συνταξιοδότησης του μεταβιβάζοντος, ο συντελεστής φορολογίας της περίπτωσης αυτής μειώνεται από 20% σε 10% για μεταβιβάσεις που γίνονται μέχρι 31 Δεκεμβρίου 2000. Μεταβιβάσεις που γίνονται μετά το χρόνο αυτόν δεν υπόκεινται σε φόρο υπεραξίας».

13. Η περίπτωση δ' της παραγράφου 1 του άρθρου 24 του Ν. 2238/1994 αντικαθίσταται ως εξής:

«δ) Από κέρδη αμοιβαίων κεφαλαίων, καθώς και η πρόσθετη αξία που αποκτούν οι μεριδιούχοι αμοιβαίων κεφαλαίων από την εξαγορά μεριδίων σε τιμή ανώτερη της τιμής κτήσης.»

14. Το δεύτερο εδάφιο της περίπτωσης α' της παραγράφου 3 του άρθρου 28 του Ν. 2238/1994 αντικαθίσταται ως εξής:

«Ως κέρδος θεωρείται η επιπλέον διαφορά μεταξύ της αξίας του ακινήτου το οποίο πουλήθηκε και της αξίας αυτού κατά το χρόνο της αγοράς. Ως αξία πώλησης λαμβάνεται αυτή που προσδιορίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 41 του Ν. 1249/1982 (ΦΕΚ 43/Α'). Αν όμως το τίμημα που αναφέρεται στα οικεία πωλητήρια συμβόλαια είναι μεγαλύτερο από την πιο πάνω αξία, ως ακαθάριστο έσοδο λαμβάνεται το αναφερόμενο σε αυτά τα συμβόλαια τίμημα. Ειδικά, για τις περιοχές που δεν ισχύει το αντικειμενικό σύστημα προσδιορισμού της αξίας των ακινήτων, ως ακαθάριστα έσοδα λαμβάνονται:

αα' Το τίμημα από τις πωλήσεις των πιο πάνω ακινήτων που αναφέρεται στα οικεία πωλητήρια συμβόλαια.

ββ' Η διαφορά μεταξύ του τιμήματος της αξίας, κατά περίπτωση, που φορολογήθηκε, και της πραγματικής αξίας του ακινήτου, η οποία εξευρίσκεται σύμφωνα με τις διατάξεις που ισχύουν στη φορολογία μεταβίβασης ακινήτων.»

15. Το δεύτερο εδάφιο της περίπτωσης β' της παραγράφου 3 του άρθρου 28 του Ν. 2238/1994 αντικαθίσταται ως εξής:

«Ως ωφέλεια θεωρείται η επιπλέον διαφορά μεταξύ της αξίας της έκτασης η οποία πουλήθηκε και της αξίας της πριν από την κατάτμηση ή τη ρυμοτόμηση.

Ως αξία πώλησης λαμβάνεται αυτή που προσδιορίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 41 του Ν. 1249/1982. Αν όμως το τίμημα που αναφέρεται στα οικεία πωλητήρια συμβόλαια είναι μεγαλύτερο από την πιο πάνω αξία, ως ακαθάριστο έσοδο λαμβάνεται το αναφερόμενο σε αυτά τα συμβόλαια τίμημα. Ειδικά, για τις περιοχές που δεν ισχύει το αντικειμενικό σύστημα προσδιορισμού της αξίας των ακινήτων, ως ακαθάριστα έσοδα λαμβάνονται:

αα' Το τίμημα από τις πωλήσεις των πιο πάνω ακινήτων που αναφέρεται στα οικεία πωλητήρια συμβόλαια.

ββ' Η διαφορά μεταξύ του τιμήματος της αξίας, κατά περίπτωση, που φορολογήθηκε, και της πραγματικής αξίας του ακινήτου, η οποία εξευρίσκεται σύμφωνα με τις διατάξεις που ισχύουν στη φορολογία μεταβίβασης ακινήτων.»

16. Στην παράγραφο 2 του άρθρου 29 του Ν. 2238/ 1994 προστίθενται περιπτώσεις γ' και δ' και τελευταίο νέο εδάφιο, που έχουν ως εξής:

«γ) η ημεδαπή επιχείρηση στο κεφάλαιο της οποίας με-

τέχει με ποσοστό τουλάχιστον πενήντα τοις εκατό (50%) άλλη ημεδαπή επιχείρηση, στην οποία μετέχει αλλοδαπή επιχείρηση με το ίδιο ή μεγαλύτερο ποσοστό, κατά το χρόνο που κλείνει τη διαχείρισή της η αλλοδαπή επιχείρηση,

δ) η ημεδαπή επιχείρηση στο κεφάλαιο της οποίας μετέχει με ποσοστό τουλάχιστον πενήντα τοις εκατό (50%) άλλη ημεδαπή επιχείρηση, κατά το χρόνο που κλείνει τη διαχείρισή της η συμμετέχουσα επιχείρηση.

Επί αλλαγής του χρόνου λήξης της διαχειριστικής περιόδου της αλλοδαπής επιχείρησης ή της συμμετέχουσας, οι επιχειρήσεις των παραπάνω περιπτώσεων α', β', γ' και δ' μπορούν, χωρίς έγκριση του προϊσταμένου της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας, να προσαρμόζουν το χρόνο λήξης της διαχειριστικής περιόδου με αυτόν της αλλοδαπής ή της συμμετέχουσας επιχείρησης.»

17. Στην παράγραφο 7 του άρθρου 64 του Ν. 2238/ 1994 προστίθεται περίπτωση δ', που έχει ως εξής:

«δ) Συνιδιοκτησίες που συνεκμεταλλεύονται αλιευτικά σκάφη μέχρι και δέκα (10) κόρους ολικής χωρητικότητας στις οποίες συμμετέχουν αποκλειστικά επαγγελματίες αλιείς.»

18. Οι παράγραφοι 2 και 3 του άρθρου 3 του Α.Ν. 148/1967 (ΦΕΚ 173 Α') αντικαθίστανται ως εξής:

«2. Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου δεν εφαρμόζονται αν η γενική συνέλευση των μετόχων με πλειοψηφία τουλάχιστον εξήντα πέντε τοις εκατό (65%) του καταβεβλημένου εταιρικού κεφαλαίου αποφασίσει αυτό. Στην περίπτωση αυτήν, το μη διανεμόμενο μέρισμα μέχρι τουλάχιστον ποσοστού τριάντα πέντε τοις εκατό (35%) επί των καθαρών κερδών, που προβλέπεται από την προηγούμενη παράγραφο, μεταφέρεται στα βιβλία της εταιρίας σε ειδικό λογαριασμό αποθεματικού προς κεφαλαιοποίηση. Το αποθεματικό αυτό υποχρεούται η ανώνυμη εταιρία εντός τετραετίας από το χρόνο του σχηματισμού του να κεφαλαιοποιήσει, με έκδοση νέων μετοχών που παραδίδει δωρεάν στους δικαιούχους μετόχους.

3. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν εφαρμόζονται εφόσον το αποφασίσει η Γενική Συνέλευση με πλειοψηφία εβδομήντα τοις εκατό (70%) τουλάχιστον του καταβεβλημένου εταιρικού κεφαλαίου.»

19. Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου εφαρμόζονται για τα διανεμόμενα κέρδη που προέρχονται από ισολογισμούς που εγκρίνονται από τη γενική συνέλευση των μετόχων από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου και εφεξής.

20. Το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 34 του Ν. 2238/1994 αντικαθίσταται ως εξής: «Το καθαρό κέρδος που προκύπτει με βάση τα έσοδα αυτά φορολογείται στο όνομα των υπόχρεων, που αναφέρονται στην παράγραφο 4 του άρθρου 2, με το συντελεστή που προβλέπεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 10 κατά το έτος που διαλύεται η εταιρία, κοινωνία ή κοινοπραξία.»

Άρθρο 4

Έκπτωση δαπανών από τα ακαθάριστα έσοδα των επιχειρήσεων - Κίνητρα για την απασχόληση προσωπικού και πραγματοποίησης επενδύσεων.

1. Μετά το δεύτερο εδάφιο της περίπτωσης θ' της παραγράφου 1 του άρθρου 31 του Ν. 2238/1994 προστίθενται δύο νέα εδάφια, που έχουν ως εξής:

«Ειδικά για τις επιχειρήσεις σταθερής και κινητής τηλεφωνίας, καθώς και για τις επιχειρήσεις εκμετάλλευσης συνδρομητικών τηλεοπτικών σταθμών, το ποσό της πρόβλεψης υπολογίζεται στην αξία των υπηρεσιών ή συνδρομητικών που αναγράφεται στα εκδιδόμενα, σύμφωνα με τις διατάξεις του Κ.Β.Σ., στοιχεία προς επιτηδευματίες ή ιδιώτες με εξαίρεση αυτά που εκδίδονται προς το Δημόσιο, δήμους και κοινότητες, δημόσιες επιχειρήσεις, οργανισμούς ή επιχειρήσεις κοινής ωφέλειας και νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου. Επίσης, για τις επιχειρήσεις του προηγούμενου εδαφίου, το ποσοστό υπολογισμού της πρόβλεψης ορίζεται σε επτάμισι τοις χιλίοις (7,5‰) για ισολογισμούς που κλείνουν την 31η Δεκεμβρίου 2000 και ένα τοις εκατό (1%) για ισολογισμούς που κλείνουν την 31η Δεκεμβρίου 2001 και εφεξής.»

2. Οι διατάξεις του πρώτου εδαφίου της προηγούμενης παραγράφου ισχύουν για ισολογισμούς που κλείνουν την 31η Δεκεμβρίου 1999 και εφεξής.

3. Από την έναρξη ισχύος των διατάξεων της παραγράφου 1 καταργούνται οι διατάξεις της παραγράφου 5 του άρθρου 2 του Ν. 2374/1996 (ΦΕΚ 32/Α').

4. Το δεύτερο εδάφιο της περίπτωσης ιγ' της παραγράφου 1 του άρθρου 31 του Ν. 2238/1994 αντικαθίσταται ως εξής:

«Τα ποσά των δαπανών για βελτιώσεις και προσθήκες σε μισθωμένα ακίνητα εκπίπτουν ισόποσα από τα ακαθάριστα έσοδα των χρήσεων που διαρκεί η μίσθωση. Σε περίπτωση κατά την οποία ο ετήσιος συντελεστής απόσβεσης που προκύπτει με τον τρόπο αυτόν είναι μικρότερος από το συντελεστή που ορίζεται από το Π.Δ. 100/1998 (ΦΕΚ 96/Α') για το ίδιο πάγιο στοιχείο, όταν αυτό είναι ιδιόκτητο, εφαρμόζονται τα οριζόμενα από το προεδρικό διάταγμα.»

5. Στην περίπτωση ιστ' της παραγράφου 1 του άρθρου 31 του Ν. 2238/1994 προστίθεται εδάφιο, που έχει ως εξής:

«Εξαιρούνται τα μισθώματα που καταβάλλονται για ακίνητα κατά το μέρος που αναλογούν στην αξία του οικοπέδου.»

6. Για την έκπτωση των δαπανών των περιπτώσεων ι' και ιη' της παραγράφου 1 του άρθρου 31 του Ν. 2238/1994, από τα ακαθάριστα έσοδα των επιχειρήσεων των διαχειριστικών χρήσεων που λήγουν μετά τις 30 Δεκεμβρίου 1997 και μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2000 δεν απαιτείται προηγούμενη έγκριση της Επιτροπής της πιο πάνω περίπτωσης ι'. Ο έλεγχος των δαπανών αυτών ανάγεται στην αρμοδιότητα των προϊσταμένων των αρμόδιων δημόσιων ελεγκτικών υπηρεσιών ΕΘΕΚ και ΠΕΚ, στα πλαίσια του ελεγκτικού τους έργου. Οι διατάξεις των προηγούμενων εδαφίων ισχύουν από το χρόνο που τέθηκαν σε ισχύ οι διατάξεις των παραγράφων 6 και 15 του άρθρου 14 του Ν. 2459/1997.

7. Προσφυγές οι οποίες έχουν ασκηθεί μέχρι την ημερομηνία δημοσίευσης του παρόντος, σύμφωνα με τις διατάξεις των περιπτώσεων ι' και ιη' της παραγράφου 1 του άρθρου 31 του Ν. 2238/1994, θεωρούνται ως μη ασκηθείσες και δεν εξετάζονται.

8. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 31 του Ν. 2238/1994 προστίθεται περίπτωση ιθ', που έχει ως εξής:

«ιθ) Των ποσών για την αγορά ηλεκτρονικών υπολογιστών και του λογισμικού (SOFTWARE) που παρέχονται στους υπαλλήλους της επιχείρησης για τηλεργασία.»

9. Στο τέλος της παραγράφου 5 του άρθρου 11 του Π.Δ. 100/1998 (ΦΕΚ 96 Α') προστίθεται εδάφιο, που έχει ως εξής:

«Η απόσβεση των ηλεκτρονικών υπολογιστών και του λογισμικού (SOFTWARE) μπορεί να γίνεται και εφάπαξ κατά τη χρήση εντός της οποίας τίθενται σε λειτουργία.»

10. Η ισχύς των διατάξεων των παραγράφων 2, 3, 4, 5 και 6 του άρθρου 31 του Ν. 2238/1994 παρατείνεται έως και την 31η Δεκεμβρίου 2001.

11. Οι διατάξεις της παραγράφου 4 του άρθρου 105 του Ν. 2238/1994 εφαρμόζονται ανάλογα και στα πιστωτικά ιδρύματα που λειτουργούν με τη μορφή αμιγούς πιστωτικού συνεταιρισμού του Ν. 1667/1986 (ΦΕΚ 196 Α΄).

12. Το τρίτο εδάφιο της περίπτωσης ε΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 31 του Ν. 2238/1994 αντικαθίσταται ως εξής:

«Δεν εκπίπτουν οι τυχόν καταβαλλόμενοι από την επιχείρηση κάθε είδους φόροι που βαρύνουν τρίτους, με εξαίρεση τον ειδικό φόρο τραπεζικών εργασιών που επιβάλλεται επί των πάσης φύσεως ωφελειών από μετοχικούς τίτλους.»

13. Για τον υπολογισμό των φορολογητέων κερδών των επιχειρήσεων αφαιρείται από το καθαρό εισόδημά τους, που προσδιορίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 2238/1994, ποσοστό πενήντα τοις εκατό (50%) επί των δαπανών των εργοδοτικών εισφορών που καταβάλλονται για κύρια ασφάλιση και αφορούν προσλήψεις εργατοϋπαλληλικού προσωπικού που πραγματοποιούνται από τη δημοσίευση του νόμου αυτού και μέχρι 31.12.2001. Η μείωση των δηλούμενων κερδών της επιχείρησης με το ποσό της δαπάνης αυτής ενεργείται, εφόσον:

α) κατά την προηγούμενη από την πρόσληψη διαχειριστική περίοδο απασχολούνται στην επιχείρηση τουλάχιστον πέντε (5) εργατοϋπάλληλοι με πλήρη απασχόληση και

β) κατά τις διαχειριστικές περιόδους, τα κέρδη των οποίων μειώνονται με τη δαπάνη αυτήν, δεν μειώνεται λόγω απόλυσης ο αριθμός του απασχολούμενου εργατοϋπαλληλικού προσωπικού.

Η ως άνω μείωση των κερδών των επιχειρήσεων θα ισχύει για χρονικό διάστημα δύο (2) ετών από το χρόνο πρόσληψης κάθε νέου εργαζομένου.

Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων καθορίζονται ο τρόπος της διαπίστωσης του απασχολούμενου εργατοϋπαλληλικού προσωπικού και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή της διάταξης της παραγράφου αυτής.

14. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 20 του Ν. 1892/1990 (ΦΕΚ 101 Α΄) εφαρμόζονται και για τις χρήσεις 1999, 2000 και 2001 (οικονομικά έτη 2000, 2001 και 2002) για το σχηματισμό του ειδικού αφορολόγητου αποθεματικού επενδύσεων, που θα χρησιμοποιηθεί σε νέες παραγωγικές επενδύσεις, οι οποίες θα αρχίσουν μέσα στα έτη 2000, 2001 και 2002, αντίστοιχα, και θα ολοκληρωθούν εντός τριετίας από το σχηματισμό του αφορολόγητου αποθεματικού. Το δικαίωμα σχηματισμού αυτού του ειδικού αφορολόγητου αποθεματικού επενδύσεων παρέχεται αποκλειστικά στις οριζόμενες στις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 3 του Ν. 2601/1998 (ΦΕΚ 81 Α΄) επιχειρήσεις, με εξαίρεση αυτές που αναφέρονται στις περιπτώσεις π΄ και ρ΄ της ίδιας παραγράφου. Το αποθεματικό υπολογίζεται στα αδιανέμητα κέρδη των εγκατεστημένων στην περιοχή Α΄ επιχειρήσεων με ποσοστό μέχρι τριάντα τοις εκατό (30%) και των εγκατεστημένων στις λοιπές περιοχές όμοιων επιχειρήσεων μέχρι σαράντα τοις εκατό (40%). Ως παραγωγικές επενδύσεις με τις οποίες πρέπει να καλυφθεί αυτό το ειδικό αφορολόγητο αποθεματικό επενδύσεων λαμβάνονται οι επενδυτικές και λοιπές δαπάνες που αναφέρονται για κάθε κατηγορία δραστηριότητας στην παράγραφο 1 του άρθρου 3 του Ν. 2601/1998. Για την εφαρμογή των διατάξεων αυτής της παραγράφου ως περιοχές της επικράτειας νοούνται αυτές που αναφέρονται στο άρθρο 4 του Ν. 2601/1998.

Κατά τα λοιπά, εφαρμόζονται ανάλογα οι διατάξεις του άρθρου 22 του Ν. 1828/1989 (ΦΕΚ 2 Α΄), όπως τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε με το άρθρο 20 του Ν. 1892/1990.

15. Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου εφαρμόζονται και για τα κέρδη του οικονομικού έτους 1999 που προέκυψαν από ισολογισμούς που έκλεισαν μετά την 31η Δεκεμβρίου 1998.

16. Ζημίες επιχειρήσεων που προκύπτουν από τα τηρούμενα βιβλία τρίτης κατηγορίας του Κ.Β.Σ. και δηλώθηκαν μέχρι το τέλος του οικείου οικονομικού έτους στην υποβαλλόμενη δήλωση φορολογίας εισοδήματος κατά το χρόνο πραγματοποίησής τους, συμψηφίζονται με τα δηλούμενα κέρδη επόμενων χρήσεων, εφόσον υφίστανται οι προϋποθέσεις που προβλέπονται από τις διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 4 του Ν.2238/1994, ανεξάρτητα αν το ποσό των ζημιών αυτών που δηλώθηκαν έχει μεταφερθεί και συναθροισθεί με το ποσό της ζημίας των επόμενων ετών.

Οι διατάξεις της παραγράφου αυτής έχουν εφαρμογή για ζημίες που δεν μεταφέρθηκαν και δεν περιελήφθησαν στις δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος μέχρι και του οικονομικού έτους 1999.

17. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 έχουν ανάλογη εφαρμογή και για τις επιχειρήσεις ύδρευσης - αποχέτευσης και το ποσό της πρόβλεψης υπολογίζεται στα έσοδα από παροχή υπηρεσιών ύδρευσης - αποχέτευσης.

18. Στην υποπερίπτωση ιβ΄ της περίπτωσης α΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 31 του Ν. 2238/1994 προστίθεται νέο εδάφιο, που έχει ως εξής:

«Ειδικά τα έξοδα που πραγματοποιούν οι εταιρίες χρηματοδοτικής μίσθωσης του Ν. 1665/1986 (ΦΕΚ 194/Α΄) για την αγορά ακινήτων, τα οποία θα αποτελέσουν αντικείμενο σύμβασης του ίδιου νόμου, μπορούν να αποσβέννυνται και ισόποσα, ανάλογα με τα έτη διάρκειας της σύμβασης».

19. Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου ισχύουν για ακίνητα που αποκτούν οι εταιρίες χρηματοδοτικής μίσθωσης μέσα στη χρήση 1999 και εφεξής.

Άρθρο 5
Υποβολή δήλωσης φορολογίας εισοδήματος και παρακράτηση φόρου.

1. Το προτελευταίο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 22 του Ν. 2238/1994 αντικαθίσταται ως εξής:

«Αν ο φορολογούμενος λάβει το εκκαθαριστικό σημείωμα μετά την 31η Δεκεμβρίου του οικείου οικονομικού έτους, η προσφυγή ασκείται μέσα στις προθεσμίες που ορίζονται στο άρθρο 66 του Ν. 2717/1999 (ΦΕΚ 97/Α΄).»

2. Στην περίπτωση ζ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 61 του Ν. 2238/1994 προστίθεται δεύτερο εδάφιο, που έχει ως εξής:

«Εξαιρούνται οι κάτοικοι αλλοδαπής εφόσον διατηρούν στην Ελλάδα δευτερεύουσα κατοικία μέχρι εκατόν πενήντα (150) τετραγωνικά μέτρα.»

3. Η περίπτωση ιβ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 61 του Ν. 2238/1994 καταργείται.

4. Η παράγραφος 1 του άρθρου 62 του Ν. 2238/1994 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Η δήλωση υποβάλλεται, σε δύο (2) αντίτυπα, αυτοπροσώπως από τον υπόχρεο ή από πρόσωπο που έχει εξουσιοδοτηθεί από αυτόν ή ταχυδρομείται επί αποδείξει στον προϊστάμενο της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας, που είναι αρμόδιος σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 63, μέχρι την 1η Μαρτίου του οικείου οικονομικού έτους.

Κατ΄ εξαίρεση η δήλωση υποβάλλεται:

α) Μέχρι την 1η Απριλίου του οικείου οικονομικού έτους,

όταν μεταξύ των εισοδημάτων του φορολογούμενου περιλαμβάνεται και γεωργικό εισόδημα ή εισόδημα από εκμίσθωση ή δωρεάν παραχώρηση γεωργικής γης.

β) Μέχρι τις 16 Απριλίου του οικείου οικονομικού έτους, όταν μεταξύ των εισοδημάτων του φορολογούμενου περιλαμβάνονται και κέρδη από ατομικές εμπορικές γενικά επιχειρήσεις ή από την ατομική άσκηση ελευθέριου επαγγέλματος, όταν τηρούνται βιβλία τρίτης κατηγορίας του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων και εφόσον η διαχειριστική τους περίοδος λήγει μέσα στους μήνες Νοέμβριο ή Δεκέμβριο.

γ) Μέχρι τις 2 Μαΐου του οικείου οικονομικού έτους όταν μεταξύ των εισοδημάτων του φορολογουμένου περιλαμβάνεται:

αα) Εισόδημα από συμμετοχή σε εταιρία ή κοινοπραξία ή κοινωνία που δεν τηρούν βιβλία ή τηρούν βιβλία πρώτης ή δεύτερης κατηγορίας του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων, καθώς και εισόδημα από συμμετοχή σε εταιρία ή κοινοπραξία ή κοινωνία που τηρούν βιβλία τρίτης κατηγορίας του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων ή αν αυτές έχουν ως αντικείμενο εργασιών την αντιπροσώπευση ή πρακτόρευση ασφαλιστικών εταιριών ή τη μεσιτεία ασφαλειών, καθώς και την πρακτόρευση ή αντιπροσώπευση τραπεζών ή αν αυτές συμμετέχουν σε εταιρία ή κοινοπραξία που τηρεί βιβλία τρίτης κατηγορίας του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων και εφόσον η διαχειριστική περίοδος λήγει μέσα στους μήνες Νοέμβριο ή Δεκέμβριο του προηγούμενου ημερολογιακού έτους. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών, οι οποίες δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, μπορεί να επεκτείνεται η εφαρμογή της διάταξης της υποπερίπτωσης αυτής και σε ορισμένες κατηγορίες υπόχρεων, των οποίων ο προσδιορισμός του εισοδήματος εξαρτάται, κατά κύριο λόγο, από την εκκαθάριση δοσοληπτικών λογαριασμών μεταξύ αυτών και επιχειρήσεων που τηρούν βιβλία τρίτης κατηγορίας του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων, στα οποία εμφανίζονται αυτοί οι λογαριασμοί.

ββ) Εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες.

γγ) Εισόδημα που προέκυψε στο εξωτερικό.

δδ) Εισόδημα από αμοιβές ως αξιωματικού ή κατώτερου πληρώματος εμπορικών πλοίων.

εε) Εισόδημα που προέκυψε στην ημεδαπή, εφόσον ο φορολογούμενος δεν κατοικεί ούτε διαμένει σε αυτήν.

δ) Μέχρι την ημερομηνία που ορίζεται από την παράγραφο αυτήν για τα από κάθε πηγή εισοδήματα του δικαιούχου, του έτους είσπραξης ή απόκτησης των εισοδημάτων: αα) από μισθώματα ακινήτων γενικά που καταβάλλονται αναδρομικώς με βάση νόμο ή δικαστική απόφαση, ββ) από κάθε είδους αποδοχές και συντάξεις που καταβάλλονται αναδρομικώς με βάση νόμο, δικαστική απόφαση ή συλλογική σύμβαση, καθώς και από πρόσθετες αμοιβές και αποζημιώσεις του δεύτερου εδαφίου της παραγράφου 2 του άρθρου 46, γγ) από διατροφή που καταβάλλεται αναδρομικώς με βάση δικαστική απόφαση και δδ) από υπηρεσίες ελευθέριου επαγγέλματος που αντιπροσωπεύουν εργασίες δύο ή περισσότερων ετών και καταβάλλονται μεταγενέστερα.

ε) Όταν, κατ' εφαρμογή των διατάξεων της περίπτωσης β' της παραγράφου 5 του άρθρου 28 και του τρίτου εδαφίου της παραγράφου 1 του άρθρου 29, η διαχειριστική περίοδος είναι υπερδωδεκάμηνη, υποβάλλονται δύο δηλώσεις, μία για τη δωδεκάμηνη περίοδο και μία για τη μικρότερη περίοδο, μέσα στην προθεσμία που ορίζεται για την υποβολή της δήλωσης της δωδεκάμηνης περιόδου.

Η υποβολή της δήλωσης πραγματοποιείται ανάλογα με το τελευταίο ψηφίο του αριθμού φορολογικού μητρώου (Α.Φ.Μ.) του φορολογουμένου, με αρχή, για το ψηφίο 1, τις ημερομηνίες που αναφέρονται στις παραπάνω περιπτώσεις και ολοκληρώνεται μέσα σε έντεκα (11) εργάσιμες ημέρες, εκτός των υποπεριπτώσεων ββ', γγ', δδ' και εε' της περίπτωσης γ' που ολοκληρώνεται σε είκοσι δύο (22) εργάσιμες ημέρες.

στ) Στην περίπτωση γ' της παραγράφου 3 του προηγούμενου άρθρου, η προθεσμία υποβολής της δήλωσης παρατείνεται για έξι (6) μήνες από την ημερομηνία του θανάτου του υπόχρεου, εφόσον η λήξη της προθεσμίας αυτής συμπίπτει με ημερομηνία πριν από την παρέλευση έξι (6) μηνών από το θάνατο του υπόχρεου φορολογουμένου.

Μετά την παρέλευση της προθεσμίας που ορίζεται στην παράγραφο αυτήν και σε κάθε περίπτωση πριν από την καταχώριση στο οικείο βιβλίο του φύλλου ελέγχου, που εκδίδεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 68, επιτρέπεται η επίδοση αρχικής ή συμπληρωματικής δήλωσης, για την οποία επιβάλλεται και ο οριζόμενος από τις διατάξεις του άρθρου 1 του Ν. 2523/1997 πρόσθετος φόρος. Αρχική ή συμπληρωματική δήλωση για τα εισοδήματα τα οποία έχουν περιληφθεί στο φύλλο ελέγχου, η οποία επιδίδεται μετά την καταχώρισή της στα τηρούμενα από τον προϊστάμενο της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας βιβλία, είναι απαράδεκτη και δεν παράγει έννομο αποτέλεσμα.»

5. Η περίπτωση α' της παραγράφου 1 του άρθρου 63 του Ν. 2238/1994 αντικαθίσταται ως εξής:

«α) Για τα πρόσωπα που ασκούν ατομικώς εμπορική επιχείρηση γενικά ή ελευθέριο επάγγελμα, αρμόδιος είναι, κατά περίπτωση, ο κατά το χρόνο υποβολής της δήλωσης, προϊστάμενος της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας της έδρας της κύριας επιχείρησής τους ή του κύριου επαγγέλματός τους.»

6. Η παράγραφος 1 του άρθρου 64 του Ν. 2238/1994 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Οι υπόχρεοι, που υπόκεινται σε φορολογία σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 10, υποβάλλουν δήλωση φόρου εισοδήματος στον προϊστάμενο της αρμόδιας δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας, ως εξής:

α) Μέχρι την 1η Απριλίου του οικείου οικονομικού έτους, αν η εταιρία ή η κοινοπραξία ή η κοινωνία δεν τηρεί βιβλία ή τηρεί βιβλία πρώτης ή δεύτερης κατηγορίας του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων. Η υποβολή της δήλωσης πραγματοποιείται ανάλογα με το τελευταίο ψηφίο του αριθμού φορολογικού μητρώου (Α.Φ.Μ.) του φορολογουμένου με αρχή το ψηφίο 1 και ολοκληρώνεται μέσα σε έντεκα (11) εργάσιμες ημέρες.

β) Μέχρι τις 15 Απριλίου του οικείου οικονομικού έτους, αν η εταιρία έχει ως αντικείμενο εργασιών την αντιπροσώπευση ή πρακτόρευση ασφαλιστικών εταιριών ή τη μεσιτεία ασφαλειών, καθώς και την πρακτόρευση ή αντιπροσώπευση τραπεζών ή αν αυτή συμμετέχει σε εταιρία ή κοινοπραξία που τηρεί βιβλία τρίτης κατηγορίας του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων και εφόσον η διαχειριστική περίοδος αυτής λήγει μέσα στους μήνες Νοέμβριο ή Δεκέμβριο του προηγούμενου ημερολογιακού έτους.

γ) Αν, κατ' εφαρμογή των διατάξεων της περίπτωσης β' της παραγράφου 5 του άρθρου 28 και του τρίτου εδαφίου της παραγράφου 1 του άρθρου 29, η διαχειριστική περίοδος είναι υπερδωδεκάμηνη, υποβάλλονται δύο δηλώσεις, μία για τη δωδεκάμηνη περίοδο και μία για τη μικρότερη περίοδο, μέσα στην προθεσμία που ορίζεται για τη δήλωση της δωδεκάμηνης περιόδου. Στην περίπτωση αυ-

τήν η κατανομή των αποτελεσμάτων γίνεται με βάση τα ακαθάριστα έσοδα καθεμιάς περιόδου.

δ) Μέσα σε τρεισήμισι (3,5) μήνες από την ημερομηνία λήξης της διαχειριστικής περιόδου, αν η εταιρία ή η κοινοπραξία ή η κοινωνία τηρεί βιβλία τρίτης κατηγορίας του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων.

ε) Μέσα σε τρεις (3) μήνες από την ημερομηνία λύσης, μετατροπής ή συγχώνευσης της εταιρίας ή κοινοπραξίας, κατά περίπτωση, και εφόσον η εταιρία ή η κοινοπραξία τηρεί βιβλία πρώτης ή δεύτερης κατηγορίας του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων και η διαχειριστική περίοδός της λήγει μέχρι τις 30 Νοεμβρίου του οικείου οικονομικού έτους.

στ) Για τους υπόχρεους της παραγράφου 4 του άρθρου 2 που έχουν τεθεί υπό εκκαθάριση εφαρμόζεται ανάλογα η περίπτωση γ΄ της παραγράφου 2 του άρθρου 107.

Η δήλωση επιδίδεται από το νόμιμο εκπρόσωπο ή το πρόσωπο που έχει ορισθεί γι' αυτό, στον προϊστάμενο της αρμόδιας δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας.»

7. Στην παράγραφο 2 του άρθρου 64 του Ν. 2238/1994 προστίθεται εδάφιο, που έχει ως εξής:

«Πριν από την υποβολή εκπρόθεσμης δήλωσης νομίμως επιλαμβάνεται ο προϊστάμενος της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας, που ήταν αρμόδιος για το αμέσως προηγούμενο της υποβολής της εκπρόθεσμης δήλωσης χρονικό διάστημα.»

8. Οι περιπτώσεις α΄ και β΄ της παραγράφου 2 του άρθρου 107 του Ν. 2238/1994 αντικαθίστανται ως εξής:

«α) Από τα νομικά πρόσωπα της παραγράφου 1 του άρθρου 101, μέχρι τη δέκατη (10η) ημέρα του πέμπτου μήνα από την ημερομηνία λήξης της διαχειριστικής περιόδου, για τα εισοδήματα που απόκτησαν μέσα σε αυτήν.

Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, μπορεί να μεταφέρεται ειδικά για τις ημεδαπές ανώνυμες εταιρίες η ημερομηνία λήξης της προθεσμίας που ορίζεται πιο πάνω και η υποβολή της δήλωσης να γίνεται ανάλογα με το τελευταίο ψηφίο του αριθμού φορολογικού μητρώου (Α.Φ.Μ.) του νομικού προσώπου.

β) Από τα νομικά πρόσωπα της παραγράφου 2 του άρθρου 101, μέχρι τις 10 Μαρτίου του οικείου οικονομικού έτους για τα εισοδήματα που απέκτησαν μέσα στο αμέσως προηγούμενο έτος, ανεξάρτητα αν τα εισοδήματα αυτά υπόκεινται ή όχι σε φορολογία. Η υποβαλλόμενη δήλωση συνοδεύεται υποχρεωτικά με αναλυτική κατάσταση εσόδων και εξόδων.»

9. Μετά το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 6 του άρθρου 13 του Ν. 2238/1994 προστίθεται νέο εδάφιο, που έχει ως εξής:

«Ομοίως, ενεργείται παρακράτηση φόρου και στα ποσά που καταβάλλονται σε αλλοδαπά αθλητικά σωματεία, επαγγελματικά ή μη, καθώς και σε οποιοδήποτε τρίτο αλλοδαπό φυσικό ή νομικό πρόσωπο, για τη μεταβίβαση σε ημεδαπά αθλητικά σωματεία, ανεξάρτητα από τη νομική μορφή τους, του δικαιώματος χρησιμοποίησης αλλοδαπών ποδοσφαιριστών, καλαθοσφαιριστών, πετοσφαιριστών, υδατοσφαιριστών και λοιπών αθλητών.»

10. Τα τέταρτο και πέμπτο εδάφια της παραγράφου 3 του άρθρου 14 του Ν. 2238/1994 αντικαθίστανται ως εξής:

«Τα ποσά που παρακρατήθηκαν στέλνονται με επιταγή στη δημόσια οικονομική υπηρεσία κατοίκων εξωτερικού. Οι εκκαθαριστές υποβάλλουν τις δηλώσεις αυτές, μέσω της προξενικής αρχής, στον προϊστάμενο της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας κατοίκων εξωτερικού, ο οποίος συντάσσει τους οικείους χρηματικούς καταλόγους.»

11. Η περίπτωση β΄ της παραγράφου 2 του άρθρου 52 του Ν. 2238/1994 αντικαθίσταται ως εξής:

«β) Στους βεβαιωτικούς τίτλους περιλαμβάνονται μόνο εισοδήματα από μισθωτές υπηρεσίες γενικά και από ιδιοκατοίκηση κύριας και δευτερεύουσας κατοικίας.»

12. Στην περίπτωση ε΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 55 του Ν. 2238/1994 προστίθεται τελευταίο εδάφιο, που έχει ως εξής:

«Επίσης, σε παρακράτηση φόρου είκοσι τοις εκατό (20%) υπόκειται το ακαθάριστο ποσό της αποζημίωσης που καταβάλλει ο εκμισθωτής στο μισθωτή, σε περίπτωση καταγγελίας της σύμβασης εμπορικής μίσθωσης ακινήτου, με βάση νόμο ή μετά από δικαστική απόφαση ή μετά από συμφωνία μεταξύ των διαδίκων που παραιτήθηκαν της σχετικής δίκης».

13. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 58 του Ν. 2238/ 1994 προστίθεται τελευταίο εδάφιο, που έχει ως εξής:

«Οι διατάξεις του τελευταίου εδαφίου της περίπτωσης ε΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 55 εφαρμόζονται ανάλογα».

14. Οι παράγραφοι 1 και 2 του άρθρου 59 του Ν. 2238/1994 αντικαθίστανται ως εξής:

«1. Όσοι παρακρατούν φόρο, σύμφωνα με τις διατάξεις των παραγράφων 4, 5, 6 και 7 του άρθρου 14, των περιπτώσεων α΄, ε΄ και η΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 55 και των άρθρων 56, 57 και 58, υποχρεούνται να αποδίδουν αυτόν με εφάπαξ καταβολή στη δημόσια οικονομική υπηρεσία της έδρας τους, μέχρι την 20ή ημέρα των μηνών Μαρτίου, Μαΐου, Ιουλίου, Σεπτεμβρίου, Νοεμβρίου και Ιανουαρίου κάθε έτους με προσωρινή δήλωση, η οποία περιλαμβάνει τα ακαθάριστα ποσά που έχουν καταβληθεί στο προηγούμενο ημερολογιακό δίμηνο και το φόρο που παρακρατήθηκε. Η υποβολή της δήλωσης πραγματοποιείται ανάλογα με το τελευταίο ψηφίο του αριθμού φορολογικού μητρώου (Α.Φ.Μ.) του φορολογούμένου, με αρχή για το ψηφίο 1 την εικοστή (20ή) ημέρα των μηνών αυτών και ολοκληρώνεται μέσα σε έντεκα (11) εργάσιμες ημέρες.

2. Ειδικώς, εάν ο υπόχρεος παρακράτησης φόρου απασχολεί ή καταβάλλει συντάξεις σε περισσότερα από πεντακόσια (500) πρόσωπα, ανεξάρτητα από το διάστημα που διαρκεί μέσα στο έτος η απασχόληση ή η συνταξιοδότησή τους, υποχρεούται να αποδίδει τα ποσά που παρακράτησε, κατά τη διάρκεια κάθε μήνα, μέχρι την εικοστή (20ή) ημέρα του επόμενου από την παρακράτηση μήνα.

Για την υποβολή της δήλωσης έχουν εφαρμογή τα αναφερόμενα στις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου».

15. Η παράγραφος 1 του άρθρου 60 του Ν. 2238/1994 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Όσοι παρακρατούν φόρο, σύμφωνα με τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 14, υποχρεούνται να αποδίδουν αυτόν με εφάπαξ καταβολή στη δημόσια οικονομική υπηρεσία της έδρας τους, υποβάλλοντας δήλωση μέσα στον επόμενο από την παρακράτηση μήνα, η οποία περιλαμβάνει το ονοματεπώνυμο, όνομα πατέρα ή συζύγου, τη διεύθυνση των δικαιούχων, τα καταβληθέντα ποσά και το φόρο που αναλογεί σε αυτά».

16. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 6 του άρθρου 64 του Ν. 2238/1994 αντικαθίσταται ως εξής:

«Οι διατάξεις του άρθρου 52, εκτός από τα δύο τελευταία εδάφια της παραγράφου 1 του ίδιου άρθρου, του άρθρου 53, των δεύτερου και τρίτου εδαφίων και της περίπτωσης ια΄ της παραγράφου 1, καθώς και των παραγράφων 4 και 5 του άρθρου 61, των άρθρων 65 έως και 90, εφαρμόζονται ανάλογα».

17. Το προτελευταίο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 66 του Ν. 2238/1994 αντικαθίσταται ως εξής:

«Αν ο φορολογούμενος λάβει αυτό το σημείωμα μετά τις 31 Δεκεμβρίου του οικείου οικονομικού έτους, η αμφισβήτηση ασκείται μέσα στις προθεσμίες που ορίζονται στο άρθρο 66 του Ν. 2717/1999».

18. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών ρυθμίζονται οι λεπτομέρειες για την εφαρμογή των παραγράφων 4 και 6 του άρθρου αυτού, καθώς και του άρθρου 59 του Ν. 2238/1994, καταργουμένης της παραγράφου 8 του ίδιου άρθρου.

19. Όπου στις κείμενες διατάξεις αναφέρονται διατάξεις του Ν. 4125/1960 (ΦΕΚ 202 Α΄) εφαρμόζονται οι αντίστοιχες διατάξεις του Ν. 2717/1999 και σε περίπτωση που δεν υπάρχουν τέτοιες αντίστοιχες διατάξεις στο νόμο αυτόν, εξακολουθούν να εφαρμόζονται τα κείμενα των διατάξεων του Ν. 4125/1960.

20. Η περίπτωση β΄ της παραγράφου 4 του άρθρου 45 του Ν. 2238/1994 αντικαθίσταται ως εξής:

«β) Οι δαπάνες που καταβάλλονται στα πρόσωπα που μετακινούνται με εντολή του Δημοσίου, των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης (Ο.Τ.Α.) Α΄ και Β΄ βαθμού και των λοιπών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.), όπως ορίζονται με τις διατάξεις του Ν. 2685/1999 (ΦΕΚ 35/Α΄) και του Π.Δ/τος 200/1993 (ΦΕΚ 75/Α΄).»

21. Απαλλάσσεται από το φόρο εισοδήματος, τέλη και λοιπές επιβαρύνσεις το ποσό της επιδότησης ενοικίου ή συγκατοίκησης, για την εξασφάλιση στέγης μέχρι την οριστική επισκευή ή ανακατασκευή των κατοικιών τους, που καταβάλλεται με βάση τα προβλεπόμενα από την αριθμ. οικ/3876/14.9.1999 απόφαση του Υφυπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων στους ιδιοκτήτες ή ενοικιαστές κατοικιών, οι οποίες χαρακτηρίστηκαν ή θα χαρακτηριστούν από τον επανέλεγχο κατεδαφιστέες ή προσωρινά μη κατοικήσιμες στη σεισμόπληκτη ζώνη του Νομού Αττικής, που πλήγηκε από το σεισμό της 7ης Σεπτεμβρίου 1999 για την κάλυψη των στεγαστικών αναγκών τους.

Οι διατάξεις της παραγράφου αυτής εφαρμόζονται για τα ποσά της επιδότησης που καταβάλλονται από την ημερομηνία έκδοσης της ως άνω απόφασης.

Άρθρο 6

Καθαρό εισόδημα επιχειρήσεων.

1. Το άρθρο 33 του Ν. 2238/1994 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 33

Ειδικός προσδιορισμός του καθαρού εισοδήματος.

1. Για τις επιχειρήσεις που τηρούν βιβλία και στοιχεία δεύτερης κατηγορίας του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων, το καθαρό εισόδημά τους, που προσδιορίζεται εξωλογιστικώς σύμφωνα με το προηγούμενο άρθρο, δεν μπορεί να είναι μικρότερο από το καθαρό εισόδημα που εξευρίσκεται λογιστικώς με την έκπτωση από τα ακαθάριστα έσοδά τους των εξόδων που ορίζονται στο άρθρο 31. Στην περίπτωση αυτήν για την εφαρμογή της περίπτωσης γ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 31, όταν δεν διενεργήθηκε απογραφή ή δεν υπάρχει τέτοια υποχρέωση, σύμφωνα με τις διατάξεις του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων, ως απογραφή λήξης της διαχειριστικής περιόδου λαμβάνεται ποσοστό δέκα τοις εκατό (10%) επί των αγορών της περιόδου αυτής και ως απογραφή έναρξης ποσοστό δέκα τοις εκατό (10%) επί των αγορών της προηγούμενης διαχειριστικής περιόδου. Αν προαιρετικά έχει συνταχθεί απογραφή έναρξης και λήξης, για τον προσδιορισμό του καθαρού εισοδήματος λαμβάνονται υπόψη τα δεδομένα αυτών, με την προϋπόθεση ότι θα συνεχισθεί η σύνταξη των απογραφών για μία τριετία από τη σύνταξη της πρώτης προαιρετικής απογραφής λήξης. Αν δεν τηρηθεί η υποχρέωση αυτή, επιβάλλονται οι προβλεπόμενες από τις διατάξεις του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων κυρώσεις για τη μη σύνταξη απογραφής.

2. Για τις επιχειρήσεις παροχής υπηρεσιών που τηρούν βιβλία και στοιχεία δεύτερης ή προαιρετικά τρίτης κατηγορίας του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων και οι οποίες κατά τη διαχειριστική περίοδο πραγματοποίησαν ακαθάριστα έσοδα μέχρι και είκοσι εκατομμύρια (20.000.000) δραχμές, το καθαρό εισόδημά τους, όπως αυτό εξευρίσκεται λογιστικώς, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 31, δεν μπορεί να είναι μικρότερο από αυτό που προσδιορίζεται εξωλογιστικώς, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 32.

3. Για τις μικτές επιχειρήσεις πώλησης ή παραγωγής και παροχής υπηρεσιών που τηρούν βιβλία δεύτερης ή προαιρετικά τρίτης κατηγορίας του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων και οι οποίες κατά τη διαχειριστική περίοδο πραγματοποίησαν ακαθάριστα έσοδα από τον κλάδο της παροχής υπηρεσιών μέχρι και είκοσι εκατομμύρια (20.000.000) δραχμές, το συνολικό καθαρό εισόδημά τους, όπως αυτό εξευρίσκεται για όλους τους κλάδους τους λογιστικώς, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 31, δεν μπορεί να είναι μικρότερο από το συνολικό εισόδημά τους που προσδιορίζεται εξωλογιστικώς, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 32.

4. Για τις μικτές επιχειρήσεις πώλησης ή παραγωγής και παροχής υπηρεσιών που τηρούν βιβλία δεύτερης ή προαιρετικά τρίτης κατηγορίας του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων και οι οποίες κατά τη διαχειριστική περίοδο πραγματοποίησαν ακαθάριστα έσοδα από τον κλάδο της παροχής υπηρεσιών πάνω από είκοσι εκατομμύρια (20.000.000) δραχμές, το συνολικό καθαρό εισόδημά τους, όπως αυτό εξευρίσκεται για όλους τους κλάδους τους λογιστικώς, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 31, δεν μπορεί να είναι μικρότερο από το συνολικό εισόδημά τους που προσδιορίζεται εξωλογιστικώς, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 32 για τον κλάδο της εμπορίας ή παραγωγής και λογιστικώς, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 31, για τον κλάδο της παροχής υπηρεσιών.

Οι διατάξεις της παραγράφου αυτής, καθώς και της προηγούμενης, προκειμένου για επιχειρήσεις που τηρούν προαιρετικά βιβλία τρίτης κατηγορίας του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων, έχουν εφαρμογή εφόσον τα ακαθάριστα έσοδα του κλάδου της παροχής υπηρεσιών αποτελούν τουλάχιστον το εβδομήντα τοις εκατό (70%) των συνολικών ακαθάριστων εσόδων τους.

5. Για τις παρακάτω επιχειρήσεις, όταν αυτές δεν τηρούν βιβλία ή τηρούν βιβλία δεύτερης κατηγορίας του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων, το καθαρό τους εισόδημα δεν μπορεί να είναι μικρότερο από τα παρακάτω ποσά:

α) Για επιχειρήσεις που εκμεταλλεύονται επιβατικά αυτοκίνητα δημόσιας χρήσης:

αα) Για επιβατικό αυτοκίνητο δημόσιας χρήσης, με άδεια κυκλοφορίας εκατό τοις εκατό (100%) και οδηγό τον ιδιοκτήτη, σε τέσσερα εκατομμύρια διακόσιες είκοσι οκτώ χιλιάδες (4.228.000) δραχμές.

ββ) Για το επιβατικό αυτοκίνητο δημόσιας χρήσης με άδεια κυκλοφορίας εκατό τοις εκατό (100%) και οδηγό τρίτο πρόσωπο, σε τρία εκατομμύρια πεντακόσιες είκοσι τρεις χιλιάδες (3.523.000) δραχμές.

γγ) Για επιβατικό αυτοκίνητο δημόσιας χρήσης με άδεια κυκλοφορίας πενήντα τοις εκατό (50%) και οδηγό τον ιδιοκτήτη, σε τρία εκατομμύρια τριακόσιες ενενήντα δύο χιλιάδες (3.392.000) δραχμές.

δδ) Για επιβατικό αυτοκίνητο δημόσιας χρήσης με άδεια κυκλοφορίας πενήντα τοις εκατό (50%) και οδηγό τρίτο πρόσωπο, σε δύο εκατομμύρια πεντακόσιες πενήντα έξι χιλιάδες (2.556.000) δραχμές.

Οι υποπεριπτώσεις ββ΄ και δδ΄ εφαρμόζονται ανάλογα και για τους μη ιδιοκτήτες εκμεταλλευτές επιβατικών αυτοκινήτων δημόσιας χρήσης. Τα παραπάνω ποσά μειώνονται προκειμένου για επιβατικά αυτοκίνητα δημόσιας χρήσης που έχουν την έδρα τους σε πόλεις με πληθυσμό κάτω από διακόσιες χιλιάδες (200.000) κατοίκους κατά ποσοστό τριάντα τοις εκατό (30%) και κάτω από πενήντα χιλιάδες (50.000) κατοίκους κατά ποσοστό πενήντα τοις εκατό (50%). Για επιχειρήσεις που εκμεταλλεύονται επιβατικά λεωφορεία μη ενταγμένα σε Κ.Τ.Ε.Λ., τα ποσά αυτής της περίπτωσης προσαυξάνονται κατά πενήντα τοις εκατό (50%) και αποτελούν το καθαρό εισόδημα των επιχειρήσεων αυτών.

β) Για επιχειρήσεις που εκμεταλλεύονται φορτηγά αυτοκίνητα δημόσιας χρήσης με βάση το ωφέλιμο φορτίο του αυτοκινήτου, ως ακολούθως:

Ωφέλιμο φορτίο (τόννοι)	Με οδηγό τον ιδιοκτήτη	Με οδηγό τρίτο πρόσωπο
μέχρι 5	2.917.000	1.994.000
πάνω από 5 μέχρι 11	3.687.000	2.642.000
πάνω από 11 μέχρι 16,5	4.516.000	3.195.000
πάνω από 16,5	5.321.000	3.460.000

Για φορτηγά αυτοκίνητα δημόσιας χρήσης που εκτελούν διεθνείς μεταφορές τα παραπάνω ποσά προσαυξάνονται κατά ποσοστό είκοσι πέντε τοις εκατό (25%). Τα παραπάνω ποσά μειώνονται προκειμένου για επιχειρήσεις που εκμεταλλεύονται φορτηγά αυτοκίνητα δημόσιας χρήσης και έχουν την έδρα τους σε πόλεις με πληθυσμό κάτω από διακόσιες χιλιάδες (200.000) κατοίκους, κατά ποσοστό είκοσι τοις εκατό (20%).

Τα ανώτατα όρια του καθαρού εισοδήματος αυτής της παραγράφου περιορίζονται σε τόσα δωδέκατα όσοι οι μήνες λειτουργίας της επιχείρησης σε περίπτωση κατά την οποία η επιχείρηση έκανε έναρξη λειτουργίας ή διακοπής των εργασιών της μέσα στην κρινόμενη περίοδο. Από το οικονομικό έτος 2003 το καθαρό εισόδημα των επιχειρήσεων της παραγράφου αυτής εξευρίσκεται λογιστικώς, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 31 και δεν μπορούν να είναι μικρότερα από τα ποσά που ορίζονται στην παράγραφο αυτή.

6. Για τις παρακάτω επιχειρήσεις που δεν τηρούν βιβλία ή τηρούν βιβλία δεύτερης κατηγορίας του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων επιβάλλεται ποσό καταβαλλόμενου ετήσιου φόρου, με το οποίο εξαντλείται η φορολογική τους υποχρέωση για τη δραστηριότητα αυτήν, ως εξής:

α) Για επιχειρήσεις που εκμεταλλεύονται ενοικιαζόμενα επιπλωμένα δωμάτια, σε είκοσι έξι χιλιάδες (26.000) δραχμές, είκοσι τρεις χιλιάδες (23.000) δραχμές και είκοσι χιλιάδες (20.000) δραχμές ετησίως για κάθε δωμάτιο, ανάλογα αν είναι χαρακτηρισμένο ως Α΄, Β΄ ή Γ΄ τάξεως, αντίστοιχα, σύμφωνα με το σχετικό σήμα του Ε.Ο.Τ.

β) Για επιχειρήσεις που εκμεταλλεύονται ενοικιαζόμενα επιπλωμένα διαμερίσματα σε: αα) τριάντα χιλιάδες (30.000) δραχμές, είκοσι οκτώ χιλιάδες (28.000) δραχμές και είκοσι έξι χιλιάδες (26.000) δραχμές για κάθε μονόχωρο διαμέρισμα, ανάλογα αν είναι χαρακτηρισμένο Α΄, Β΄, ή Γ΄ τάξεως, αντίστοιχα, σύμφωνα με το σχετικό σήμα του Ε.Ο.Τ., ββ) σαράντα χιλιάδες (40.000) δραχμές, τριάντα οκτώ χιλιάδες (38.000) δραχμές και τριάντα έξι χιλιάδες (36.000) δραχμές για κάθε δίχωρο διαμέρισμα ανάλογα αν είναι χαρακτηρισμένο ως Α΄, Β΄, ή Γ΄ τάξεως, αντίστοιχα, σύμφωνα με το σχετικό σήμα του Ε.Ο.Τ., γγ) εξήντα χιλιάδες (60.000) δραχμές, πενήντα οκτώ χιλιάδες (58.000) δραχμές και πενήντα έξι χιλιάδες (56.000) δραχμές για κάθε τρίχωρο και πάνω διαμέρισμα, ανάλογα αν είναι χαρακτηρισμένο ως Α΄, Β΄ ή Γ΄ τάξεως, αντίστοιχα, σύμφωνα με το σχετικό σήμα του Ε.Ο.Τ.. Αν η επιχείρηση, εκτός από την εκμετάλλευση ενοικιαζόμενων επιπλωμένων δωματίων και διαμερισμάτων, ασχολείται παράλληλα μέσα στον ενιαίο χώρο του οικοπέδου που βρίσκονται αυτά και με την εκμετάλλευση σνακ μπαρ ή καφέ μπαρ, το ποσό του φόρου που αναλογεί από την εκμετάλλευση ενοικιαζόμενων δωματίων και διαμερισμάτων προσαυξάνεται για τη δραστηριότητα αυτήν κατά ποσοστό τριάντα τοις εκατό (30%), με την προϋπόθεση ότι η εκμετάλλευση του σνακ μπαρ ή του καφέ μπαρ αποτελεί παρεπόμενη δραστηριότητα και εξαντλείται η φορολογική υποχρέωση και για τη δραστηριότητα αυτήν. Αν η επιχείρηση εκμεταλλεύεται μέχρι και επτά (7) δωμάτια δύναται να ζητήσει την απαλλαγή της από την υποχρέωση τήρησης όλων των βιβλίων και στοιχείων του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων με την υποβολή σχετικής δήλωσης μεταβολών-μετάταξης που υποβάλλεται μέσα στη νόμιμη προθεσμία. Στην περίπτωση αυτήν τα παραπάνω ποσά φόρου προσαυξάνονται κατά ποσοστό δεκαπέντε τοις εκατό (15%).

Για τα ενοικιαζόμενα δωμάτια ή διαμερίσματα των πιο πάνω περιπτώσεων α΄ και β΄, που δεν έχουν χαρακτηρισθεί από τον Ε.Ο.Τ. επιβάλλονται τα ποσά φόρου που αναλογούν στα αντίστοιχα ενοικιαζόμενα δωμάτια ή διαμερίσματα της Β΄ τάξης.

γ) Για επιχειρήσεις που εκμεταλλεύονται κάμπινγκ και εφόσον στον ίδιο χώρο δεν ασκούνται και άλλες δραστηριότητες, σε δέκα χιλιάδες (10.000) δραχμές για κάθε θέση εγκατάστασης σκηνής ή τροχόσπιτου ή αυτοκινήτου.

Ο φόρος της παραγράφου αυτής καταβάλλεται στην αρμόδια για τη φορολογία εισοδήματος του υπόχρεου δημόσια οικονομική υπηρεσία μέχρι και την προτελευταία ημέρα λήξης της προθεσμίας υποβολής της δήλωσης φορολογίας εισοδήματός του και το οικείο τριπλότυπο καταβολής του φόρου επισυνάπτεται στη δήλωση φορολογίας. Όσοι δεν καταβάλλουν ή καταβάλλουν εκπρόθεσμα το φόρο αυτής της παραγράφου υπόκεινται στις κυρώσεις που ορίζονται στα άρθρα 1 και 4 του Ν. 2523/1997 (ΦΕΚ 179 Α΄). Δαπάνες που αφορούν τις δραστηριότητες που αναφέρονται στην παράγραφο αυτήν, καθώς και εισφορές που καταβάλλουν σε ταμεία ασφάλισης λόγω των δραστηριοτήτων αυτών, εφόσον για τις δραστηριότητες αυτές έχει εξαντληθεί η φορολογική υποχρέωση με την καταβολή του φόρου, δεν εκπίπτουν από τα τυχόν άλλα εισοδήματα του φορολογουμένου. Δεν επιβάλλεται ο φόρος της παραγράφου αυτής σε περίπτωση αποδεδειγμένης αδράνειας του υπόχρεου.

7. Σε επιχειρήσεις αποκλειστικά πλανόδιων λιανοπωλητών επιβάλλεται ποσό καταβαλλόμενου φόρου ίσο με εκατόν δέκα τέσσερις χιλιάδες (114.000) δραχμές ετησίως, με το οποίο εξαντλείται η φορολογική τους υποχρέωση από τη δραστηριότητα αυτήν. Για επιχειρήσεις που έχουν

την έδρα τους σε πόλεις με πληθυσμό κάτω από διακόσιες χιλιάδες (200.000) κατοίκους, το ποσό αυτό ορίζεται σε εβδομήντα οκτώ χιλιάδες (78.000) δραχμές ετησίως. Δαπάνες που αφορούν τη δραστηριότητα αυτήν, καθώς και εισφορές που καταβάλλονται σε ταμεία ασφάλισης λόγω της δραστηριότητας αυτής, δεν εκπίπτουν από τα τυχόν άλλα εισοδήματα του φορολογουμένου. Για την εφαρμογή αυτής της διάταξης ως έδρα θεωρείται η πόλη που ασκείται η εμπορική δραστηριότητα των πλανόδιων λιανοπωλητών.

8. Σε επιχειρήσεις αποκλειστικά λιανοπωλητών σε κινητές λαϊκές αγορές, είτε διαθέτουν ίδια προϊόντα είτε προϊόντα τρίτων, επιβάλλεται ποσό καταβαλλόμενου φόρου ίσο με εκατόν ογδόντα επτά χιλιάδες (187.000) δραχμές ετησίως, αν πρόκειται για επαγγελματίες πωλητές και εκατόν σαράντα πέντε χιλιάδες (145.000) δραχμές ετησίως, αν πρόκειται για παραγωγούς αγροτικών προϊόντων, με το οποίο εξαντλείται η φορολογική τους υποχρέωση από τη δραστηριότητα αυτήν. Για επιχειρήσεις που έχουν την έδρα τους σε πόλεις με πληθυσμό κάτω από διακόσιες χιλιάδες (200.000) κατοίκους, το ποσό αυτό ορίζεται σε ενενήντα τέσσερις χιλιάδες (94.000) δραχμές ετησίως, αν πρόκειται για επαγγελματίες πωλητές και σε εβδομήντα τρεις χιλιάδες (73.000) δραχμές ετησίως, αν πρόκειται για παραγωγούς αγροτικών προϊόντων. Ειδικά για παραγωγούς αγροτικών προϊόντων, αν η άδεια εκδίδεται ή ανανεώνεται για χρονικό διάστημα μέχρι και έξι (6) μηνών, τα ανωτέρω ποσά φόρου καταβάλλονται στο μισό πριν από την έκδοση ή την ανανέωση της άδειας. Δαπάνες που αφορούν τη δραστηριότητα αυτήν, καθώς και εισφορές που καταβάλλονται σε ταμεία ασφάλισης, λόγω της δραστηριότητας αυτής, δεν εκπίπτουν από τα τυχόν άλλα εισοδήματα του φορολογουμένου. Ο φόρος αυτής της παραγράφου, καθώς και της προηγούμενης, όταν η άδεια εκδίδεται ή ανανεώνεται για χρονικό διάστημα μεγαλύτερο από έξι (6) μήνες, καταβάλλεται στην αρμόδια για τη φορολογία του εισοδήματος του υποχρέου Δημόσια Οικονομική Υπηρεσία σε δύο (2) ίσες δόσεις, από τις οποίες η πρώτη καταβάλλεται μέχρι την τελευταία εργάσιμη για τις δημόσιες υπηρεσίες, ημέρα του Ιανουαρίου και η επόμενη μέχρι την τελευταία εργάσιμη, για τις δημόσιες υπηρεσίες, ημέρα του Ιουλίου. Για την εφαρμογή αυτής της διάταξης ως έδρα θεωρείται η πόλη που ασκείται η εμπορική δραστηριότητα. Όσοι δεν καταβάλλουν ή καταβάλλουν εκπρόθεσμα το φόρο αυτής της παραγράφου, καθώς και της προηγούμενης, υπόκεινται στις κυρώσεις που ορίζονται στα άρθρα 1 και 4 του Ν. 2523/1997.

Οι διατάξεις της παραγράφου αυτής, καθώς και της προηγούμενης, έχουν εφαρμογή για τα εισοδήματα που αποκτώνται από την 1η Ιανουαρίου 2000 και εφεξής.

9. Τα ποσά που οφείλονται με βάση τη δήλωση φορολογίας εισοδήματος του υπόχρεου για το φόρο, τέλη και εισφορές που συμβεβαιώνονται με αυτόν, υπολογίζονται με βάση τα ποσά του εισοδήματος ή του φόρου, κατά περίπτωση, που προκύπτουν από την εφαρμογή του παρόντος άρθρου.

10. Οι διατάξεις αυτού του άρθρου εφαρμόζονται ανάλογα και για τους υπόχρεους που αναφέρονται στην παράγραφο 4 του άρθρου 2 αυτού του νόμου, οι οποίοι τηρούν βιβλία δεύτερης κατηγορίας ή, προκειμένου για επιχείρηση παροχής υπηρεσιών, και όταν τηρούν προαιρετικά βιβλία τρίτης κατηγορίας του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων.

11. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών, που δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίζονται οι αναγκαίες λεπτομέρειες εφαρμογής αυτού του άρθρου.

12. Για την εφαρμογή αυτού του άρθρου η περιοχή της τέως διοικήσεως της πρωτευούσης θεωρείται ως μία πόλη.»

2. Για κάθε τριετία λειτουργίας των επιχειρήσεων εμπορίας και παραγωγής που τηρούν βιβλία δεύτερης κατηγορίας του Κ.Β.Σ., καθώς και παροχής υπηρεσιών που τηρούν βιβλία δεύτερης ή προαιρετικά τρίτης κατηγορίας του Κ.Β.Σ., τα δηλωθέντα ακαθάριστα έσοδα για την απόδοση του Φόρου Προστιθέμενης Αξίας (Φ.Π.Α.) μέσα στην τριετία πρέπει να είναι ίσα ή μεγαλύτερα από το άθροισμα των πιο κάτω προσδιοριστικών αυτού παραγόντων:

α) Αγορές που πουλήθηκαν ή αναλώθηκαν μέσα στη χρήση. Ως τέτοιες αγορές θεωρούνται οι αγορές της χρήσης συν τις αγορές της απογραφής έναρξης μείον τις αγορές της απογραφής λήξης. Αν δεν υπάρχει απογραφή, εφαρμόζονται οι διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 33 του Ν. 2238/1994.

β) Πραγματικές δαπάνες της επιχείρησης που αφορούν τη χρήση, όπως μισθώματα, μισθοί, εργοδοτικές εισφορές, λογαριασμοί Δ.Ε.Η., σταθερή και κινητή τηλεφωνία, γενικά έξοδα διοίκησης και άλλες επαγγελματικές δαπάνες.

γ) Οι αναλογούσες στη χρήση αποσβέσεις παγίων στοιχείων. Αντί των αποσβέσεων μπορεί να λαμβάνεται υπόψη το 1% του αθροίσματος των προηγούμενων προσδιοριστικών παραγόντων α΄ και β΄ προκειμένου για εμπορικές επιχειρήσεις και το 3% για τις μεταποιητικές.

δ) Τα αναλογούντα καθαρά κέρδη επί του αθροίσματος των τριών προηγούμενων προσδιοριστικών παραγόντων α΄, β΄ και γ΄ με την εφαρμογή του Μοναδικού Συντελεστή Καθαρού Κέρδους (Μ.Σ.Κ.Κ.). Αν τα ακαθάριστα έσοδα για την απόδοση των Φ.Π.Α. της τριετίας είναι μικρότερα από το άθροισμα των πιο πάνω προσδιοριστικών αυτού παραγόντων, επί της διαφοράς οφείλεται Φ.Π.Α. χωρίς την επιβολή πρόσθετων φόρων και προστίμων.

3. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών ρυθμίζεται κάθε λεπτομέρεια για την εφαρμογή της προηγούμενης παραγράφου.

4. Ειδικά, για τις επιχειρήσεις έκδοσης βιβλίων και εμπορίας ειδών βιβλιοπωλείου, που τηρούν βιβλία δεύτερης κατηγορίας του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων, τα καθαρά κέρδη τους της διαχειριστικής περιόδου 1999 προσδιορίζονται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 32 του Ν. 2238/1994. Οι προβλεπόμενοι στις Ε.17418/23.12.1985 και Ε.3250/24.2.1987 υπουργικές αποφάσεις μοναδικοί συντελεστές καθαρού κέρδους των επιχειρήσεων αυτών προσαυξάνονται για τη διαχειριστική περίοδο 1999 κατά ποσοστό τριάντα τοις εκατό (30%).

Άρθρο 7

Καθαρό εισόδημα ελεύθερων επαγγελματιών.

1. Το άρθρο 51 του Ν. 2238/1994 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 51

Ειδικός προσδιορισμός καθαρού εισοδήματος.

1. Το καθαρό εισόδημα από την άσκηση του επαγγέλματος ελεύθερου επαγγελματία που τηρεί βιβλία δεύτερης ή προαιρετικά τρίτης κατηγορίας του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων, το οποίο εξευρίσκεται λογιστικώς σύμφωνα με τις παραγράφους 2 και 4 του άρθρου 49, δεν μπορεί να εί-

ναι μικρότερο από αυτό που προκύπτει από την εφαρμογή επί των ακαθάριστων αμοιβών από την άσκηση του επαγγέλματος των προβλεπόμενων από την παράγραφο 4 του προηγούμενου άρθρου μοναδικών συντελεστών καθαρών αμοιβών. Σε περίπτωση που δεν προβλέπεται για το συγκεκριμένο επάγγελμα μοναδικός συντελεστής, ως τέτοιος λαμβάνεται ο μέσος όρος των μοναδικών συντελεστών που ορίζονται στην κατά την παράγραφο 4 του άρθρου 50 απόφαση του Υπουργού Οικονομικών. Οι διατάξεις της παραγράφου αυτής δεν εφαρμόζονται όταν τα ακαθάριστα έσοδα από την άσκηση του ελευθέριου επαγγέλματος υπερβαίνουν τα σαράντα εκατομμύρια (40.000.000) δραχμές.

2. Για τα ελευθέρια επαγγέλματα του ιατρού, οδοντιάτρου, κτηνιάτρου, ψυχολόγου, φυσιοθεραπευτή, οικονομολόγου, συμβούλου επιχειρήσεων, λογιστή ή φοροτέχνη και αναλυτή προγραμματιστή, το καθαρό εισόδημα που προκύπτει κατά τα οριζόμενα στην προηγούμενη παράγραφο, καθώς και όταν δεν τηρούνται βιβλία, δεν μπορεί να είναι μικρότερο από το ποσό του εισοδήματος που προκύπτει από τον πολλαπλασιασμό των σταθερών επαγγελματικών δαπανών τους με το συντελεστή απόδοσης, που ορίζονται στο άρθρο αυτό. Το καθαρό εισόδημα που προσδιορίζεται με βάση αυτές τις σταθερές επαγγελματικές δαπάνες δεν μπορεί να υπερβαίνει τα δέκα εκατομμύρια (10.000.000) δραχμές.

Ειδικά, για τους ιατρούς το προσδιοριζόμενο με βάση τις δαπάνες αυτές καθαρό εισόδημα προσαυξάνεται ανάλογα με την ειδικότητα, ως ακολούθως:

α) Κατά σαράντα τοις εκατό (40%) για τους χειρουργούς όλων των ειδικοτήτων, εφόσον ασκούν χειρουργική ειδικότητα σε οποιοδήποτε νοσηλευτικό ίδρυμα, και μαιευτήρες.

β) Κατά δεκαπέντε τοις εκατό (15%) για όλες τις άλλες κλινικές ειδικότητες ιατρών, καθώς και για τους ασκούντες ορθοδοντικές εργασίες.

3. Οι σταθερές επαγγελματικές δαπάνες για τον προσδιορισμό του καθαρού εισοδήματος με τις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου αποτελούνται από το άθροισμα των δαπανών για δεδουλευμένα, καταβαλλόμενα ή τεκμαρτά μισθώματα, ηλεκτρικό ρεύμα, ύδρευση και τηλεφωνική επικοινωνία γενικά. Ειδικά για τους κτηνίατρους που διαθέτουν επαγγελματική εγκατάσταση, λαμβάνεται υπόψη ποσοστό ογδόντα τοις εκατό (80%) του καταβαλλόμενου ή τεκμαρτού μισθώματος. Αν ως επαγγελματική στέγη χρησιμοποιείται η κατοικία του φορολογουμένου, για τον υπολογισμό της δαπάνης του καταβαλλόμενου ή τεκμαρτού μισθώματος, προκειμένου για ιατρό, οδοντίατρο και ψυχολόγο, ως επιφάνεια λαμβάνονται υπόψη σαράντα (40) τετραγωνικά μέτρα, ενώ για τους υπόλοιπους ελεύθερους επαγγελματίες λαμβάνονται υπόψη είκοσι (20) τετραγωνικά μέτρα. Για τον υπολογισμό του τεκμαρτού μισθώματος εφαρμόζονται ανάλογα οι διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 22, ενώ για τον υπολογισμό των λοιπών σταθερών επαγγελματικών δαπανών της περίπτωσης αυτής λαμβάνεται υπόψη το ένα δεύτερο (1/2) των δαπανών αυτών της κατοικίας του ελεύθερου επαγγελματία. Σε περίπτωση συστέγασης ελεύθερων επαγγελματιών στην ίδια επαγγελματική εγκατάσταση, οι βασικές επαγγελματικές δαπάνες επιμερίζονται ανάλογα με τον αριθμό των συστεγαζομένων. Όταν ο φορολογούμενος αποκτά εισοδήματα από μισθωτές υπηρεσίες και από την άσκηση ελευθέριου επαγγέλματος, το ποσό που προκύπτει από τον πολλαπλασιασμό των σταθερών επαγγελματικών δαπανών με το συντελεστή απόδοσης περιορίζεται κατά ποσοστό πενήντα τοις εκατό (50%). Το άθροισμα όμως του εισοδήματος από μισθωτές υπηρεσίες και του υπολοίπου, μετά τον περιορισμό αυτού του γινομένου, δεν μπορεί να είναι κατώτερο από το συνολικό ποσό του γινομένου αυτού. Ειδικά για τους φυσιοθεραπευτές, οικονομολόγους, συμβούλους επιχειρήσεων, λογιστές ή φοροτέχνες και αναλυτές προγραμματιστές, αν δηλώνουν εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες και δεν διαθέτουν επαγγελματική εγκατάσταση, δεν έχουν εφαρμογή οι διατάξεις αυτές. Το άθροισμα όμως του εισοδήματος από μισθωτές υπηρεσίες και από την άσκηση ελευθέριου επαγγέλματος δεν μπορεί να είναι κατώτερο από το συνολικό ποσό του γινομένου των σταθερών επαγγελματικών δαπανών με το συντελεστή απόδοσης.

4. Οι διατάξεις της παραγράφου 2 αυτού του άρθρου δεν έχουν εφαρμογή αν το ατομικό επάγγελμα ασκείται από άτομα ηλικίας άνω των 65 ετών, εφόσον τα πρόσωπα αυτά ασκούν το επάγγελμα για μία συνεχή δεκαετία, πριν από τη συμπλήρωση αυτού του ορίου ηλικίας, καθώς και από άτομα που είναι τυφλοί και γραμμένοι στο γενικό μητρώο τυφλών της οικείας νομαρχίας ή είναι ανάπηροι με ποσοστό αναπηρίας πάνω από ογδόντα τοις εκατό (80%) από νοητική καθυστέρηση, φυσική αναπηρία ή ψυχική πάθηση με βάση τη γνωμάτευση της οικείας Πρωτοβάθμιας Υγειονομικής Επιτροπής που εδρεύει σε κάθε νομό. Δεν λαμβάνεται υπόψη επαγγελματική ή ασφαλιστική αναπηρία.

Επίσης, οι διατάξεις της παραγράφου 2 αυτού του άρθρου δεν έχουν εφαρμογή για τα πρόσωπα που αναφέρονται σε αυτές τις παραγράφους κατά τα τρία (3) πρώτα έτη άσκησης του επαγγέλματός τους και εφόσον δεν έχουν παρέλθει δέκα (10) έτη από την απόκτηση του πτυχίου. Για τον υπολογισμό της τριετίας, ως πρώτο έτος θεωρείται το επόμενο εκείνου μέσα στο οποίο ο φορολογούμενος υπέβαλε για πρώτη φορά δήλωση έναρξης επαγγέλματος. Αν δεν υποβληθεί τέτοια δήλωση ή έχει υποβληθεί εκπρόθεσμα μετά την πάροδο εξαμήνου, λαμβάνεται υπόψη το πρώτο κλιμάκιο του συντελεστή απόδοσης.

5. Για την εφαρμογή της παραγράφου 2, ο συντελεστής απόδοσης είναι ανάλογος με τα έτη άσκησης του επαγγέλματος και προσδιορίζεται ως ακολούθως:

Έτη άσκησης επαγγέλματος	Συντελεστής απόδοσης
Πάνω από 4 μέχρι 10	2,5
Πάνω από 10 μέχρι 15	3
Πάνω από 15 μέχρι 20	3,5
Πάνω από 20	3

Τα πρόσωπα της παραγράφου 2 αυτού του άρθρου, εφόσον πριν από την έναρξη επαγγέλματος άσκησαν το επάγγελμά τους ως μισθωτοί ή με οποιαδήποτε άλλη σχέση εργασίας περισσότερο από μία δεκαετία, τότε για τον προσδιορισμό του συντελεστή απόδοσης, στα έτη άσκησης του ελευθέριου επαγγέλματος προστίθεται χρονικό διάστημα δέκα (10) ετών.

6. Για τον καλλιτέχνη ή τραγουδιστή που παρέχει υπηρεσίες με σύμβαση μίσθωσης εργασίας ή ανεξάρτητων υπηρεσιών σε κέντρα διασκέδασης, αναψυκτήρια ή συναυλίες που δεν τηρεί ή τηρεί βιβλία δεύτερης ή προαιρετικά τρίτης κατηγορίας του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων, το άθροισμα του καθαρού εισοδήματος από παροχή ανεξάρτητων υπηρεσιών, που προσδιορίζεται σύμφωνα με τις παραγράφους 2 και 4 του άρθρου 49 και αυτού από παροχή υπηρε-

σιών με σύμβαση μίσθωσης εργασίας, δεν μπορεί να είναι μικρότερο από αυτό που προκύπτει από τον πολλαπλασιασμό επαγγελματικής αμοιβής με τους συντελεστές εμφάνισης (Σ.Ε.), δισκογραφίας (Σ.Δ.) και προβολής (Σ.Π.).

Ως επαγγελματική αμοιβή λαμβάνεται το ποσό αυτής των τριών εκατομμυρίων τριακοσίων χιλιάδων (3.300.000) δραχμών που ίσχυσε κατά τη διαχειριστική περίοδο 1998.

Ως συντελεστής εμφάνισης ορίζεται η μονάδα προσαυξημένη με κλάσμα που έχει αριθμητή τον αριθμό των εμφανίσεων του καλλιτέχνη ή του τραγουδιστή στα κέντρα διασκέδασης, αναψυκτήρια ή συναυλίες και παρονομαστή τον αριθμό τριακόσια τριάντα (330).

$$1 + \frac{(\text{αριθμός εμφανίσεων})}{330}$$

Ως συντελεστής δισκογραφίας ορίζεται η μονάδα προσαυξημένη με κλάσμα που έχει αριθμητή τον αριθμό των διατεθέντων στην αγορά δίσκων, κασετών και λοιπών συναφών, μειουμένου όμως κατά τον αριθμό χίλια πεντακόσια (1.500) και παρονομαστή τον αριθμό τριάντα χιλιάδες (30.000).

$$1 + \frac{(\text{αριθμός διατεθέντων δίσκων, κασετών και συναφών - 1500})}{30.000}$$

Ως συντελεστής προβολής ορίζεται η μονάδα προσαυξημένη με κλάσμα που έχει αριθμητή το γινόμενο του αριθμού των εμφανίσεων στα κέντρα διασκέδασης, αναψυκτήρια ή συναυλίες με τον αριθμό των διατεθέντων δίσκων, κασετών και λοιπών συναφών και παρονομαστή το διπλάσιο ποσό της επαγγελματικής αμοιβής, όπως αυτή ορίζεται στην παράγραφο αυτήν.

$$1 + \frac{(\text{αριθμός εμφανίσεων Χ αριθμό διατεθέντων δίσκων και συναφών})}{\text{επαγγελματική αμοιβή Χ 2}}$$

Ειδικότερα η εμφάνιση του καλλιτέχνη ή του τραγουδιστή σε:

αα) Κάθε συναυλία προσμετράται με τρεις (3) εμφανίσεις.

ββ) Σε συναυλίες για φιλανθρωπικούς, πολιτιστικούς, εθνικούς σκοπούς, η εμφάνισή του δεν λαμβάνεται υπόψη, εφόσον αποδεδειγμένα δεν αμείβεται για τη συμμετοχή του αυτήν.

Ως αριθμός δίσκων, κασετών και λοιπών συναφών λαμβάνεται ο μέσος όρος αυτών που διατέθηκαν στην αγορά για το έτος φορολογίας και το αμέσως προηγούμενο έτος.

Εξαιρετικά στις περιπτώσεις καλλιτεχνών ή τραγουδιστών, των οποίων οι εμφανίσεις είναι μέχρι σαράντα (40) και ο αριθμός των διατεθέντων στην αγορά δίσκων, κασετών και λοιπών συναφών είναι μέχρι χίλια πεντακόσια (1.500), το καθαρό εισόδημα ισούται με την επαγγελματική αμοιβή.

7. Στους υπόχρεους των παραγράφων 2 και 6 του άρθρου αυτού παρέχεται η δυνατότητα να μην αποδεχθούν τον προσδιορισμό του καθαρού εισοδήματός τους με βάση αυτές τις διατάξεις. Στην περίπτωση όμως αυτήν υποχρεούνται, με την υποβολή της ετήσιας δήλωσης φορολογίας εισοδήματός τους, να συνυποβάλλουν και κατάσταση δήλωσης των περιουσιακών τους στοιχείων. Οι δηλώσεις αυτές της φορολογίας εισοδήματος ελέγχονται κατά προτεραιότητα και υποχρεωτικά από τις αρμόδιες ελεγκτικές αρχές.

8. Οι διατάξεις αυτού του άρθρου εφαρμόζονται ανάλογα και για τις εταιρίες που αναφέρονται στην παράγραφο 4 του άρθρου 2 αυτού του νόμου, οι οποίες τηρούν βιβλία δεύτερης ή προαιρετικά τρίτης κατηγορίας του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων. Για τους υπόχρεους της παραγράφου αυτής το ποσό εισοδήματος που προκύπτει με βάση τις σταθερές επαγγελματικές δαπάνες προσαυξάνεται κατά ποσοστό εξήντα τοις εκατό (60%) όταν η εταιρία αποτελείται από δύο (2) μέλη και κατά ποσοστό εκατό τοις εκατό (100%) όταν έχει πάνω από δύο (2) μέλη.

9. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών που δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως: α) Καθορίζεται ο τύπος και το περιεχόμενο της κατάστασης δήλωσης των περιουσιακών στοιχείων της παραγράφου 7 και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για τον έλεγχο των δηλώσεων αυτών. β) Καθορίζεται ο τρόπος και η διαδικασία, καθώς και λοιπές λεπτομέρειες εφαρμογής αυτού του άρθρου.»

2. Για τις παραστάσεις των δικηγόρων ενώπιον των δικαστηρίων, για τη σύμπραξή τους σε εξώδικες ενέργειες και συμβάσεις, όπως προβλέπουν οι οικείες διατάξεις, καθώς και για κάθε άλλη νομική υπηρεσία που παρέχουν αυτοί στον εντολέα τους καθορίζεται το μήνα Δεκέμβριο κάθε δεύτερου έτους, με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ύστερα από γνώμη της Ολομέλειας των προέδρων των δικηγορικών συλλόγων της Ελλάδας, ελάχιστη αμοιβή, ενιαία για όλους τους δικηγορικούς συλλόγους της Χώρας. Η απόφαση αυτή μπορεί να εκδίδεται και χωρίς τη γνώμη της Ολομέλειας των προέδρων των δικηγορικών συλλόγων της Χώρας, αν παρέλθει άπρακτη προθεσμία δύο (2) μηνών από τότε που θα ζητηθεί αυτή με έγγραφο του Υπουργείου Δικαιοσύνης.

3. Η ελάχιστη αμοιβή, που προβλέπεται από την απόφαση της προηγούμενης παραγράφου, προεισπράττεται από τον οικείο δικηγορικό σύλλογο με τετραπλότυπο γραμμάτιο. Οι δικηγορικοί σύλλογοι υποχρεούνται να ενεργούν παρακράτηση φόρου εισοδήματος με συντελεστή δεκαπέντε τοις εκατό (15%) στο ακαθάριστο ποσό των αμοιβών που αναγράφονται στο τετραπλότυπο γραμμάτιο.

Εξαιρούνται από αυτήν την υποχρέωση παρακράτησης φόρου:

α) Οι αμοιβές για παραστάσεις, καθώς και για κάθε άλλη νομική υπηρεσία που παρέχουν δικηγόροι οι οποίοι συνδέονται με τον εντολέα τους με σύμβαση έμμισθης εντολής και αμείβονται με πάγια αντιμισθία.

β) Οι αμοιβές στις περιπτώσεις των εργατικών και αυτοκινητικών υποθέσεων, όπου ο δικηγόρος αμείβεται με εργολαβικό συμβόλαιο, εφόσον υποβάλλει αντίγραφο του συμβολαίου αυτού στην αρμόδια δημόσια οικονομική υπηρεσία. Το Δημόσιο, τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, οι δημόσιες επιχειρήσεις και οργανισμοί κοινής ωφέλειας, οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης και τα νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου υποχρεούνται να παρακρατούν φόρο εισοδήματος με συντελεστή δεκαπέντε τοις εκατό (15%) επί της αμοιβής του δικηγόρου.

4. Ομοίως, παρακρατείται φόρος εισοδήματος με συντελεστή δεκαπέντε τοις εκατό (15%) επί οποιουδήποτε ποσού εισπράττει ως μέρισμα ο δικηγόρος από το δικηγορικό σύλλογο ή από ταμείο συνεργασίας ή διανεμητικό λογαριασμό οποιασδήποτε νομικής μορφής.

5. Αν ο εντολέας για υποθέσεις που αναθέτει σε δικηγό-

ρο υποχρεούται κατά νόμο να προβεί σε παρακράτηση φόρου, οι διατάξεις του άρθρου 58 του Ν. 2238/1994 εφαρμόζονται μετά την αφαίρεση της ελάχιστης αμοιβής που αναγράφεται στο οικείο γραμμάτιο είσπραξης από το ακαθάριστο ποσό που δικαιούται ο δικηγόρος.

6. Για την απόδοση του φόρου που παρακρατήθηκε από τους δικηγορικούς συλλόγους εφαρμόζονται ανάλογα οι διατάξεις του άρθρου 59 του Ν. 2238/1994 και την ευθύνη για την απόδοση αυτή φέρει ο πρόεδρος του οικείου δικηγορικού συλλόγου. Για την απόδοση του φόρου που παρακρατήθηκε από τους υπόχρεους της περίπτωσης β' της παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται ανάλογα οι διατάξεις του άρθρου 60 του Ν. 2238/1994. Μαζί με την οικεία δήλωση απόδοσης του παρακρατούμενου φόρου του προηγούμενου εδαφίου γνωστοποιείται στην αρμόδια δημόσια οικονομική υπηρεσία και αντίγραφο της απόφασης του δικαστηρίου.

7. Με αποφάσεις των Υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης, κοινές κατά περίπτωση, ρυθμίζεται κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή των διατάξεων των προηγούμενων παραγράφων 2 έως και 6.

8. Οι διατάξεις των παραγράφων 3 έως και 6 του παρόντος άρθρου ισχύουν από την 1η του επόμενου μήνα από τη δημοσίευση της υπουργικής απόφασης που ορίζεται στην παράγραφο 2 και από την ίδια ημερομηνία καταργούνται οι διατάξεις του άρθρου 64 του Ν. 2065/1992 (ΦΕΚ 113 Α').

9. Ειδικά για τη διαχειριστική περίοδο 1999, για το ελευθέριο επάγγελμα του δικηγόρου το καθαρό εισόδημα που προκύπτει σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 51 του Ν. 2238/1994, που αντικαθίσταται με το άρθρο 7 του παρόντος νόμου, δεν μπορεί να είναι μικρότερο από το ελάχιστο ποσό καθαρού εισοδήματος, όπως αυτό προσδιοριζόταν από τις διατάξεις του άρθρου 51 του Ν. 2238/1994 που ίσχυαν πριν από την αντικατάστασή του με το άρθρο 7 του παρόντος.

Για την εφαρμογή της παραγράφου αυτής, ως επαγγελματική αμοιβή λαμβάνεται το ποσό των δύο εκατομμυρίων πεντακοσίων χιλιάδων (2.500.000) δραχμών, ως συντελεστής μισθωτικής αξίας το ποσοστό οκτώμισι τοις εκατό (8,5%) και ως τιμή ζώνης λαμβάνεται αυτή που ίσχυε την 1.1.1995.

Άρθρο 8
Φόρος Προστιθέμενης Αξίας.

Οι διατάξεις του Ν. 1642/1986 (ΦΕΚ 125/Α'), όπως ισχύουν, τροποποιούνται ως εξής:

1. Η περίπτωση α' της παραγράφου 7 του άρθρου 21α καταργείται.

2. Το πρώτο εδάφιο της περίπτωσης δ' της παραγράφου 1 του άρθρου 22α αντικαθίσταται ως εξής:

«δ) Η εισαγωγή και η ενδοκοινοτική απόκτηση αγαθών που πραγματοποιούνται από υποκείμενο στο φόρο και η παράδοση αγαθών προς υποκείμενο στο φόρο, με σκοπό την παράδοσή τους με τους όρους της παραπάνω περίπτωσης α', καθώς και η παροχή υπηρεσιών που αφορούν αυτές τις παραδόσεις αγαθών με προορισμό ένα άλλο κράτος - μέλος, μέχρι του ποσού των παραδόσεων αυτών, που πραγματοποίησε ο υποκείμενος στο φόρο, κατά την προηγούμενη δωδεκάμηνη χρονική ή δωδεκάμηνη διαχειριστική περίοδο.»

3. Το άρθρο 22γ καταργείται.

4. Η περίπτωση γ' της παραγράφου 2 του άρθρου 23 αντικαθίσταται ως εξής:

«γ) για τις πράξεις που απαλλάσσονται από το φόρο, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 20, 21, 22 και 22α.»

5. Η περίπτωση γ' της παραγράφου 1 του άρθρου 27 αντικαθίσταται ως εξής:

«γ) αφορά πράξεις, που προβλέπουν οι διατάξεις των περιπτώσεων α', β', γ' και δ' της παραγράφου 2 του άρθρου 23, καθώς και πράξεις για τις οποίες με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών προβλέπεται αναστολή καταβολής του φόρου ή οφείλεται σε διαφορά συντελεστών εκροών - εισροών ή,».

6. Η παράγραφος 3 του Κεφαλαίου Β' του Παραρτήματος IV αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Κατάλοιπα ψαριών γλυκών νερών (Δ.Κ.ΕΧ 0511).»

7. Η παράγραφος 4 του άρθρου 6 αντικαθίσταται ως εξής:

«4. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 και της περίπτωσης α' της παραγράφου 2 του άρθρου αυτού εφαρμόζονται για ακίνητα των οποίων η άδεια κατασκευής εκδίδεται από 1ης Ιανουαρίου 2002.»

8. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 8 του άρθρου 56 αντικαθίσταται ως εξής:

«Στο φόρο προστιθέμενης αξίας υπάγονται και τα εργολαβικά προσύμφωνα ανέγερσης οικοδομών με το σύστημα της αντιπαροχής, τα οποία συντάχθηκαν μετά την 21.8.1986 και η σχετική άδεια εκδίδεται μετά την 1η Ιανουαρίου 2002.»

9. Το άρθρο 36 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 36
Ειδικό καθεστώς φορολογίας
βιομηχανοποιημένων καπνών.

1. Στις περιπτώσεις παράδοσης, ενδοκοινοτικής απόκτησης ή εισαγωγής από τρίτες χώρες βιομηχανοποιημένων καπνών, ο φόρος υπολογίζεται στην τιμή λιανικής πώλησης, χωρίς φόρο προστιθέμενης αξίας. Ως βιομηχανοποιημένα καπνά θεωρούνται τα οριζόμενα στη διάταξη του άρθρου 39 του Ν. 2127/1993 (ΦΕΚ 48/Α').

2. Η φορολογική υποχρέωση γεννάται και ο φόρος γίνεται απαιτητός, κατά τη θέση των προϊόντων σε ανάλωση ή κατά τη διαπίστωση των ελλειμμάτων, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 4, καθώς και στις ειδικές περιπτώσεις απαιτητού του φόρου, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 5 του Ν. 2127/1993, όπως ισχύει. Ο φόρος καταβάλλεται μαζί με τον ειδικό φόρο κατανάλωσης των βιομηχανοποιημένων καπνών, από τα υπόχρεα πρόσωπα του άρθρου 46 του Ν. 2127/1993 και σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 49 και 60 του ίδιου νόμου.

3. Οι υπόχρεοι καταβολής του φόρου ασκούν το δικαίωμα έκπτωσης του άρθρου 23 κατά την εκκαθάριση των φόρων που γίνεται με την αίτηση φορολογίας βιομηχανοποιημένων καπνών, με βάση τα δικαιολογητικά του άρθρου 25 που κατέχουν αυτοί κατά το χρόνο της εκκαθάρισης. Οι υπόχρεοι του προηγούμενου εδαφίου έχουν τις υποχρεώσεις που προβλέπονται από τις διατάξεις των άρθρων 29 και 31.

4. Στα τιμολόγια παράδοσης βιομηχανοποιημένων καπνών ο φόρος ενσωματώνεται στην τιμή και αναγράφεται σε αυτά η ένδειξη «Φόρος προστιθέμενης αξίας μη εκπιπτόμενος».

5. Σε περίπτωση φθοράς ή βλάβης βιομηχανοποιημένων καπνών για τις οποίες προβλέπουν οι διατάξεις του άρθρου 50 του Ν. 2127/1993, παρέχεται στις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις δικαίωμα συμψηφισμού του φόρου του παρόντος νόμου. Ο φόρος επιστρέφεται μόνον εφόσον είναι αδύνατος ο συμψηφισμός του.

6. Οι πρατηριούχοι και οι λιανοπωλητές βιομηχανοποιη-

μένων καπνών, για την παράδοση των προϊόντων αυτών, δεν έχουν υποχρέωση να υποβάλλουν τις δηλώσεις του άρθρου 31 ούτε δικαίωμα έκπτωσης του φόρου που προβλέπουν οι διατάξεις του άρθρου 23. Για την εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου 1 του άρθρου 24, το ποσό του ετήσιου κύκλου εργασιών των πιο πάνω προσώπων που προέρχεται από παραδόσεις βιομηχανοποιημένων καπνών προστίθεται στον παρονομαστή του κλάσματος που ορίζει η διάταξη αυτή.

7. Τα πρόσωπα της προηγούμενης παραγράφου υποχρεούνται να καταχωρούν τις αγορές βιομηχανοποιημένων καπνών σε ιδιαίτερη στήλη των βιβλίων τους ή, εφόσον δεν τηρούν βιβλία, σε ιδιαίτερες καταστάσεις.

8. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών ρυθμίζεται κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου αυτού.»

Άρθρο 9

Κώδικας Βιβλίων και Στοιχείων.

Οι διατάξεις του Π.Δ. 186/1992 (ΦΕΚ 84 Α΄) τροποποιούνται, αντικαθίστανται και συμπληρώνονται ως εξής:

1. Η παράγραφος 4 του άρθρου 2 αντικαθίσταται ως εξής:

«4. Δεν υποχρεούνται στην τήρηση βιβλίων και στην έκδοση στοιχείων του Κώδικα αυτού, με εξαίρεση το δελτίο αποστολής της παραγράφου 2 του άρθρου 11, οι αγρότες και οι αγροτικές εκμεταλλεύσεις που ορίζονται από τα άρθρα 33 και 34 του Ν. 1642/1986, εφόσον δεν έχουν ενταχθεί στο κανονικό καθεστώς του νόμου αυτού.»

2. Τα όρια του 1.800.000 και 600.000 δραχμών του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 5 του άρθρου 2, για την απαλλαγή από την τήρηση βιβλίων και την έκδοση αποδείξεων λιανικής πώλησης αγαθών και παροχής υπηρεσιών, αυξάνονται σε 2.500.000 και 1.000.000 δραχμές, αντίστοιχα.

3. Τα όρια της ένταξης σε κατηγορίες βιβλίων της παραγράφου 7 του άρθρου 4 αυξάνονται ως εξής:

α) Το όριο των 18.000.000 δραχμών της πρώτης κατηγορίας βιβλίων αυξάνεται σε 25.000.000 δραχμές.

β) Το όριο το μέχρι των 250.000.000 δραχμών της δεύτερης κατηγορίας βιβλίων αυξάνεται σε 300.000.000 δραχμές.

γ) Το όριο το άνω των 250.000.000 δραχμών της τρίτης κατηγορίας βιβλίων αυξάνεται σε 300.000.000 δραχμές.

4. Η παράγραφος 6 του άρθρου 6 αντικαθίσταται ως εξής:

«6. Ο επιτηδευματίας της δεύτερης κατηγορίας τηρεί και βιβλίο απογραφών εμπορεύσιμων περιουσιακών στοιχείων, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 27 και 28 του παρόντος Κώδικα, εφόσον τα ετήσια ακαθάριστα έσοδά του από πώληση αγαθών υπερέβησαν το όριο τήρησης βιβλίων πρώτης κατηγορίας της παραγράφου 7 του άρθρου 4. Στο βιβλίο απογραφών η καταγραφή της απογραφής γίνεται κατά ποσότητα και αξία μέχρι την 20ή Φεβρουαρίου εκάστου έτους και όχι αργότερα από την ημερομηνία υποβολής εκκαθαριστικής δήλωσης Φ.Π.Α. ή δήλωσης φορολογίας εισοδήματος.»

5. Τα όρια τήρησης βιβλίου αποθήκης του άρθρου 8 αυξάνονται ως εξής:

α) Το όριο των 500.000.000 δραχμών της παραγράφου 1 αυξάνεται σε 650.000.000 δραχμές.

β) Τα όρια των 700.000.000 και 800.000.000 δραχμών της παραγράφου 2 αυξάνονται σε 900.000.000 και 1.000.000.000 δραχμές, αντίστοιχα.

γ) Το όριο των 500.000.000 δραχμών των παραγράφων 4 και 5 αυξάνεται σε 650.000.000 δραχμές.

δ) Το όριο των 900.000.000 δραχμών της παραγράφου 6 αυξάνεται σε 1.200.000.000 δραχμές.

6. Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 4 του άρθρου 8 αντικαθίσταται ως εξής:

«Η αξία κτήσης των πρώτων υλών, των βοηθητικών υλών και των υλικών συσκευασίας που διατέθηκαν για την επεξεργασία, καθώς και το κόστος των έτοιμων προϊόντων και υποπροϊόντων που παράχθηκαν, αναγράφεται στο βιβλίο αποθήκης τουλάχιστον μία φορά το έτος, κατά τη σύνταξη του ισολογισμού, και για τους τηρούντες αναλυτική λογιστική (ομάδα 9) του Ελληνικού Λογιστικού Σχεδίου (Π.Δ. 1123/1980, ΦΕΚ 283 Α΄) στο χρόνο προσδιορισμού των βραχύχρονων αποτελεσμάτων.»

7. Στο τέλος της παραγράφου 4 του άρθρου 8 προστίθεται νέο εδάφιο, που έχει ως εξής:

«Για τους τηρούντες αναλυτική λογιστική (ομάδα 9) η εξαγωγή και η κατανομή της αξίας του κόστους των βοηθητικών υλών και υλικών συσκευασίας του προηγούμενου εδαφίου προσδιορίζεται με βάση κατάλληλα κριτήρια στο χρόνο προσδιορισμού βραχύχρονων αποτελεσμάτων, με προσαρμογή στην πραγματικότητα στο τέλος της χρήσης με την απογραφή.»

8. Η παράγραφος 7 του άρθρου 8 αντικαθίσταται ως εξής:

«7. Προκειμένου για επιτηδευματία, που έχει παράλληλα με τον κλάδο εμπορίου και ξεχωριστό κλάδο επεξεργασίας, η υποχρέωση τήρησης του βιβλίου αποθήκης κρίνεται αυτοτελώς για κάθε κλάδο, με εξαίρεση τους υπόχρεους στην τήρηση αναλυτικής λογιστικής (ομάδα 9), κατά τα οριζόμενα στις διατάξεις του Π.Δ. 1123/1980, οι οποίοι εάν υποχρεούνται στην τήρηση βιβλίου αποθήκης για τον ένα κλάδο τηρούν βιβλίο αποθήκης και για τον άλλο κλάδο.»

9. Στο τέλος του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 9 του άρθρου 8 προστίθεται νέο εδάφιο, που έχει ως εξής:

«Ο επιτηδευματίας που υποχρεούται στην τήρηση αναλυτικής λογιστικής (ομάδα 9) κατά την τήρηση του βιβλίου αποθήκης εφαρμόζει παράλληλα και τα οριζόμενα από τις διατάξεις του Π.Δ. 1123/1980.»

10. Τα δεύτερο και τέταρτο εδάφια της περίπτωσης Γ΄ της παραγράφου 12 του άρθρου 8 αντικαθίστανται ως εξής:

«Το εργοστασιακό κόστος καθορίζεται από τον επιτηδευματία, βάσει κανόνων που ακολουθούνται πάγια, οι οποίοι αναγράφονται μέχρι το κλείσιμο του ισολογισμού και για τους τηρούντες αναλυτική λογιστική στο χρόνο προσδιορισμού βραχύχρονων αποτελεσμάτων.»

«Όταν τηρούνται υποχρεωτικά ή προαιρετικά οι λογαριασμοί της ομάδας 9, σύμφωνα με τα οριζόμενα στις διατάξεις του Π.Δ. 1123/1980, η παραπάνω υποχρέωση εξαντλείται στην τήρηση μόνο θεωρημένου βιβλίου τεχνικών προδιαγραφών, στο οποίο αναγράφονται τα δεδομένα, σύμφωνα με όσα ορίζονται στην περίπτωση Β΄ της παραγράφου αυτής και στην αναγραφή των κανόνων καταμερισμού του εργοστασιακού κόστους.»

11. Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 9 αντικαθίσταται ως εξής:

«Δεν θεωρείται ότι στις επαγγελματικές εγκαταστάσεις του επιτηδευματία ενεργείται συναλλακτική δραστηριότητα όταν πραγματοποιούνται μόνο απλές παραλαβές ή παραδόσεις αγαθών ή όταν ενεργούνται εργασίες διοικητικές, προβολής αγαθών ή άλλες συναφείς εργασίες και οι δοσοληψίες στις εγκαταστάσεις αυτές περιορίζονται μόνο στη διενέργεια των εξόδων λειτουργίας τους.»

12. Η παράγραφος 5 του άρθρου 9 αντικαθίσταται ως εξής:

«5. Με αίτηση του επιτηδευματία και έγκριση του προϊσταμένου της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας της έδρας μπορεί να επιτραπεί από την έναρξη της λειτουργίας τους ή της διαχειριστικής περιόδου η ενσωμάτωση των δεδομένων των βιβλίων υποκαταστημάτων, που δεν εξάγουν αυτοτελές αποτέλεσμα, στα βιβλία άλλου υποκαταστήματος με αυτοτελές αποτέλεσμα. Επίσης μπορεί να επιτραπεί η ενσωμάτωση των δεδομένων των βιβλίων υποκαταστημάτων που δεν εξάγουν αυτοτελές αποτέλεσμα στα βιβλία της έδρας, μέσω των βιβλίων άλλου υποκαταστήματος, το οποίο επίσης δεν εξάγει αυτοτελές αποτέλεσμα. Οι ανωτέρω εγκρίσεις κοινοποιούνται και στον προϊστάμενο της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας στον οποίο υπάγεται το υποκατάστημα. Τα δεδομένα των βιβλίων των υποκαταστημάτων τα οποία ενσωματώνονται στα βιβλία άλλου υποκαταστήματος εμφανίζονται χωριστά από τα δεδομένα των βιβλίων του υποκαταστήματος αυτού.»

13. Το δεύτερο εδάφιο της περίπτωσης β΄ της παραγράφου 4 και η παράγραφος 6 του άρθρου 9 αντικαθίστανται ως εξής:

«Τα στοιχεία των συναλλαγών των εγκαταστάσεων της περίπτωσης αυτής καταχωρούνται στα βιβλία της έδρας ή του υποκαταστήματος στο οποίο ανήκουν το αργότερο μέχρι τη δέκατη πέμπτη (15η) ημέρα του επόμενου μήνα από την έκδοση ή τη λήψη τους, κατά περίπτωση.»

«6. Με αίτηση του επιτηδευματία και έγκριση του προϊσταμένου της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας της έδρας μπορεί να επιτραπεί ή μη τήρηση ή η κατά διάφορο τρόπο τήρηση όλων ή μερικών βιβλίων του υποκαταστήματος με εξαίρεση το βιβλίο αποθήκης και παραγωγής κοστολογίου. Η έγκριση αυτή κοινοποιείται και στον προϊστάμενο της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας στον οποίο υπάγεται το υποκατάστημα.»

14. Το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 11 αντικαθίσταται ως εξής:

«Το συγκεντρωτικό δελτίο αποστολής αυτής της παραγράφου, κατάλληλα γραμμογραφημένο σε στήλες, μπορεί να εκδίδεται την πρώτη ημέρα της διακίνησης των αγαθών, ανεξαρτήτως απόστασης, εφόσον, κάθε ημέρα και μέχρι τριάντα (30) ημέρες πριν από την εκκίνηση του μεταφορικού μέσου αναγράφονται σε ιδιαίτερη στήλη τα υπόλοιπα των ποσοτήτων κάθε είδους αγαθών που διακινούνται την ημέρα αυτή.»

15. Στην περίπτωση α΄ της παραγράφου 4 του άρθρου 11 η φράση «ειδών συσκευασίας» αντικαθίσταται με τη φράση «υλικών συσκευασίας».

16. Οι παράγραφοι 14 και 15 του άρθρου 12 αντικαθίστανται ως εξής:

«14. Το τιμολόγιο εκδίδεται κατά την παράδοση ή την έναρξη της αποστολής των αγαθών στον παραλήπτη, κατά περίπτωση. Κατ΄ εξαίρεση, όταν για τη διακίνηση έχει εκδοθεί δελτίο αποστολής, το τιμολόγιο εκδίδεται το αργότερο σε ένα (1) μήνα από την παράδοση ή αποστολή των αγαθών στον αγοραστή και πάντως μέσα στην ίδια διαχειριστική περίοδο των συμβαλλομένων. Στις προαναφερόμενες περιπτώσεις έκδοσης του τιμολογίου σε χρόνο μεταγενέστερο της παράδοσης ή αποστολής των αγαθών, όταν αυτές αφορούν ενδοκοινοτικές αποστολές ή παραδόσεις αγαθών, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 22α του Ν. 1642/1986, το τιμολόγιο εκδίδεται το αργότερο μέχρι τη 15η του επόμενου μήνα της παράδοσης ή αποστολής αγαθών και πάντως μέσα στην ίδια διαχειριστική περίοδο των συμβαλλομένων. Το τιμολόγιο αγοράς ηρτημένων καρπών εκδίδεται κατά το χρόνο κατάρτισης της σύμβασης. Επί επιστροφής αγαθών το πιστωτικό τιμολόγιο εκδίδεται το αργότερο σε ένα (1) μήνα από το χρόνο της παραλαβής τους και πάντως μέσα στην ίδια διαχειριστική περίοδο που παραλήφθηκαν τα αγαθά. Στην περίπτωση παροχής υπηρεσίας το τιμολόγιο εκδίδεται με την ολοκλήρωση της παροχής. Όταν η παροχή υπηρεσίας διαρκεί, εκδίδεται τιμολόγιο κατά το χρόνο που καθίσταται απαιτητό μέρος της αμοιβής, για το μέρος αυτό και την υπηρεσία που παρασχέθηκε. Πάντως, το τιμολόγιο δεν μπορεί να εκδοθεί πέραν της διαχειριστικής περιόδου που παρασχέθηκε η υπηρεσία. Στην περίπτωση εκτέλεσης τεχνικών έργων ή εγκαταστάσεων, το τιμολόγιο εκδίδεται μέσα σε ένα (1) μήνα από την προσωρινή επιμέτρηση και πάντως μέσα στην ίδια φορολογική περίοδο που πραγματοποιήθηκε η επιμέτρηση.»

«15. Εάν ο αγοραστής των αγαθών ή υπηρεσιών είναι πρόσωπο της παραγράφου 3 του άρθρου 2, το τιμολόγιο μπορεί να εκδοθεί μέχρι το τέλος της διαχειριστικής περιόδου μέσα στην οποία έγινε η παράδοση ή η αποστολή των αγαθών ή η παροχή των υπηρεσιών ή η πιστοποίηση δημόσιων έργων. Κατ΄ εξαίρεση, όλα τα φορολογικά στοιχεία του παρόντος άρθρου, τα οποία εκδίδονται στο τέλος της διαχειριστικής περιόδου, επιτρέπεται να εκδίδονται μέχρι την εικοστή ημέρα του επόμενου μήνα με ημερομηνία έκδοσης την τελευταία ημέρα της διαχειριστικής περιόδου, εφόσον παραδίδονται μέχρι την ημέρα αυτή, σε αυτόν που αφορούν.»

17. Η παράγραφος 16 του άρθρου 12 αντικαθίσταται ως εξής:

«16. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού δεν έχουν εφαρμογή:

α) Στις πωλήσεις ακινήτων, βιομηχανοστασίων, πλοίων, αυτοκινήτων, αεροσκαφών και λοιπών μηχανημάτων, εφόσον συντάσσονται συμβόλαια μεταβίβασης, καθώς και στις πωλήσεις μετοχών, παραγώγων, ομολογιών, ομολογων, εντόκων γραμματίων και λοιπών συναφών.

β) Στις πωλήσεις ύδατος μη ιαματικού, αεριόφωτος, ηλεκτρικού ρεύματος, θερμικής ενέργειας ή παροχής τηλεπικοινωνιακών, ταχυδρομικών, τραπεζικών, χρηματιστηριακών, χρηματοδοτικών εργασιών, καθώς και στις περιπτώσεις είσπραξης ανταποδοτικών τελών και λοιπών συναφών δικαιωμάτων από το Δημόσιο, Ν.Π.Δ.Δ., Ο.Τ.Α., δημοτικές επιχειρήσεις και επιχειρήσεις κοινής ωφέλειας, εφόσον από τα ανωτέρω πρόσωπα εκδίδονται άλλα έγγραφα που περιλαμβάνουν τα στοιχεία του τιμολογίου, εκτός της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας του αντισυμβαλλομένου και αντίτυπο αυτών των εγγράφων παραδίδεται στον πελάτη.

γ) Στις πωλήσεις μη εμπορεύσιμων αγαθών για τον αγοραστή επιτηδευματία και από τα πρόσωπα των παραγράφων 3 και 4 του άρθρου 2 του Κώδικα αυτού, αξίας κάθε συναλλαγής μέχρι δεκαπέντε χιλιάδων (15.000) δραχμών, εφόσον εκδίδεται απόδειξη λιανικής πώλησης.»

18. Τα πρώτα εδάφια των παραγράφων 3 και 4 του άρθρου 13 αντικαθίστανται ως εξής:

«3. Η απόδειξη εκδίδεται επί πώλησης αγαθών κατά την παράδοση ή την έναρξη της αποστολής των αγαθών και επί παροχής υπηρεσιών στο χρόνο που ορίζεται από τις διατάξεις των παραγράφων 14 και 15 του άρθρου 12 για το τιμολόγιο, με εξαίρεση την απόδειξη παροχής υπηρεσιών των ασκούντων ελευθέριο επάγγελμα, η οποία εκδίδεται με κάθε επαγγελματική τους είσπραξη, καθώς και τα εισι-

τήρια θεαμάτων ή μεταφοράς προσώπων, τα οποία εκδίδονται το αργότερο κατά το χρόνο της έναρξης του θεάματος ή της μεταφοράς.»

«4. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού δεν έχουν εφαρμογή στις συναλλαγές των περιπτώσεων α΄ και β΄ της παραγράφου 16 του άρθρου 12 του Κώδικα αυτού, εφόσον από τις επιχειρήσεις πώλησης των ειδών ή παροχής των υπηρεσιών αυτών ή από τα πρόσωπα είσπραξης ανταποδοτικών τελών, εκδίδονται άλλα έγγραφα, που περιλαμβάνουν τα στοιχεία της απόδειξης λιανικής πώλησης ή παροχής υπηρεσιών και αντίτυπο αυτών των εγγράφων παραδίδεται στον πελάτη, καθώς και στην είσπραξη αμοιβής από συμβολαιογράφο, εφόσον η αμοιβή του αναγράφεται στο συμβόλαιο για το οποίο εισπράττεται.»

19. Η παράγραφος 2 του άρθρου 16 αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Τα πρόσωπα της παραγράφου 4 του άρθρου 2 του Κώδικα αυτού, για κάθε μεταφορά των προϊόντων τους για επεξεργασία, συσκευασία ή πώληση, συνοδεύουν τα αγαθά με το πρώτο αντίτυπο του δελτίου αποστολής που εκδίδεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 11 του Κώδικα αυτού.»

20. Η παράγραφος 13 του άρθρου 16 αντικαθίσταται ως εξής:

«13. Επί μεταφοράς αγαθών ενός φορτωτή με μεταφορικά μέσα δημόσιας χρήσης, που προορίζονται να παραδοθούν σε περισσότερους από έναν παραλήπτες, μπορεί να εκδίδεται μία συγκεντρωτική φορτωτική κατά αποστολέα για κάθε μεταφορά, αντί της έκδοσης φορτωτικών κατά φορτωτή και παραλήπτη, με την προϋπόθεση ότι το συνολικό κόμιστρο καταβάλλεται στο μεταφορέα από το φορτωτή. Στη συγκεντρωτική φορτωτική αναγράφονται το ονοματεπώνυμο ή η επωνυμία, το επάγγελμα και η διεύθυνση του φορτωτή, ο τόπος φόρτωσης, το συνολικό κόμιστρο αριθμητικώς και ολογράφως, η χρονολογία εκκίνησης του μεταφορικού μέσου, καθώς και για κάθε παραλήπτη ο αριθμός και το είδος του συνοδευτικού φορολογικού στοιχείου, το είδος κατά γενική κατηγορία, η ποσότητα των αγαθών που προορίζονται γι΄ αυτόν και ο τόπος προορισμού (εκφόρτωσης).»

21. Η παράγραφος 1 και οι περιπτώσεις α΄, γ΄ και δ΄ της παραγράφου 2, καθώς και η παράγραφος 5 του άρθρου 17 αντικαθίστανται ως εξής:

«1. Η ενημέρωση των βιβλίων πρώτης και δεύτερης κατηγορίας γίνεται μέχρι τη δέκατη πέμπτη (15η) ημέρα του επόμενου μήνα, από την έκδοση ή λήψη του κατά περίπτωση δικαιολογητικού.

2. Η ενημέρωση των βιβλίων τρίτης κατηγορίας γίνεται:

α) του ή των ημερολογίων μέχρι τη δέκατη πέμπτη (15η) ημέρα του επόμενου μήνα, από την έκδοση ή λήψη του κατά περίπτωση δικαιολογητικού και επί ταμειακών πράξεων από τη διενέργειά τους,

γ) του βιβλίου αποθήκης ποσοτικά, εντός δέκα (10) ημερών από την παραλαβή ή την παράδοση ή άλλου είδους διακίνηση του αγαθού. Η αξία συμπληρώνεται εντός δέκα (10) ημερών από τη λήψη ή την έκδοση του στοιχείου αξίας,

δ) του ημερολογίου που περιέχει τις εγγραφές της αναλυτικής λογιστικής (ομάδα 9) του Ελληνικού Γενικού Λογιστικού Σχεδίου (Π.Δ. 1123/1980), εντός του επόμενου μήνα της περιόδου που αφορούν.»

«5. Τα δεδομένα των βιβλίων του υποκαταστήματος μεταφέρονται στα βιβλία της έδρας:

α) Το αργότερο μέχρι τη δέκατη πέμπτη (15η) ημέρα του μήνα υποβολής των κατά περίπτωση φορολογικών δηλώσεων, όταν σε αυτό τηρούνται βιβλία πρώτης και δεύτερης κατηγορίας,

β) για τον υπόχρεο τήρησης βιβλίων τρίτης κατηγορίας όταν στο υποκατάστημα τηρούνται βιβλία από τα οποία εξάγεται αυτοτελές λογιστικό αποτέλεσμα εντός της προθεσμίας σύνταξης του ισολογισμού, όταν στο υποκατάστημα τηρούνται βιβλία από τα οποία δεν εξάγεται αυτοτελές λογιστικό αποτέλεσμα μέχρι τη δέκατη πέμπτη (15η) ημέρα του επόμενου μήνα εκείνου που αφορούν οι πράξεις ή οι συναλλαγές.»

22. Στο τέλος της παραγράφου 8 του άρθρου 18 προστίθεται νέο εδάφιο, που έχει ως εξής:

«Κατ΄ εξαίρεση, όταν χρησιμοποιείται διεθνές κωδικολόγιο, επιτρέπεται στα βιβλία και στοιχεία η αναγραφή του είδους των αγαθών κατά γενική κατηγορία, με αναγραφή και του αντίστοιχου κωδικού αριθμού ο οποίος εξειδικεύει το είδος του αγαθού.»

23. Στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 19 προστίθεται νέο εδάφιο, που έχει ως εξής:

«Δεν επιτρέπεται η θεώρηση των παραστατικών, των οποίων η έκδοση και θεώρηση προβλέπεται από μη φορολογικές διατάξεις, εκτός από συμβάσεις μίσθωσης αυτοκινήτων.»

24. Η παράγραφος 5 του άρθρου 20 αντικαθίσταται ως εξής:

«5. Οι παραγωγοί αγροτικών προϊόντων, που δεν έχουν υπαχθεί στο κανονικό καθεστώς Φ.Π.Α., υποβάλλουν τις καταστάσεις της παραγράφου 1 μόνο για τα τιμολόγια πώλησης των προϊόντων τους που εκδίδουν οι ίδιοι μετά από έγκριση του προϊσταμένου δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας.»

25. Τα δεύτερο και τρίτο εδάφια της παραγράφου 1 του άρθρου 21 αντικαθίστανται ως εξής:

«Με γνωστοποίηση στον αρμόδιο προϊστάμενο της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας μπορεί να τηρούνται αυτά σε διαφορετικό τόπο, όταν ο τόπος αυτός βρίσκεται μέσα στη χωρική αρμοδιότητα της αρμόδιας δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας ή άλλης δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας που εδρεύει στην ίδια πόλη με εξαίρεση στην περίπτωση αυτήν τους Νομούς Αττικής και Θεσσαλονίκης. Για την τήρηση αυτών σε τόπο διάφορο από τον ανωτέρω οριζόμενο και για την τήρηση των βιβλίων και στοιχείων των ανωνύμων εταιρειών των Νομών Αττικής και Θεσσαλονίκης, εκτός έδρας, απαιτείται έγκριση του αρμόδιου προϊσταμένου δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας.»

26. Η περίπτωση η΄ της παραγράφου 2 του άρθρου 23 καταργείται και οι περιπτώσεις θ΄ και ι΄ αναριθμούνται σε η΄ και θ΄.

27. Η περίπτωση α΄ της παραγράφου 4 του άρθρου 24 αντικαθίσταται ως εξής:

«α) Εκτυπώνει το ημερήσιο φύλλο συναλλαγών και αποστέλλει αυτό στην έδρα για την ενημέρωση των βιβλίων εντός του πρώτου δεκαπενθημέρου του επόμενου μήνα.»

28. Στο τέλος της παραγράφου 6 του άρθρου 24 προστίθεται νέο εδάφιο, που έχει ως εξής:

«Τα πρόσθετα και ειδικά βιβλία ενημερώνονται και εκτυπώνονται εντός των προβλεπόμενων προθεσμιών από τις διατάξεις του Κώδικα αυτού ή των αποφάσεων του Υπουργού Οικονομικών, που εκδίδονται κατ΄ εξουσιοδότηση νόμου και καθιερώνουν την τήρησή τους, με εξαίρεση τα βιβλία που ενημερώνονται βάσει εκδιδόμενων παραστατικών, τα οποία μπορεί να εκτυπώνονται μέχρι το τέλος

του επόμενου μήνα, με την προϋπόθεση ότι όταν ζητηθεί από τον προϊστάμενο της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας ή από τον εξουσιοδοτούμενο από αυτόν υπάλληλο, είναι δυνατή η εκτύπωση σε αθεώρητο μηχανογραφικό χαρτί, άμεσα των δεδομένων των βιβλίων αυτών μέχρι και την τελευταία ημέρα ενημέρωσης.»

29. Η παράγραφος 2 του άρθρου 26 αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Ο επιτηδευματίας που τηρεί βιβλία τρίτης κατηγορίας κλείνει διαχειριστική περίοδο την 30ή Ιουνίου ή την 31η Δεκεμβρίου κάθε έτους. Κατ' εξαίρεση, μπορεί να κλείνει τη διαχείρισή του:

α) το υποκατάστημα, πρακτορείο ή άλλη εγκατάσταση στην Ελλάδα, αλλοδαπής επιχείρησης, κατά το χρόνο που κλείνει τη διαχείρισή του το κεντρικό κατάστημα στην αλλοδαπή,

β) η ημεδαπή επιχείρηση στην οποία μετέχει αλλοδαπή επιχείρηση με ποσοστό κεφαλαίου πενήντα τοις εκατό (50%) τουλάχιστον, κατά το χρόνο που κλείνει τη διαχείρισή της η αλλοδαπή επιχείρηση και

γ) η ημεδαπή επιχείρηση στο κεφάλαιο της οποίας μετέχει με ποσοστό τουλάχιστον πενήντα τοις εκατό (50%) άλλη ημεδαπή επιχείρηση, στην οποία μετέχει αλλοδαπή επιχείρηση με το ίδιο ή μεγαλύτερο ποσοστό, κατά το χρόνο που κλείνει τη διαχείρισή της η αλλοδαπή επιχείρηση,

δ) η ημεδαπή επιχείρηση στο κεφάλαιο της οποίας μετέχει με ποσοστό τουλάχιστον πενήντα τοις εκατό (50%) άλλη ημεδαπή επιχείρηση, κατά το χρόνο που κλείνει τη διαχείρισή της η συμμετέχουσα επιχείρηση.

Επί αλλαγής του χρόνου λήξης της διαχειριστικής περιόδου της αλλοδαπής επιχείρησης ή της συμμετέχουσας, οι επιχειρήσεις των παραπάνω περιπτώσεων α', β',γ' και δ' μπορούν, χωρίς έγκριση του προϊσταμένου της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας, να προσαρμόζουν το χρόνο λήξης της διαχειριστικής περιόδου με αυτόν της αλλοδαπής ή της συμμετέχουσας επιχείρησης.»

30. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 27 αντικαθίσταται ως εξής:

«Η ποσοτική καταμέτρηση των αποθεμάτων και η καταγραφή τους στο βιβλίο απογραφών ή σε καταστάσεις στο τέλος της διαχειριστικής περιόδου γίνεται διακεκριμένα για κάθε αποθηκευτικό χώρο. Τα αποθέματα που βρίσκονται σε τρίτους καταχωρούνται ανά τρίτο χωρίς να απαιτείται καταχώρηση και κατά αποθηκευτικό χώρο τρίτου.»

31. Η παράγραφος 7 του άρθρου 27 αντικαθίσταται ως εξής:

«7. Στο βιβλίο απογραφών καταχωρούνται χωριστά κατ' είδος και ποσότητα όλα τα περιουσιακά στοιχεία κυριότητας τρίτων που βρίσκονται κατά τη λήξη της διαχειριστικής περιόδου στον επιτηδευματία, εφόσον τα δεδομένα αυτά δεν προκύπτουν από το βιβλίο αποθήκης ή από άλλα πρόσθετα βιβλία.»

32. Στο τέλος της περίπτωσης α' της παραγράφου 3 του άρθρου 30 η τελεία γίνεται κόμμα.

33. Στο τέλος του δεύτερου εδαφίου της παραγράφου 3 του άρθρου 30 προστίθενται δύο νέα εδάφια, που έχουν ως εξής:

«Δεν συνιστούν αντικειμενική αδυναμία ελέγχου οι περιπτώσεις που αναφέρονται σε διαπιστωθείσες πλημμέλειες στα τηρηθέντα βιβλία και στοιχεία όταν καλύπτονται από καταστάσεις ή ηλεκτρομαγνητικά μέσα ή άλλα αναλυτικά στοιχεία, τα οποία παρέχονται στο φορολογικό έλεγχο στην προθεσμία που τάσσεται από αυτόν, με την προϋπόθεση ότι προκύπτουν με σαφήνεια τα δεδομένα, ώστε να είναι δυνατές οι ελεγκτικές επαληθεύσεις και επαληθεύονται αυτά από τα βιβλία και στοιχεία. Οι διατάξεις του προηγούμενου εδαφίου εφαρμόζονται και για τις υποθέσεις που μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος νόμου δεν έχουν ελεγχθεί ή εφόσον έχουν ελεχθεί δεν έχουν εκδοθεί φύλλα ελέγχου».

34. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 6 του άρθρου 30 αντικαθίσταται ως εξής:

«6. Τα βιβλία και στοιχεία της πρώτης κατηγορίας κρίνονται ανακριβή όταν ο επιτηδευματίας δεν καταχωρεί ή καταχωρεί ανακριβώς σε αυτά αγορές, δεν εκδίδει ή εκδίδει ανακριβή ή εικονικά ή πλαστά ως προς την ποσότητα ή την αξία ή ως προς τον αντισυμβαλλόμενο φορολογικά στοιχεία διακίνησης και αξίας ή λαμβάνει ανακριβή ή εικονικά τέτοια στοιχεία, εμφανίζει αθροιστικά λάθη, εφόσον οι πράξεις ή παραλείψεις αυτές επηρεάζουν σημαντικά τα οικονομικά μεγέθη των βιβλίων της χρήσης στην οποία αναφέρονται ή οφείλονται σε πρόθεση του υπόχρεου για απόκρυψη φορολογητέας ύλης.»

35. Μετά το τρίτο εδάφιο της παραγράφου 7 του άρθρου 30 προστίθεται εδάφιο, που έχει ως εξής:

«Οι διατάξεις των τρίτου και τέταρτου εδαφίων της παραγράφου 3 του άρθρου 30 ισχύουν αναλόγως και για τους υπόχρεους τήρησης βιβλίων δεύτερης κατηγορίας.»

36. Η περίπτωση γ' της παραγράφου 2 του άρθρου 36 αντικαθίσταται ως εξής:

«γ) να ορίζει κατά τρόπο διάφορο τη θεώρηση κάθε βιβλίου ή στοιχείου ή και να επιτρέπει τη μη θεώρησή τους, στις περιπτώσεις που τηρούνται ή εκδίδονται με μηχανογραφικό τρόπο, καθώς και στις περιπτώσεις στοιχείων επί των οποίων αναγράφονται προεκτυπωμένα τα δεδομένα της συναλλαγής, μετά σύμφωνη γνώμη του αρμόδιου επιθεωρητή.»

37. Η περίπτωση α' και το πρώτο εδάφιο της περίπτωσης β' της παραγράφου 8 του άρθρου 36 αντικαθίστανται ως εξής:

«α) δεν έχει εκπληρώσει τις ληξιπρόθεσμες και απαιτητές υποχρεώσεις του από πάσης φύσης φόρους του Δημοσίου από την επαγγελματική του δραστηριότητα, από δάνεια με την εγγύηση του Δημοσίου, πρόστιμα για παραβάσεις των διατάξεων του Κώδικα αυτού, τέλη ή εισφορές που βεβαιώνονται από τις δημόσιες οικονομικές υπηρεσίες, όταν το σύνολο των υποχρεώσεων αυτών, χωρίς τις νόμιμες προσαυξήσεις ξεπερνά τα δύο εκατομμύρια (2.000.000) δραχμές, εκτός αν έχει υπαχθεί σε ρύθμιση τμηματικής καταβολής των ληξιπρόθεσμων χρεών του από τα κατά νόμο αρμόδια όργανα και είναι απόλυτα συνεπής στην καταβολή των δόσεων αυτών. Επί ομόρρυθμων, ετερόρρυθμων και περιορισμένης ευθύνης εταιρειών, κοινοπραξιών, κοινωνιών και αστικών εταιρειών πρέπει να ερευνάται, μόνο κατά την πρώτη θεώρηση μετά τη σύστασή τους, εάν έχουν εκπληρώσει τις ληξιπρόθεσμες υποχρεώσεις και τα μέλη των εταιρειών ή της κοινοπραξίας ή της κοινωνίας ή της αστικής εταιρείας.»

«β) δεν έχει υποβάλλει στη δημόσια οικονομική υπηρεσία δηλώσεις απόδοσης οποιουδήποτε παρακρατούμενου ή επιρριπτόμενου φόρου, τέλους, εισφοράς από οποιαδήποτε αιτία.»

38. Μετά το δεύτερο εδάφιο της περίπτωσης β' της παραγράφου 8 του άρθρου 36 προστίθεται νέο εδάφιο, που έχει ως εξής:

«Το όριο της περίπτωσης α' ισχύει και σε κάθε περίπτωση μη θεώρησης βιβλίων και στοιχείων με βάση μη φορολογικές διατάξεις, εξαιρουμένων των χρεών προς τα Επιμελητήρια.»

39. Η υποπερίπτωση γα΄ της περίπτωσης γ΄ του άρθρου 38 αντικαθίσταται ως εξής:

«γα) Να υποχρεώνει όλους τους επιτηδευματίες ή κατηγορίες μόνο από αυτούς, σε ολόκληρη τη χώρα ή σε τμήματα αυτής, σε θεώρηση οποιουδήποτε βιβλίου ή στοιχείου του Κώδικα αυτού, για το οποίο δεν ορίζεται θεώρηση, ή και να απαλλάσσει αυτούς από την υποχρέωση θεώρησης ορισμένων φορολογικών στοιχείων για τα οποία προβλέπεται θεώρηση, καθορίζοντας ειδικές προϋποθέσεις για το σύνολο ή για κατηγορίες υπόχρεων.»

40. Η υποπερίπτωση γβ΄ της περίπτωσης γ΄ του άρθρου 38 αντικαθίσταται ως εξής:

«γβ) Να ρυθμίζει διαφορετικά τον τρόπο τήρησης του βιβλίου αποθήκης για όλους τους υπόχρεους ή για κατηγορίες μόνο αυτών, σε ολόκληρη τη χώρα ή σε τμήματα αυτής, ή να επιβάλλει την υποχρέωση τήρησής του σε κατηγορίες επιτηδευματιών, ανεξάρτητα από το ύψος των ακαθάριστων εσόδων τους, μετά από πρόταση της Επιτροπής Λογιστικών Βιβλίων.»

41. Η υποπερίπτωση γη΄ της περίπτωσης γ΄ του άρθρου 38 αντικαθίσταται ως εξής:

«γη) Να υποχρεώνει όλους τους επιτηδευματίες ή και κατηγορίες μόνο από αυτούς, σε ολόκληρη τη χώρα ή σε τμήματα αυτής, για την τήρηση πρόσθετων βιβλίων και την έκδοση ειδικών στοιχείων, για όλες τις επαγγελματικές συναλλαγές τους ή και για τμήμα μόνο αυτών και να ορίζει τον τρόπο τήρησης και έκδοσής τους, καθώς και να απαλλάσσει από την έκδοση στοιχείων.»

42. Στο άρθρο 38 προστίθενται δύο νέες περιπτώσεις δ΄ και ε΄, των παλαιών αριθμουμένων σε στ΄ και ζ΄, που έχουν ως εξής:

«δ) Να καθορίζει το χρόνο και τον τρόπο έναρξης της υποχρέωσης τήρησης των βιβλίων και στοιχείων στο ενιαίο νόμισμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης - ΕΥΡΩ, τα ειδικά θέματα για τη μετατροπή των δεδομένων των βιβλίων και στοιχείων των υπόχρεων από δραχμές σε ΕΥΡΩ, τα νέα όρια ακαθάριστων εσόδων για την ένταξη σε κατηγορίες τήρησης βιβλίων, καθώς και κάθε λεπτομέρεια ή διαδικασία απαραίτητη για τη μεταβολή του νομίσματος από δραχμές σε ΕΥΡΩ, σε σχέση με την εφαρμογή των διατάξεων του Κώδικα αυτού.

ε) Να καθορίζει τη διαδικασία και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για τον τρόπο εμφάνισης των συναλλαγών που πραγματοποιούνται μέσω του ηλεκτρονικού εμπορίου για τη διασφάλιση και εξυπηρέτηση των συναλλαγών αυτών, των αντισυμβαλλομένων και των ελεγκτικών επαληθεύσεων.»

43. Στην παράγραφο 5 του άρθρου 39 προστίθενται δύο νέα εδάφια, που έχουν ως εξής:

«Οι αποφάσεις της Επιτροπής Λογιστικών Βιβλίων, με τις οποίες έχει δοθεί πλήρης ή μερική απαλλαγή από την τήρηση του βιβλίου αποθήκης κατά την εξαγωγή σε επιτηδευματίες, οι οποίοι είναι υπόχρεοι τήρησης αναλυτικής λογιστικής (ομάδα 9) και λήγουν την 31.12.2000 και μετά, παύουν να ισχύουν για τις από 1.1.2001 και στο εξής διαχειριστικές περιόδους. Οι επιτηδευματίες αυτοί, εφόσον εξακολουθούν να αντιμετωπίζουν δυσχέρειες στην τήρηση του βιβλίου αποθήκης, μπορούν να επανέλθουν με νέα αίτησή τους στην Επιτροπή Λογιστικών Βιβλίων εντός των προβλεπόμενων προθεσμιών από τις διατάξεις της παραγράφου 4 του άρθρου 37.»

Άρθρο 10

Πρόστιμα Κ.Β.Σ. (Π.Δ. 186/1992).

Οι διατάξεις των άρθρων 5 και 9 του Ν. 2523/1997 (ΦΕΚ 179 Α΄) τροποποιούνται, αντικαθίστανται και συμπληρώνονται κατά περίπτωση, ως εξής:

1. Στο τέλος της παραγράφου 4 του άρθρου 5 προστίθενται δύο νέα εδάφια, που έχουν ως εξής:

«Οι παραβάσεις μη διαφύλαξης των βιβλίων, των στοιχείων και λοιπών δικαιολογητικών εγγραφών ή μη επίδειξης αυτών ανάγονται στο χρόνο που διαπιστώνονται ή πιστοποιούνται και εάν ο χρόνος αυτός είναι μετά τη διαχειριστική περίοδο που έπαυσε να υφίσταται το πρόσωπο, χρόνος αναγωγής των παραβάσεων λογίζεται η τελευταία διαχειριστική περίοδος αυτού.

Τα ανωτέρω ισχύουν ανεξάρτητα από τα έτη στα οποία αναφέρονται και αφορούν τα βιβλία, τα στοιχεία και λοιπά δικαιολογητικά εγγραφών, επιφυλασσομένων των διατάξεων του άρθρου 30 του Π.Δ. 186/1992.»

2. Η παράγραφος 5 του άρθρου 5 αντικαθίσταται ως εξής:

«5. Κατ΄ εξαίρεση, δεν επιβάλλεται πρόστιμο όταν:

α) έχουν εκδοθεί φορολογικά στοιχεία χωρίς την τήρηση ενιαίας αρίθμησης ή με επανάληψη αυτής ή

β) έχουν εκδοθεί αθεώρητα φορολογικά στοιχεία, αντί θεωρημένων, εφόσον στις άνω περιπτώσεις έχουν εκδοθεί από παραδρομή και έχουν καταχωρηθεί στα βιβλία εμπρόθεσμα και δηλώθηκε εγγράφως από τον υπόχρεο στον προϊστάμενο της αρμόδιας δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας η παράλειψη αυτή, πριν από τη διαπίστωσή της από οποιονδήποτε φορολογικό έλεγχο,

γ) για συγκεκριμένη συναλλαγή έχει εκδοθεί το μη προσήκον φορολογικό στοιχείο, εφόσον το εκδοθέν περιλαμβάνει τουλάχιστον τα δεδομένα του προβλεπόμενου, έχει εκδοθεί στον οριζόμενο γι΄ αυτό χρόνο και φέρει θεώρηση στην περίπτωση που απαιτείται,

δ) δεν έχουν διαφυλαχθεί από τον κατά περίπτωση υπόχρεο τα επιπλέον προαιρετικώς εκδοθέντα αντίτυπα,

ε) δεν έχουν εκδοθεί από τον υπόχρεο δελτία αποστολής για τις περιπτώσεις: παράδοσης επιστρεφόμενων αγαθών αξίας μέχρι και τριακόσιες χιλιάδες (300.000) δραχμές ή παράδοσης αγαθών προς επισκευή, συντήρηση ή άλλη αιτία που δεν συνεπάγεται απόκτηση εσόδων για τον υπόχρεο, εφόσον για τις προαναφερόμενες περιπτώσεις έχουν εκδοθεί από τον παραλήπτη των αγαθών δελτία αποστολής, κατά τις διατάξεις της περίπτωσης β΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 11 του Κ.Β.Σ. και αποδεικνύεται με αντίτυπο ή φωτοαντίγραφο του σχετικού δελτίου αποστολής,

στ) έχουν εκδοθεί δελτία αποστολής με γενική (ελλιπή) περιγραφή των ειδών εφόσον σκοπός της διακίνησης είναι ο δειγματισμός άνευ παραδόσεως των ειδών και δεν τηρείται βιβλίο αποθήκης,

ζ) διαπιστώνονται παρατυπίες ή παραλείψεις που αποτελούν τυπικές παραβάσεις που δεν καταγράφονται σε αυτές που επηρεάζουν το κύρος των βιβλίων και στοιχείων ως ανακριβών ή δεν καθιστούν εξαιρετικά δυσχερείς τις ελεγκτικές επαληθεύσεις, εφόσον οφείλονται σε παραδρομή ή συγγνωστή πλάνη, εκτός εάν προηγούμενα έχει γίνει αποδεδειγμένα υπόδειξη από οποιονδήποτε φορολογικό έλεγχο ή φορολογική αρχή για την ορθή εφαρμογή των διατάξεων του Κ.Β.Σ.,

η) πρόκειται για υποθέσεις που έχουν ήδη ελεγχθεί με τακτικό φορολογικό έλεγχο και έχουν εκδοθεί οριστικά φύλλα ελέγχου ή πράξεις προσδιορισμού του φόρου στη φορολογία εισοδήματος και στο Φ.Π.Α. ή για υποθέσεις που έχουν περαιωθεί ως προς τις φορολογίες αυτές με οποιονδήποτε τρόπο, με εξαίρεση τις περιπτώσεις για τις οποί-

ες συντρέχουν οι προϋποθέσεις των διατάξεων των άρθρων 68 παρ. 2 του Ν. 2238/1994 και 39 παρ. 3 του Ν. 1642/1986.

Οι διατάξεις της παραγράφου 8 του άρθρου 1 του παρόντος έχουν ανάλογη εφαρμογή και για τα πρόστιμα του άρθρου αυτού.»

3. Η περίπτωση ζ' της παραγράφου 6 του άρθρου 5 αντικαθίσταται ως εξής:

«ζ. Σε περίπτωση εκπρόθεσμης υποβολής στοιχείων του άρθρου 20 μετά το τέλος του έτους που έληξε η προθεσμία υποβολής τους, καθώς και στις περιπτώσεις παράλειψης καταχώρησης αντισυμβαλλομένων ή ανακριβούς καταχώρησης της αξίας, εφόσον οι ανωτέρω παραλείψεις και ανακρίβειες αφορούν μεγέθη συνολικής αξίας πάνω από πέντε εκατομμύρια (5.000.000) δραχμές, σε τρία (3). Ο ίδιος συντελεστής ισχύει και σε περίπτωση μη υποβολής στοιχείων, εκτός αν ο υπόχρεος μέχρι τη λήξη της προθεσμίας εξώδικης επίλυσης της διαφοράς ή άσκησης εμπρόθεσμης προσφυγής υποβάλλει εκπρόθεσμα τα στοιχεία και προκύπτει ότι τα συνολικά μεγέθη είναι μέχρι του ορίου του προηγούμενου εδαφίου, οπότε εφαρμόζεται Σ.Β. ίσος με τη μονάδα. Ο συντελεστής βαρύτητας του πρώτου εδαφίου ισχύει και σε περίπτωση μη υποβολής ισοζυγίων ή εκπρόθεσμης υποβολής τους, μετά την παρέλευση εξαμήνου από την προθεσμία υποβολής.»

4. Στην περίπτωση στ' της παραγράφου 6 του άρθρου 5 προστίθεται νέο εδάφιο, που έχει ως εξής:

«Ειδικά, όταν επιβάλλεται το πρόστιμο της περίπτωσης η' δεν επιβάλλεται το πρόστιμο της περίπτωσης αυτής».

5. Στο τέλος της περίπτωσης α' της παραγράφου 8 του άρθρου 5 προστίθεται νέο εδάφιο, που έχει ως εξής:

«Ως παράλειψη έκδοσης στοιχείου λογίζεται και η μη καταχώρηση σερβιρισθέντων ειδών στα δελτία παραγγελίας.»

6. Μετά την περίπτωση ζ' της παραγράφου 8 του άρθρου 5 προστίθεται νέο εδάφιο, που έχει ως εξής:

«Κατ' εξαίρεση παραβάσεις της περίπτωσης αυτής και των περιπτώσεων δ', ε' και στ' θεωρούνται γενικές μέχρι ποσού συνολικής διαφοράς, κατά περίπτωση, τριακοσίων χιλιάδων (300.000) δραχμών.»

7. Στο τέλος της περίπτωσης α', της παραγράφου 10 του άρθρου 5, η τελεία γίνεται κόμμα και προστίθεται φράση, που έχει ως εξής:

«με εξαίρεση τις περιπτώσεις που ο υπόχρεος τηρεί βιβλίο αγορών, οπότε το ανωτέρω πρόστιμο επιβάλλεται μειωμένο κατά πενήντα τοις εκατό (50%).»

8. Μετά το τρίτο εδάφιο της περίπτωσης β' της παραγράφου 10 του άρθρου 5 προστίθεται νέο εδάφιο, που έχει ως εξής:

«Η ίδια μείωση ισχύει και για το λήπτη εικονικού στοιχείου στην περίπτωση που η εικονικότητα ανάγεται αποκλειστικά στο πρόσωπο του εκδότη.»

9. Στο τέλος της παραγράφου 11 του άρθρου 5, η τελεία διαγράφεται και προστίθεται φράση που έχει ως εξής:

«ή άλλα φορολογικά στοιχεία που αναφέρονται στην ίδια συναλλαγή ή πράξη, καθώς και για τις παραβάσεις της περίπτωσης η' της παραγράφου 8.»

10. Στο τέλος της παραγράφου 3 του άρθρου 9 προστίθεται νέο εδάφιο, που έχει ως εξής:

«Τα ανωτέρω, καθόσον αφορά παραβάσεις του άρθρου 5 του παρόντος, που αναφέρονται σε υποκαταστήματα, ισχύουν ανεξαρτήτως του χρόνου τέλεσης της παράβασης.»

11. Μετά το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 4 του άρθρου 9 προστίθεται νέο εδάφιο, που έχει ως εξής:

«Εξαιρετικά αρμοδιότητα για τη διοικητική επίλυση της διαφοράς των προστίμων του άρθρου 5 (Κ.Β.Σ.) έχει σε κάθε περίπτωση ο προϊστάμενος της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας, ανεξαρτήτως του χρόνου τέλεσης της παράβασης.»

12. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού, εφόσον προβλέπουν επιεικέστερη μεταχείριση, εφαρμόζονται και για παραβάσεις που διαπράχθηκαν μέχρι του χρόνου δημοσίευσης του παρόντος, ανεξάρτητα από το χρόνο διαπίστωσής τους από τις φορολογικές αρχές, για τις οποίες δεν έχουν εκδοθεί από τους προϊσταμένους των δημόσιων οικονομικών υπηρεσιών οι σχετικές αποφάσεις επιβολής προστίμου ή έχουν εκδοθεί οι αποφάσεις αυτές και κατά το χρόνο δημοσίευσης του παρόντος νόμου δεν έχουν περαιωθεί οριστικά με διοικητική επίλυση της διαφοράς ή εκκρεμεί η συζήτηση προσφυγής κατ' αυτών ενώπιον των διοικητικών δικαστηρίων. Για τις υποθέσεις που εκκρεμούν ενώπιον των διοικητικών δικαστηρίων, οι ενδιαφερόμενοι μπορούν με αίτησή τους, που υποβάλλεται στον αρμόδιο Προϊστάμενο της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας εντός ανατρεπτικής προθεσμίας εξήντα (60) ημερών από τη δημοσίευση του παρόντος, να ζητήσουν τη διοικητική επίλυση της διαφοράς με βάση τις διατάξεις του προηγούμενου εδαφίου, ακολουθουμένης της διαδικασίας του Ν.Δ. 4600/1966 (ΦΕΚ 242/Α').

Στην περίπτωση που δεν επιτευχθεί η διοικητική επίλυση της διαφοράς, οι υποθέσεις αυτές κρίνονται με βάση τις διατάξεις που ίσχυαν κατά το χρόνο διάπραξης της παράβασης.

Άρθρο 11

Φορολογικές ταμειακές μηχανές.

Τα τρία πρώτα εδάφια της παραγράφου 1 του άρθρου 7 του Ν. 1809/1988 (ΦΕΚ 222 Α') αντικαθίστανται ως εξής:

«Συνιστάται στη Διεύθυνση Βιβλίων και Στοιχείων του Υπουργείου Οικονομικών οκταμελής Επιτροπή από υπαλλήλους της Διεύθυνσης αυτής και ειδικούς τεχνικούς του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, για τον έλεγχο των ιδιοτήτων και των τεχνικών χαρακτηριστικών των ηλεκτρονικών ταμειακών μηχανών και για τη χορήγηση άδειας καταλληλότητας για τη χρησιμοποίησή τους. Τα τρία μέλη της Επιτροπής, με τους αναπληρωτές τους, διορίζονται από τον Υπουργό Οικονομικών, τα τέσσερα μέλη ειδικοί τεχνικοί, με τους αναπληρωτές τους, προτείνονται, ανά ένας, από τα πρώτα τέσσερα σε δύναμη κόμματα της αντιπολίτευσης που εκπροσωπούνται στη Βουλή ή ανάλογα με τη δύναμη κάθε κόμματος της αντιπολίτευσης, σε περίπτωση που εκπροσωπούνται στη Βουλή λιγότερα από τέσσερα κόμματα, και το τελευταίο μέλος ειδικός τεχνικός, με τον αναπληρωτή του, προτείνεται από το Σύνδεσμο Εισαγωγέων και Κατασκευαστών Ταμειακών Συστημάτων, ως εκπρόσωπό του. Σε περίπτωση που δεν προτείνονται τα πιο πάνω πέντε μέλη μέσα σε προθεσμία δεκαπέντε (15) ημερών από τη σχετική πρόσκληση, αυτά διορίζονται από τον Υπουργό Οικονομικών, εκτός από το τελευταίο μέλος, που όταν δεν προταθεί, η Επιτροπή λειτουργεί με επταμελή σύνθεση.»

Άρθρο 12

Θέματα φορολογικών ελέγχων.

1. Δικαστικός συμβιβασμός κατά τις διατάξεις του άρθρου 1 του Ν. 4600/1966 (ΦΕΚ 242 Α') και του άρθρου 71 του Ν. 2238/1994 μπορεί να ενεργείται ενώπιον οποιουδήποτε διοικητικού δικαστηρίου και σε κάθε στάση της δίκης, αν πρόκειται για εκκρεμείς υποθέσεις που περιήλθαν στην αρμοδιότη-

τα των διοικητικών δικαστηρίων πριν από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του Ν. 2717/1999 και ενώπιον των διοικητικών πρωτοδικείων εντός εξαμήνου από την κατάθεση της σχετικής προσφυγής, αν πρόκειται για υποθέσεις που περιέρχονται στην αρμοδιότητα των δικαστηρίων αυτών από την παραπάνω ημερομηνία και εντεύθεν.

2. Οι διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 29 του Ν. 2648/1998 (ΦΕΚ 238/Α΄) καταργούνται.

3. Το τρίτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 21 του Ν. 2523/1997 αντικαθίσταται ως εξής:

«Κατ΄ εξαίρεση, στις περιπτώσεις του άρθρου 19 του παρόντος νόμου η ποινική δίωξη ασκείται άμεσα με βάση τα πορίσματα του φορολογικού ελέγχου και τη μηνυτήρια αναφορά του προϊσταμένου της αρμόδιας δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας (Δ.Ο.Υ.) ή του προϊσταμένου της υπηρεσίας που διενήργησε τον έλεγχο, σε περίπτωση που ο έλεγχος διενεργήθηκε από όργανα του Σώματος Δίωξης Οικονομικού Εγκλήματος (Σ.Δ.Ο.Ε.) ή των Ελεγκτικών Κέντρων του άρθρου 3 του Ν. 2343/ 1995 (ΦΕΚ 211 Α΄). Στις περιπτώσεις του προηγούμενου εδαφίου η μηνυτήρια αναφορά υποβάλλεται μέσα σε ένα (1) μήνα από την πάροδο άπρακτης της προθεσμίας διοικητικής επίλυσης της διαφοράς επί της οικείας απόφασης επιβολής προστίμου (Α.Ε.Π.) του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων (Κ.Β.Σ.), ανεξάρτητα αν κατά της απόφασης αυτής ασκήθηκε προσφυγή ενώπιον του αρμόδιου διοικητικού πρωτοδικείου.»

4. Η παράγραφος 2 του άρθρου 24 του Ν. 2523/1997 αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Στις περιπτώσεις του συνολικού για κάθε φορολογία διοικητικού ή δικαστικού συμβιβασμού ή της με άλλο τρόπο ολικής διοικητικής περαίωσης της διαφοράς δεν εφαρμόζονται οι ποινικές διατάξεις του παρόντος. Διοικητικός ή δικαστικός συμβιβασμός δεν συντελείται αν κατά την υπογραφή των οικείων πράξεων ή το αργότερο εντός των δύο επόμενων εργάσιμων για τις δημόσιες οικονομικές υπηρεσίες ημερών, δεν καταβληθεί ποσό ίσο με το ένα πέμπτο (1/5) του οφειλόμενου, κύριου και πρόσθετου φόρου ή προστίμου, γενομένης σχετικής μνείας για την υποχρέωση αυτή του υπόχρεου στο πρακτικό του συμβιβασμού. Σε περίπτωση μη καταβολής από τον υπόχρεο του ως άνω ποσοστού φόρου ή προστίμου κατά τα ανωτέρω, ο επιτευχθείς συμβιβασμός θεωρείται ως μη γενόμενος. Εξαιρετικά, επί επιχειρήσεων υπό εκκαθάριση παρέχεται η δυνατότητα μη άμεσης καταβολής του ως άνω ποσοστού φόρου ή προστίμου, κατά τα οριζόμενα στα προηγούμενα εδάφια, οπότε, στις περιπτώσεις αυτές, το σύνολο του οφειλόμενου, βάσει του συμβιβασμού, ποσού καταβάλλεται μέχρι της τελευταίας εργάσιμης για τις δημόσιες οικονομικές υπηρεσίες ημέρας του επόμενου, από την υπογραφή του συμβιβασμού, μήνα. Ειδικά στη φορολογία κληρονομιών η καταβολή του ως άνω ποσοστού γίνεται και σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 5 παράγραφος 1 εδάφιο δεύτερο του Ν. 2097/1952 (ΦΕΚ 113 Α΄).»

5. Στην περίπτωση β΄ της παραγράφου 5 του άρθρου 74 του Ν. 2238/1994, όπως η παράγραφος αυτή ισχύει μετά την αντικατάστασή της με την παράγραφο 1 του άρθρου 30 του Ν. 2648/1998, προστίθεται εδάφιο, που έχει ως εξής:

«Τα παραπάνω ισχύουν ανάλογα και επί δικαστικού συμβιβασμού.»

6. Για τη χορήγηση βεβαίωσης έναρξης εργασιών από τις Δ.Ο.Υ., στα καταλύματα κάθε λειτουργικής μορφής, απαιτείται η προσκόμιση του ειδικού σήματος του Ε.Ο.Τ..

7. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 21 του Ν. 2443/1996 (ΦΕΚ 265 Α΄) προστίθεται νέο εδάφιο, που έχει ως εξής:

«Στις περιπτώσεις αυτές η μη επιβολή πρόσθετου φόρου, προσαύξησης, προστίμου ή οποιασδήποτε άλλης κύρωσης, περιλαμβάνει και τη μη επιβολή οποιωνδήποτε προστίμων του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων για φορολογικές παραβάσεις και μόνο γι΄ αυτές που σχετίζονται άμεσα με τη δηλωθείσα πρόσθετη φορολογική ύλη κατά οικονομικό έτος ή αθροιστικά, στα πλαίσια της ρύθμισης αυτής, εξαιτίας της οποίας οι υποβληθείσες δηλώσεις κρίνονται ειλικρινείς.»

8. Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου εφαρμόζονται και για τις υποθέσεις που εκκρεμούν, κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, στις αρμόδιες Δ.Ο.Υ. ή ενώπιον των πρωτοβάθμιων διοικητικών δικαστηρίων, με υποβολή σχετικής αίτησης στον προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ., εντός ανατρεπτικής προθεσμίας εξήντα (60) ημερών από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, εφαρμοζομένης της διαδικασίας του Ν.Δ. 4600/1966 (ΦΕΚ 242 Α΄)».

Άρθρο 13
Διαρρυθμίσεις στη φορολογία κεφαλαίου

1. Στην παράγραφο 3 του άρθρου 3 του Ν.Δ. 118/1973 (ΦΕΚ 202 Α΄) προστίθενται δεύτερο και τρίτο εδάφια, που έχουν ως εξής:

«Ως τίμημα από την εκποίηση του ακινήτου λαμβάνεται η αντικειμενική αξία αυτού ή, αν πρόκειται για ακίνητο που βρίσκεται σε περιοχή όπου δεν εφαρμόζεται το αντικειμενικό σύστημα, η αξία αυτού όπως προσδιορίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 9, εφόσον οι αξίες αυτές είναι μεγαλύτερες του τιμήματος που αναγράφεται στο συμβολαιογραφικό έγγραφο. Ως τίμημα από την εκποίηση μετοχών και λοιπών μη εισηγμένων στο Χρηματιστήριο τίτλων κινητών αξιών και συμμετοχών σε εταιρείες ή συνεταιρισμούς, για τα οποία έχει συνταχθεί συμβολαιογραφικό ή ιδιωτικό έγγραφο από τον κληρονομούμενο, λαμβάνεται η αξία που προσδιορίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις των παραγράφων 2 και 3 του άρθρου 12, εφόσον είναι μεγαλύτερη του αναγραφόμενου στα ως άνω έγγραφα τιμήματος.»

2. Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 34 του Ν.Δ. 118/1973 αντικαθίσταται ως εξής:

«Στην περίπτωση αυτή, εάν πρόκειται για ακίνητα ή πλοία ή για μετοχές μη εισηγμένες στο Χρηματιστήριο ή για λοιπούς μη εισηγμένους στο Χρηματιστήριο τίτλους κινητών αξιών, ως και συμμετοχές σε εταιρείες ή συνεταιρισμούς και έχει επιβληθεί φόρος για τη μεταβίβαση αυτή, από τον αναλογούντα φόρο δωρεάς, εκπίπτεται ο βεβαιωθείς φόρος μεταβίβασης ή ο φόρος υπεραξίας.»

3. Στο άρθρο 34 του Ν.Δ. 118/1973 προστίθεται παράγραφος 4, που έχει ως εξής:

«4. Σε περίπτωση αγοράς ακινήτου ή ανέγερσης οικοδομής, από πρόσωπο που δεν αποδεικνύει την οικονομική του δυνατότητα, ως αξία για την επιβολή του φόρου της άτυπης δωρεάς λαμβάνεται η μεγαλύτερη μεταξύ αντικειμενικής και τιμήματος για την περίπτωση αγοράς ακινήτου, ενώ για την ανέγερση οικοδομής λαμβάνεται η μεγαλύτερη μεταξύ αντικειμενικής και συνολικής δαπάνης που πραγματοποιήθηκε, όπως αυτή προκύπτει από τα νόμιμα παραστατικά.»

4. Στο άρθρο 34 του Ν.Δ. 118/1973 προστίθεται παράγραφος 5, που έχει ως εξής:

«5. Δεν θεωρείται δωρεά για την επιβολή του φόρου το ποσό της δωρεάς που παρέχεται σε φυσικό πρόσωπο, έγγαμο ή ενήλικο άγαμο για την αγορά ακινήτου εξ ολοκλήρου και κατά πλήρη κυριότητα μέχρι του ύψους του οποίου έτυχε απαλλαγής από το φόρο μεταβίβασης ακινήτου σύμφωνα με το άρθρο 1 του Ν. 1078/1980 (ΦΕΚ 238 Α΄), κα-

θώς και για την ανέγερση οικοδομής ως πρώτης κατοικίας για εμβαδόν που καλύπτει τις στεγαστικές ανάγκες αυτού σύμφωνα με τις διατάξεις του ίδιου άρθρου.»

5. Μετά το τέλος του πρώτου εδαφίου του άρθρου 41 του Ν.Δ. 118/1973 προστίθεται νέο εδάφιο, που έχει ως εξής:

«Σε περίπτωση παραχώρησης χωρίς αντάλλαγμα χρηματικού ποσού για την κάλυψη του τιμήματος αγοράς από το δωρεοδόχο μετοχών μη εισηγμένων στο Χρηματιστήριο ή λοιπών μη εισηγμένων στο Χρηματιστήριο τίτλων κινητών αξιών ως και μεριδίων συμμετοχής σε εταιρίες ή συνεταιρισμούς, για τα οποία συντάχθηκε συμβολαιογραφικό ή ιδιωτικό έγγραφο, για την επιβολή του φόρου δωρεάς, λαμβάνεται η αξία που προσδιορίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις των παραγράφων 2 και 3 του άρθρου 12 του Ν.Δ. 118/1973, εφόσον είναι μεγαλύτερη του αναγραφόμενου στα ως άνω έγγραφα, τιμήματος.»

6. Η παράγραφος 1 του άρθρου 81 του Ν.Δ. 118/1973 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Ο φόρος που αναλογεί στις κτήσεις αιτία θανάτου βεβαιώνεται στη δημόσια οικονομική υπηρεσία που είναι αρμόδια για τη φορολογία εισοδήματος του υπόχρεου σε φόρο.»

7. Το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του Ν. 1078/1980, όπως προστέθηκε με την παράγραφο 4 του άρθρου 14 του Ν. 2579/1998 (ΦΕΚ 31 Α΄), αντικαθίσταται ως εξής:

«Κύριος οικίας, διαμερίσματος, οικοπέδου ή ποσοστού αυτών, που έχει μεταβιβάσει με επαχθή ή χαριστική αιτία την επικαρπία τούτων ή το δικαίωμα οίκησης σε οικία ή διαμέρισμα, το εμβαδόν των οποίων πληρούσε κατά το χρόνο της μεταβίβασης τις στεγαστικές του ανάγκες, δύναται να τύχει απαλλαγής κατά την αγορά νέας οικίας, διαμερίσματος ή οικοπέδου, εφόσον το διάστημα που μεσολαβεί από τη μεταβίβαση της επικαρπίας ή του δικαιώματος οίκησης, μέχρι την αγορά του νέου ακινήτου, είναι μεγαλύτερο των πέντε (5) ετών και συντρέχουν οι λοιπές προϋποθέσεις του παρόντος άρθρου.»

8. Στην περίπτωση κδ΄ του άρθρου 23 του Ν. 2459/1997 προστίθεται εδάφιο, που έχει ως εξής:

«Επίσης, απαλλάσσεται το πενήντα τοις εκατό (50%) της αξίας των γηπέδων, που τελούν υπό αναγκαστική απαλλοτρίωση.»

9. Στην παράγραφο 3 του άρθρου 26 του Ν. 2459/1997 προστίθεται εδάφιο, που έχει ως εξής:

«Σε περίπτωση κληρονομιαίας περιουσίας που τελεί υπό εκκαθάριση, η οποία έχει καταληφθεί υπέρ νομικών προσώπων με τον όρο της εκτέλεσης κοινωφελών ή φιλανθρωπικών έργων ή υπέρ φυσικών προσώπων, υπόχρεος για την υποβολή δήλωσης είναι ο εκτελεστής διαθήκης, για το διάστημα που τη διαχειρίζεται και τη διοικεί.»

10. Η περίπτωση β΄ της παραγράφου 5 του άρθρου 26 του Ν. 2459/1997 (ΦΕΚ 17 Α΄) αντικαθίσταται ως εξής:

« β) Όλα τα νομικά πρόσωπα. Κατ΄ εξαίρεση, τα νομικά πρόσωπα που δεν έχουν στην κυριότητά τους ακίνητα ή εμπράγματα δικαιώματα σε αυτά εκτός υποθήκης και έχουν υποβάλει μία τουλάχιστον φορά δήλωση Φ.Μ.Α.Π., δεν υποχρεούνται σε υποβολή δήλωσης, εκτός αν μεταβληθεί η περιουσιακή τους κατάσταση.»

11. Το άρθρο 33 του Ν. 2459/1997 καταργείται.

Άρθρο 14
Περαίωση εκκρεμών υποθέσεων φορολογίας κεφαλαίου.

Α.1. Σε υποθέσεις φορολογίας μεταβίβασης ακινήτων με επαχθή αιτία ή αιτία θανάτου, δωρεάς, γονικής παροχής ή προίκας και φόρου μεγάλης ακίνητης περιουσίας, που εκκρεμούν ενώπιον των φορολογικών αρχών και αφορούν ακίνητα που βρίσκονται σε περιοχές εντός ή εκτός σχεδίου στις οποίες εφαρμόζεται, κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος άρθρου, το αντικειμενικό σύστημα προσδιορισμού της αξίας τους κατά τις διατάξεις των άρθρων 41 και 41Α του Ν. 1249/1982, οι υπόχρεοι μπορούν να αποδεχθούν ως φορολογητέα αξία εκείνη που προκύπτει αντικειμενικά με την πρώτη εφαρμογή των ανωτέρω διατάξεων στην περιοχή, εφόσον η φορολογική ενοχή γεννήθηκε μέσα στο έτος της πρώτης εφαρμογής και πριν από αυτή ή μειωμένη κατά ποσοστό τρία τοις εκατό (3%) για κάθε προγενέστερο της πρώτης εφαρμογής του αντικειμενικού συστήματος έτος και μέχρι δεκαπέντε τοις εκατό (15%) κατ΄ ανώτατο όριο, εφόσον η φορολογική ενοχή γεννήθηκε σε χρόνο προγενέστερο του έτους της πρώτης εφαρμογής. Για την αποδοχή της φορολογητέας αυτής αξίας, υποβάλλεται από τον υπόχρεο στον αρμόδιο προϊστάμενο Δ.Ο.Υ. εντός ανατρεπτικής προθεσμίας που αρχίζει από την έναρξη ισχύος του παρόντος άρθρου και λήγει στις 31.12.1999 η οικεία φορολογική δήλωση, στην οποία επισυνάπτονται και τα αντίστοιχα φύλλα υπολογισμού της αξίας των ακινήτων.

2. Με την υποβολή της φορολογικής δήλωσης, κατά την προηγούμενη παράγραφο, επέρχεται εξώδικη λύση της διαφοράς, υπό τον όρο ότι όλα τα προβλεπόμενα στοιχεία στο φύλλο υπολογισμού της αξίας του ακινήτου είναι ειλικρινή. Αν από τον έλεγχο του προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. διαπιστωθεί ανακρίβεια των στοιχείων αυτών, επιβάλλονται οι πρόσθετοι φόροι και τα πρόστιμα που προβλέπονται από τις ισχύουσες διατάξεις.

3. Αν η αξία του ακινήτου που δηλώθηκε με την αρχική δήλωση είναι μεγαλύτερη εκείνης που προκύπτει με τη δήλωση της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, η φορολογική υπόθεση, με την επιφύλαξη των διατάξεων του δεύτερου εδαφίου της προηγούμενης παραγράφου, περαιώνεται ως ειλικρινής με βάση την αξία της αρχικής δήλωσης.

4. Οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων εφαρμόζονται αναλόγως και στις υποθέσεις για τις οποίες, κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος, έχει ασκηθεί εμπρόθεσμη ή εκπρόθεσμη προσφυγή και εκκρεμούν σε πρώτο βαθμό ενώπιον των διοικητικών πρωτοδικείων, εφόσον δεν έχουν συζητηθεί στην ουσία τους, κατά το χρόνο υποβολής της δήλωσης αποδοχής, της κατά την παράγραφο 1 φορολογητέας αξίας, έστω και αν έχουν εκδοθεί γι΄ αυτές προδικαστικές αποφάσεις. Για τις υποθέσεις αυτές οι υπόχρεοι, κατά την υποβολή της φορολογικής δήλωσης στον αρμόδιο προϊστάμενο Δ.Ο.Υ. πρέπει να προσκομίσουν βεβαίωση του γραμματέα του διοικητικού πρωτοδικείου στο οποίο εκκρεμεί η υπόθεση, ότι αυτή εκκρεμεί σε πρώτο βαθμό και δεν έχει συζητηθεί στην ουσία της. Η βεβαίωση αυτή μπορεί να αναγραφεί και πάνω στη φορολογική δήλωση που θα υποβληθεί. Ο προϊστάμενος της Δ.Ο.Υ. γνωστοποιεί, χωρίς καθυστέρηση, στο διοικητικό πρωτοδικείο την υποβολή της φορολογικής δήλωσης. Η δίκη καταργείται ως προς το ακίνητο για το οποίο υποβλήθηκε η δήλωση και ο φάκελος επαναφέρεται στην αρμόδια φορολογική αρχή. Αν η προσφυγή αφορά και άλλα περιουσιακά στοιχεία, εκτός από τα ακίνητα για τα οποία υποβλήθηκε η φορολογική δήλωση, ο φάκελος παραμένει στο δικαστήριο και η δίκη συνεχίζεται ως προς αυτά.

5. Οι υπόχρεοι που θα υποβάλουν τη φορολογική δήλωση που αναφέρεται στις παραγράφους 1 και 4 του πα-

ρόντος άρθρου απαλλάσσονται από την καταβολή οποιουδήποτε πρόσθετου φόρου, προστίμου ή άλλης κύρωσης, με την επιφύλαξη του δεύτερου εδαφίου της παραγράφου 2. Ο φόρος μεταβίβασης ακινήτων και μεγάλης ακίνητης περιουσίας που προκύπτει με τη δήλωση αυτή καταβάλλεται σε έξι (6) ίσες μηνιαίες δόσεις, ο δε φόρος κληρονομιών, δωρεών, γονικών παροχών ή προίκας καταβάλλεται σε είκοσι τέσσερις (24) ίσες μηνιαίες δόσεις, με τον περιορισμό ότι η κάθε δόση δεν είναι μικρότερη των εκατό χιλιάδων (100.000) δραχμών, εκτός από την τελευταία. Η πρώτη δόση καταβάλλεται με την υποβολή της οικείας δήλωσης.

6. Αν εξοφληθεί ο οφειλόμενος φόρος μεταβίβασης ακινήτων και μεγάλης ακίνητης περιουσίας κατά την υποβολή της οικείας δήλωσης, παρέχεται έκπτωση ποσοστού πέντε τοις εκατό (5%). Για την εξόφληση του φόρου κληρονομιών, δωρεών, γονικών παροχών ή προίκας, παρέχεται έκπτωση ποσού δέκα τοις εκατό (10%).

7. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών ρυθμίζεται κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου.

Β. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 έως και 7 του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται ανάλογα στις υποθέσεις φορολογίας κεφαλαίου για τα ακίνητα τα οποία βρίσκονται σε περιοχές που σταδιακά επεκτείνεται το σύστημα αντικειμενικού προσδιορισμού της αξίας τους και εκκρεμούν κατά την έναρξη εφαρμογής του στις περιοχές αυτές.

Η προθεσμία υποβολής της δήλωσης αποδοχής της φορολογητέας αξίας των ακινήτων ορίζεται σε τέσσερις (4) μήνες από την εφαρμογή του συστήματος αντικειμενικού προσδιορισμού της φορολογητέας αξίας. Η προθεσμία αυτή εάν υπερβαίνει το χρόνο παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου, για την επιβολή του οικείου φόρου, περιορίζεται μέχρι ένα μήνα πριν από τη λήξη του χρόνου αυτού.

Γ. Οι υπόχρεοι που δεν έχουν υποβάλει αρχική δήλωση φόρου μεταβίβασης ακινήτων, φόρου κληρονομιών, δωρεών, γονικών παροχών ή προίκας και φόρου μεγάλης ακίνητης περιουσίας δύνανται, εντός της προθεσμίας που ορίζεται στο δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, να υποβάλουν την οικεία δήλωση, χωρίς την επιβολή πρόσθετου φόρου, προστίμου ή άλλης κύρωσης, εφόσον η φορολογική ενοχή γεννήθηκε μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος άρθρου. Ειδικά για το έτος 1997, οι υπόχρεοι σε υποβολή δήλωσης φόρου μεγάλης ακίνητης περιουσίας, που δεν κλήθηκαν από τον προϊστάμενο της αρμόδιας Δ.Ο.Υ., σύμφωνα με τη διαδικασία της παραγράφου 9 του άρθρου 27 του Ν. 2459/ 1997, δύνανται να υποβάλουν την οικεία δήλωση κατά τα ανωτέρω.

Άρθρο 15

Ρύθμιση θεμάτων παιγνίων.

1. Η παράγραφος 1 του άρθρου 8 του Ν. 2515/1997 (ΦΕΚ 154/Α΄) αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Τα παίγνια, είτε διενεργούνται με παιγνιόχαρτα είτε με πεσσούς είτε με οποιαδήποτε άλλα μέσα, συμπεριλαμβανομένων των ηλεκτρονικών, ηλεκτρικών, μηχανικών ή ηλεκτρομηχανικών μέσων και των υπολογιστών (hardware και software), κατατάσσονται σε δύο κατηγορίες:

α. Ψυχαγωγικά τεχνικά και

β. Τυχερά.

Ψυχαγωγικά τεχνικά παίγνια είναι τα παίγνια των οποίων το αποτέλεσμα εξαρτάται, αποκλειστικά από την τεχνική ή πνευματική ικανότητα του παίκτη και η διενέργειά τους γίνεται αποκλειστικά για ψυχαγωγικούς σκοπούς. Στα παίγνια αυτά δεν επιτρέπεται να συνομολογηθεί στοίχημα μεταξύ οποιωνδήποτε προσώπων ή να αποδοθεί οποιασδήποτε μορφής οικονομικό όφελος στον παίκτη. Στην κατηγορία των ψυχαγωγικών τεχνικών παιγνίων εντάσσονται και όλα όσα χαρακτηρίσθηκαν ως «τεχνικά παίγνια», με βάση τις διατάξεις του β.δ. 29/1971 (ΦΕΚ 21 Α΄), μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος νόμου. Τα κάθε είδους παιγνιομηχανήματα στα οποία εγκαθίστανται ή λειτουργούν ψυχαγωγικά τεχνικά παίγνια δεν επιτρέπεται να διαθέτουν σύστημα απόδοσης οικονομικού οφέλους στον παίκτη.

Τυχερά παίγνια είναι τα παίγνια των οποίων το αποτέλεσμα εξαρτάται, αποκλειστικά ή κατά κύριο λόγο, από την τύχη. Ως τυχερά παίγνια θεωρούνται και τα ψυχαγωγικά τεχνικά παίγνια που παραλλάσσονται σε τυχερά ή για το αποτέλεσμα των οποίων συνομολογείται στοίχημα μεταξύ οποιωνδήποτε προσώπων ή το αποτέλεσμά τους μπορεί να αποδώσει στον παίκτη οικονομικό όφελος οποιασδήποτε μορφής. Στην κατηγορία των τυχερών παιγνίων εντάσσονται και όλα όσα χαρακτηρίσθηκαν ως «μικτά παίγνια» ή «τυχερά παίγνια», με βάση τις διατάξεις του β.δ. 29/1971, μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος νόμου.»

2. Καταργούνται οι διατάξεις των παραγράφων 1, 2 και 4 του άρθρου 1 και του άρθρου 3 του β.δ. 29/1971. Όπου σε διατάξεις της ισχύουσας νομοθεσίας χρησιμοποιείται ο όρος «μικτά παίγνια» αντικαθίσταται εφεξής με τον όρο «τυχερά παίγνια» ή, εφόσον χρησιμοποιείται συμπλεκτικά ή διαζευκτικά με τον όρο «τυχερά παίγνια», διαγράφεται.

3. Ο έλεγχος της εφαρμογής των οριζομένων στις διατάξεις του άρθρου 8 του Ν. 2515/1997 ασκείται αποκλειστικά από το Σώμα Δίωξης Οικονομικού Εγκλήματος και τη Δημοτική Αστυνομία τόσο ως προς την καταβολή του κατά περίπτωση οφειλόμενου τέλους και την επικόλληση του ειδικού σήματος όσο και ως προς την εγκατάσταση ή λειτουργία παιγνιομηχανημάτων στα οποία, κατά παράβαση των κειμένων διατάξεων, διεξάγονται τυχερά παίγνια. Στα πλοία γραμμών εσωτερικού, στα επαγγελματικά πλοία τουριστικών πλόων εσωτερικού ή στα μόνιμα αγκυροβολημένα πλοία και στα καταστήματα χερσαίων χώρων των λιμενικών ζωνών ο έλεγχος ασκείται αποκλειστικά από το Σώμα Δίωξης Οικονομικού Εγκλήματος και την οικεία Λιμενική Αρχή.

4. Στο Υπουργείο Οικονομικών συνιστώνται δύο τριμελείς Επιτροπές Παιγνίων, που υπάγονται στον Υπουργό Οικονομικών. Έργο των Επιτροπών αυτών είναι η εξέταση, υπό τη μορφή της τεχνικής πραγματογνωμοσύνης, των παιγνιομηχανημάτων που αφορούν οι υποθέσεις που παραπέμπονται σε αυτές, κατά τη διαδικασία που ορίζεται στην παράγραφο 5 του παρόντος άρθρου και ο χαρακτηρισμός των εις αυτά εγκατεστημένων παιγνίων ως ψυχαγωγικών τεχνικών ή μη ή όσων ζητείται ο χαρακτηρισμός τους από αρμόδια δικαστική ή άλλη αρχή ως τεχνική πραγματογνωμοσύνη. Οι ίδιες Επιτροπές αποφαίνονται και για τα παίγνια για τα οποία έχουν συνταχθεί ή θα συνταχθούν, μέχρι την έναρξη λειτουργίας τους, σημειώματα ελέγχου κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 5 της απόφασης 1125278/1435/3.12.1997 (ΦΕΚ 1103/Β΄/ 12.12.1997) των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Οικονομικών και εφόσον δεν έχει επιληφθεί η Γνωμοδοτική Επιτροπή Παιγνίων που προβλέπεται από την παράγραφο 11 του άρθρου 8 του Ν. 2515/1997. Για την ισχύ της τεχνικής πραγματογνωμοσύνης των ανωτέρω δύο Επιτροπών, καθώς και την ισχύ των γνωμοδοτήσεων της Γνωμοδοτικής Επιτροπής Παιγνίων που εκδίδονται κατά τη

διαδικασία του άρθρου 5 της ανωτέρω κοινής υπουργικής απόφασης δεν απαιτείται αποδοχή του Υπουργού Οικονομικών. Στις περιπτώσεις αυτές οι Επιτροπές αναφέρονται απευθείας στα ελεγκτικά όργανα ή στην αιτούσα δικαστική ή άλλη αρχή. Από την έναρξη λειτουργίας των ανωτέρω δύο Επιτροπών παύει η αρμοδιότητα της Γνωμοδοτικής Επιτροπής Παιγνίων της παραγράφου 11 του άρθρου 8 του Ν. 2515/ 1997 ως προς το χαρακτηρισμό παιγνίων κατά τη διαδικασία του άρθρου 5 της ανωτέρω κοινής υπουργικής απόφασης. Η συγκρότηση και ο ορισμός των μελών των ανωτέρω δύο Επιτροπών, η έδρα αυτών, η χωρική τους αρμοδιότητα, η έναρξη λειτουργίας τους, η αμοιβή των μελών και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών.

5. Αν διαπιστωθεί από τα ελεγκτικά όργανα που αναφέρονται στην παράγραφο 3 ή διενέργεια ή εγκατάσταση τυχερού παιγνίου, ο ιδιοκτήτης ή ο υπεύθυνος του καταστήματος έχει το δικαίωμα, εγγράφως επί του σημειώματος ελέγχου, να επιφυλαχθεί και να ζητήσει την παραπομπή του θέματος στην κατά τόπο αρμόδια Επιτροπή Παιγνίων της προηγούμενης παραγράφου για εξέταση του παιγνιομηχανήματος και του εγκατεστημένου σε αυτό παιγνίου και έκδοση σχετικής τεχνικής πραγματογνωμοσύνης. Η επιφύλαξη επιτρέπεται ως προς το χαρακτηρισμό του διεξαγόμενου παιγνίου.

Η επιφύλαξη είναι απαράδεκτη:

α) προκειμένου για παίγνια που έχουν χαρακτηρισθεί ως τυχερά από τη Γνωμοδοτική Επιτροπή Παιγνίων της παραγράφου 11 του άρθρου 8 του Ν. 2515/1997,

β) αν αφορά τη συνομολόγηση στοιχήματος ή την παροχή οικονομικού οφέλους,

γ) αν αφορά οποιοδήποτε άλλο στοιχείο εκτός από το χαρακτηρισμό του παιγνίου, και

δ) αν δεν διατυπωθεί εγγράφως και ενυπογράφως επί του σημειώματος ελέγχου.

Η μη προσκόμιση του παιγνιομηχανήματος στην αρμόδια Επιτροπή Παιγνίων για εξέταση επιφέρει απόσβεση του δικαιώματος εξέτασης.

6. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών ρυθμίζεται κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή των οριζομένων στην προηγούμενη παράγραφο, τη διαδικασία του ελέγχου από τα ελεγκτικά όργανα και τη διαδικασία εξέτασης από τις αρμόδιες Επιτροπές Παιγνίων. Επίσης, με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών μπορούν να ρυθμίζονται εφεξής τα θέματα που αφορούν στη συγκρότηση, στον ορισμό των μελών, στις αρμοδιότητες και στον τρόπο λειτουργίας της Γνωμοδοτικής Επιτροπής Παιγνίων της παραγράφου 11 του άρθρου 8 του Ν. 2515/1997, στην αποζημίωση του προέδρου, των μελών και του γραμματέα αυτής και σε κάθε άλλη λεπτομέρεια.

7. Επιβάλλεται υπέρ του Δημοσίου τέλος με την ονομασία «Τέλος εξέτασης και χαρακτηρισμού παιγνίων» για την εξέταση και το χαρακτηρισμό ως ψυχαγωγικών τεχνικών ή μη παιγνίων είτε από τη Γνωμοδοτική Επιτροπή Παιγνίων της παραγράφου 11 του άρθρου 8 του Ν. 2515/ 1997 αναφορικά με νέα παίγνια είτε από τις Επιτροπές Παιγνίων της παραγράφου 4 του παρόντος άρθρου αναφορικά με διαπίστωση παράβασης από τα αρμόδια ελεγκτικά όργανα και διατύπωση επιφύλαξης, το οποίο βαρύνει στην πρώτη περίπτωση τον αιτούντα την εξέταση και στη δεύτερη περίπτωση τον επιφυλασσόμενο ιδιοκτήτη ή υπεύθυνο του καταστήματος.

Το παραπάνω τέλος ανέρχεται ως εξής:

α) Σε 500.000 δρχ. για την εξέταση κάθε νέου παιγνίου από τη Γνωμοδοτική Επιτροπή Παιγνίων.

β) Σε 250.000 δρχ. για κάθε επανεξέταση παιγνίου της προηγούμενης περίπτωσης.

γ) Σε 35.000 δρχ. για την εξέταση κάθε παιγνιομηχανήματος από τις Επιτροπές Παιγνίων.

Το ανωτέρω τέλος καταβάλλεται σε Δημόσια Οικονομική Υπηρεσία πριν από την εξέταση.

Στην περίπτωση εξέτασης από τις Επιτροπές Παιγνίων, αναφορικά με τη διαπίστωση παράβασης και τη διατύπωση επιφύλαξης, η μη καταβολή του τέλους ισοδυναμεί με μη προσκόμιση του παιγνιομηχανήματος.

8. Η ισχύς των διατάξεων του παρόντος άρθρου αρχίζει την πρώτη του μεθεπόμενου μήνα από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν διαφορετικά ορίζεται στις διατάξεις αυτού του άρθρου.

Άρθρο 16

Ρυθμίσεις στη διαδικασία μεταβίβασης αυτοκινήτων οχημάτων και διαπίστωσης εκπλήρωσης φορολογικών υποχρεώσεων

1. Οι παράγραφοι 2 και 3 του άρθρου 2 του Ν. 722/1977 (ΦΕΚ 299/Α΄), όπως ισχύουν μετά την αντικατάστασή τους με την παράγραφο 7 του άρθρου 22 του Ν. 1473/1984 (ΦΕΚ 127/Α΄), αντικαθίστανται ως εξής:

«2. Οι μεταβιβάσεις της κυριότητας, από επαχθή αιτία, των αυτοκινήτων οχημάτων του παρόντος άρθρου συντελείται με έγγραφη συμφωνία των μερών, η οποία καταχωρείται με ευθύνη τους, στην οικεία θέση της άδειας κυκλοφορίας του οχήματος, που προβλέπεται από την παράγραφο 1. Ο αρμόδιος υπάλληλος της Διεύθυνσης Μεταφορών και Επικοινωνιών της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, ενώπιον του οποίου γίνεται η πράξη της μεταβίβασης, κρατεί την άδεια κυκλοφορίας του οχήματος που μεταβιβάστηκε και αμέσως, μέσω του μηχανογραφικού συστήματος ON - LINE, εκδίδει νέα άδεια κυκλοφορίας στο όνομα του αγοραστή, ανεξάρτητα από τη διεύθυνση κατοικίας του, η οποία και παραδίδεται στο νέο αγοραστή.

3. Για να υλοποιηθούν τα αναφερόμενα στην προηγούμενη παράγραφο, θα πρέπει προηγουμένως να έχει βεβαιωθεί από τη δημόσια οικονομική υπηρεσία, στην οικεία θέση της άδειας κυκλοφορίας, ότι έχουν εκπληρωθεί οι φορολογικές υποχρεώσεις που προβλέπονται από τις ισχύουσες διατάξεις τόσο για τη μεταβίβαση όσο και για την έκδοση της νέας άδειας κυκλοφορίας του οχήματος. Με την επιφύλαξη εφαρμογής των διατάξεων της παραγράφου 6 του άρθρου 5 του Ν.Δ. 1146/1972 (ΦΕΚ 84/Α΄), ο πωλητής από τη χρονολογία που έλαβε χώρα η κατά την προηγούμενη παράγραφο μεταβίβαση δεν έχει την υποχρέωση να αποζημιώσει οποιονδήποτε τρίτο ή να καταβάλει τέλη κυκλοφορίας και τέλη και εισφορές που συμβεβαιώνονται, με εξαίρεση την περίπτωση που υπάρχει οφειλή του από φόρο κληρονομιάς, δωρεάς, προίκας ή γονικής παροχής.

Όταν η σύμβαση πώλησης των οχημάτων του παρόντος άρθρου, είτε ανάριθμων είτε ενάριθμων, γίνεται ενώπιον συμβολαιογράφου, καταργείται η αποστολή από τον συμβολαιογράφο των κυρωμένων αντιγράφων των συμφωνιών μεταβίβασης στη δημόσια οικονομική υπηρεσία και στο Κέντρο Πληροφορικής του Υπουργείου Οικονομικών (ΚΕ.Π.Υ.Ο.).»

2. Η διαπίστωση της προϋπόθεσης που ορίζεται στη διάταξη της παραγράφου 10 του άρθρου 81 του Ν. 2238/

1994, ότι τα μεταβιβαζόμενα ή βαρυνόμενα περιουσιακά στοιχεία έχουν περιληφθεί στη δήλωση που υπέβαλε ο υπόχρεος για τη φορολογία του εισοδήματός του που απέκτησε το αμέσως προηγούμενο έτος της μεταβίβασης ή τη σύναψη εμπράγματου δικαιώματος, για να επιτραπεί η διενέργεια των πράξεων που ορίζονται στις διατάξεις αυτές, προκειμένου περί επιβατικών Ι.Χ. αυτοκινήτων και μοτοσικλετών, με την επιφύλαξη των οριζομένων στην προηγούμενη παράγραφο, θα γίνεται από τη δημόσια οικονομική υπηρεσία, χωρίς να απαιτείται η προσκόμιση από τον υπόχρεο σχετικών δικαιολογητικών.

Κατά τον ίδιο τρόπο θα γίνεται η διαπίστωση της καταβολής των τελών κυκλοφορίας προηγούμενων ετών των επιβατικών Ι.Χ. αυτοκινήτων και μοτοσικλετών, καθώς και του Φόρου Υπεραξίας και του Φόρου Προστιθέμενης Αξίας, κατά περίπτωση, προκειμένου να επιτραπεί η διενέργεια μεταβίβασης της κυριότητας αυτών ή η έκδοση νέας άδειας κυκλοφορίας.

3. Η περίπτωση β΄ της παραγράφου 4 του άρθρου 5 του Κ.Ν. 489/1976, η οποία παράγραφος προστέθηκε με την παράγραφο 2 του άρθρου 37 του Ν. 2496/1997 (ΦΕΚ 87 Α΄), καταργείται.

4. Μετά το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 36 του Ν. 2093/1992 (ΦΕΚ 181 Α΄), όπως ισχύει, προστίθεται εδάφιο, που έχει ως εξής:

«Στα επιβατικά Ι.Χ. αυτοκίνητα του ανωτέρω εδαφίου περιλαμβάνονται και τα επιβατικά Ι.Χ. αυτοκίνητα που εισάγονται από το αλλοδαπό προσωπικό των εμποροβιομηχανικών επιχειρήσεων των εγκαταστημένων στην Ελλάδα, βάσει του Α.Ν. 89/1967 (ΦΕΚ 132 Α΄), όπως ισχύει.»

5. Στην παράγραφο 5 του άρθρου 36 του Ν. 2093/1992, όπως ισχύει, προστίθενται εδάφια, που έχουν ως εξής:

«Εφόσον τα αφαιρεθέντα στοιχεία κυκλοφορίας δεν έχουν παραληφθεί από τους ενδιαφερομένους μετά την παρέλευση εξαμήνου, θα αποστέλλονται από την Αστυνομική Αρχή στις αρμόδιες Διευθύνσεις Μεταφορών και Επικοινωνιών των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων με σχετική ενημέρωση των ενδιαφερομένων. Οι Διευθύνσεις αυτές δεν θα επιστρέφουν τα στοιχεία κυκλοφορίας, αν ο ενδιαφερόμενος δεν προσκομίσει το ειδικό σήμα και το αποδεικτικό καταβολής του κατά περίπτωση προστίμου. Στην περίπτωση κυκλοφορίας επιβατικού ρυμουλκούμενου - ημιρυμουλκούμενου ιδιωτικής χρήσης (τροχόσπιτου) χωρίς το ειδικό σήμα τελών κυκλοφορίας θα αφαιρούνται, μαζί με το ειδικό σημείωμα προσάρτησης και οι πινακίδες και η άδεια κυκλοφορίας του έλκοντος αυτοκινήτου, ανεξάρτητα αν έχει γίνει προμήθεια του ειδικού σήματος τελών κυκλοφορίας για το έλκον αυτοκίνητο.»

Άρθρο 17
Θέματα βεβαιωμένων χρεών.

1. Η παράγραφος 3 του άρθρου 14 του Ν. 2648/1998 (ΦΕΚ 238/Α΄) αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Ως βασική οφειλή, για τον προσδιορισμό του αρμόδιου οργάνου που θα εξετάσει το αίτημα, θεωρείται το σύνολο των αρχικά βεβαιωμένων οφειλών, των υποκειμένων σε διευκόλυνση τμηματικής καταβολής κατά τον παρόντα νόμο, χωρίς τις προσαυξήσεις του άρθρου 6 του Ν.Δ. 356/1974 (Κ.Ε.Δ.Ε., ΦΕΚ 90/Α΄), όπως αυτό διαμορφώνεται την ημέρα υποβολής της αίτησης διευκόλυνσης μετά από πληρωμή ή νόμιμη διαγραφή, ανεξάρτητα από το ποσό που έχει καταστεί ληξιπρόθεσμο την ημέρα αυτή.»

2. Η περίπτωση β΄ της παραγράφου 2 του άρθρου 15 του Ν. 2648/1998 αντικαθίσταται ως εξής:

«β) Η γνωμοδότηση για τη διαγραφή χρεών οφειλετών του Δημοσίου για ποσό συνολικής βασικής οφειλής άνω των πεντακοσίων χιλιάδων (500.000) δραχμών και επαναβεβαίωση αυτών που έχουν διαγραφεί, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 82 του Ν.Δ. 356/1974 (Κ.Ε.Δ.Ε.).»

3. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 18 του Ν. 2648/1998 αντικαθίσταται ως εξής:

«Η αίτηση για τη χορήγηση διευκόλυνσης τμηματικής καταβολής εξετάζεται από το αρμόδιο όργανο εφόσον έχει καταβληθεί παράβολο υπέρ του Δημοσίου που ανέρχεται σε ποσοστό πέντε τοις χιλίοις (5‰) της προς ρύθμιση βασικής οφειλής.»

4. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 4 του άρθρου 6 του Ν.Δ. 356/1974 (Κ.Ε.Δ.Ε.), όπως αυτό αναριθμήθηκε με την παράγραφο 2 του άρθρου 22 του Ν. 2523/1997 (ΦΕΚ 179 Α΄) και αντικαταστάθηκε από το άρθρο 23 του Ν. 2648/1998 (ΦΕΚ 238 Α΄), αντικαθίσταται ως εξής:

«Επιτρέπεται μετά από αιτιολογημένη απόφαση μερική ή ολική απαλλαγή των ληξιπρόθεσμων οφειλών προς το Δημόσιο και αυτών προς τους τρίτους, των οποίων η είσπραξη έχει ανατεθεί στις δημόσιες οικονομικές υπηρεσίες, από τις προσαυξήσεις εκπρόθεσμης καταβολής, εφόσον η μη εμπρόθεσμη καταβολή οφείλεται σε μη αποστολή της ειδοποίησης της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του παρόντος.»

5. Η περίπτωση α΄ της παραγράφου 4 του άρθρου 6 του Ν.Δ. 356/1974, όπως αυτό ισχύει, αντικαθίσταται ως εξής:

«α) Ο προϊστάμενος της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας, μετά από γνώμη του νόμιμου αναπληρωτή του και του προϊσταμένου του Δικαστικού Τμήματος ή του αντίστοιχου γραφείου, σε περίπτωση που το ποσό των προσαυξήσεων εκπρόθεσμης καταβολής δεν υπερβαίνει τις πεντακόσιες χιλιάδες (500.000) δραχμές την ημέρα υποβολής της αίτησης απαλλαγής, καθώς και σε όλες τις περιπτώσεις ανεξάρτητα από το ύψος του ποσού των προσαυξήσεων εκπρόθεσμης καταβολής, που η αίτηση υποβάλλεται μέσα σε δύο (2) μήνες από τη νόμιμη ημερομηνία λήξης της πληρωμής της πρώτης δόσης της οφειλής.»

6. Οι παράγραφοι 1, 2 και 3 του άρθρου 82 του Ν.Δ. 356/1974 (Κ.Ε.Δ.Ε.), όπως αντικαταστάθηκαν με το άρθρο 24 του Ν. 2648/1998, αντικαθίστανται ως εξής:

«1. Χρέη γενικά προς το Δημόσιο μπορεί να διαγραφούν ολικά ή μερικά:

Ι. Με απόφαση της γνωμοδοτικής επιτροπής της περίπτωσης β΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 14 του Ν. 2648/1998, εάν πρόκειται για συνολική βασική οφειλή του υποχρέου μέχρι πεντακόσιες χιλιάδες (500.000) δραχμές.

ΙΙ. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, μετά από γνωμοδότηση της Επιτροπής παροχής διευκολύνσεων του άρθρου 15 του Ν. 2648/1998, εάν πρόκειται για συνολική βασική οφειλή του υποχρέου πάνω από πεντακόσιες χιλιάδες (500.000) δραχμές.

Προϋπόθεση για την κατά τα ανωτέρω διαγραφή των χρεών είναι αυτά να οφείλονται:

α) Από οφειλέτες που απεβίωσαν χωρίς να αφήσουν οποιαδήποτε περιουσία και οι κληρονόμοι αποποιήθηκαν την επαχθείσα κληρονομία.

β) Από άπορους οφειλέτες, των οποίων η απορία διαπιστώνεται από στοιχεία της Δ.Ο.Υ. ή του Τελωνείου όπου βεβαιώθηκε το χρέος ή από κάθε άλλη δημόσια αρχή και η είσπραξη του χρέους δεν έχει επιτευχθεί μέσα σε πέντε (5) έτη από τη λήξη του οικονομικού έτους μέσα στο οποίο βεβαιώθηκε παρά τη λήψη όλων των προβλεπόμενων από τις κείμενες διατάξεις μέτρων είσπραξης.

γ) Από οφειλέτες φυσικά ή νομικά πρόσωπα που στερούνται περιουσίας ή των οποίων εκποιήθηκε αναγκαστικά, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος ή με τη διαδικασία της εκκαθάρισης, ολόκληρη η περιουσία, εφόσον, ύστερα από παρέλευση πέντε (5) ετών από τη βεβαίωση του χρέους, η κατά περίπτωση αρμόδια επιτροπή διαπιστώνει αιτιολογημένα ότι έχουν ληφθεί τα απαραίτητα μέτρα για την είσπραξη του χρέους και ότι ακόμη και να ληφθούν όλα τα λοιπά μέτρα, που προβλέπονται από τις κείμενες διατάξεις, δεν θα ήταν δυνατή η είσπραξή του. Σε περίπτωση ύπαρξης μερικής φοροδοτικής ικανότητας των οφειλετών αυτών, η διαγραφή μπορεί να περιοριστεί και πριν από την παρέλευση της πενταετίας από τη βεβαίωση του χρέους, ολικά ή μερικά στα πάσης φύσεως σχετικά πρόστιμα, πρόσθετους φόρους και προσαυξήσεις εκπρόθεσμης καταβολής.

2. Η αίτηση του οφειλέτη για διαγραφή χρεών τίθεται υπόψη από τον προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ. ή του τελωνείου στην επιτροπή της περίπτωσης β΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 14 του Ν. 2648/1998 ή διαβιβάζεται στην επιτροπή του άρθρου 15 του ίδιου νόμου, κατά περίπτωση, μαζί με πίνακα χρεών και λοιπά δικαιολογητικά, με αιτιολογημένη γνώμη του επί του αιτήματος, καθώς και τη γνώμη του αρμόδιου επιθεωρητή όταν η αίτηση διαβιβάζεται στην επιτροπή του άρθρου 15 του Ν. 2648/1998. Ειδικά για την περίπτωση α΄ της προηγούμενης παραγράφου, πρόταση για διαγραφή χρεών συνοδευόμενη από τα ανωτέρω δικαιολογητικά μπορεί να υποβληθεί στην αρμόδια επιτροπή οίκοθεν από τον προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ. ή του Τελωνείου με τη γνώμη του αρμόδιου επιθεωρητή.

3. Υποθέσεις για διαγραφή χρεών για τις οποίες εκδόθηκε απορριπτική απόφαση δεν δύνανται να επανεξεταστούν πριν περάσουν δύο (2) έτη από την έκδοση της απόφασης.»

7. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 14 του άρθρου 9 του Ν. 2386/1996 (ΦΕΚ 43 Α΄) αντικαθίσταται ως εξής:

«Οι προσφυγές κατά αποφάσεων που εκδίδονται από τα εκάστοτε αρμόδια κατά τις κείμενες διατάξεις όργανα και αφορούν θέματα επιβολής προστίμων για ακάλυπτες επιταγές (άρθρο 5 του Α.Ν. 1819/1951), απαλλαγής από προσαυξήσεις εκπρόθεσμης καταβολής (άρθρο 6 του Ν.Δ. 356/1974), διαγραφής χρεών προς το Δημόσιο (άρθρο 82 του Ν.Δ. 356/1974), όπως ισχύουν, και χορήγησης έκπτωσης λόγω εφάπαξ πληρωμής της οφειλής (άρθρο 23 παράγραφος 4 περίπτωση β΄ εδάφιο δεύτερο του Ν. 2648/1998) εξετάζονται εμπεριστατωμένα από την Επιτροπή που αποτελείται από:

α) Έναν (1) Σύμβουλο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, ως πρόεδρο.

β) Το Γενικό Διευθυντή Φορολογίας.

γ) Τον προϊστάμενο της Διεύθυνσης Είσπραξης Δημοσίων Εσόδων.

δ) Τον προϊστάμενο μιας Δ.Ο.Υ. της Περιφέρειας Αττικής.

ε) Τον τμηματάρχη ενός τμήματος της Διεύθυνσης Είσπραξης Δημοσίων Εσόδων.»

8. Παρατείνεται μέχρι 31.12.2001 ο χρόνος παραγραφής των βεβαιωμένων στις δημόσιες οικονομικές υπηρεσίες χρεών προς το Δημόσιο και τρίτους άνω του ποσού των τριάντα χιλιάδων (30.000) δραχμών, κατά βασική οφειλή και συνολικά κατά οφειλέτη που παραγράφονται εντός των ετών 1999, 2000 και 2001.

Η παράταση δεν ισχύει για τα χρέη προς οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης.

9. Καταργούνται οι περιπτώσεις α΄ και β΄ της παραγράφου 3 του άρθρου 18 του Ν. 2648/1998 (ΦΕΚ 238/Α΄).

10. Η περίπτωση δ΄ του άρθρου 31 του Ν. 2648/1998 αντικαθίσταται ως εξής:

«δ) οι διατάξεις του άρθρου 63 του Ν. 1249/1982 διατηρουμένων σε ισχύ των διατάξεων του άρθρου 15 του Ν. 1914/1990 (ΦΕΚ 178/Α΄), του άρθρου 14 του Ν. 1957/ 1991 (ΦΕΚ 114/Α΄) και του άρθρου 34 παράγραφος 3 του Ν. 2214/1994 (ΦΕΚ 75/Α΄).»

11. Στην παράγραφο 2 του άρθρου 14 του Ν. 2648/1998 προστίθεται νέα περίπτωση δ΄, που έχει ως εξής:

«δ) Οφειλετών με αίτημα που αφορά τις διατηρούμενες σε ισχύ διατάξεις της περίπτωσης δ΄ του άρθρου 31 του παρόντος.»

12. Οφειλέτες που υπέβαλαν εμπρόθεσμα αίτηση για ρύθμιση των χρεών τους σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 36 του Ν. 2648/1998 και κατέβαλαν εμπρόθεσμα τουλάχιστον την πρώτη από τις δόσεις της ρύθμισης και στη συνέχεια απώλεσαν το ευεργέτημα αυτής, δύνανται να υπαχθούν εκ νέου σε αυτήν, αφού καταβάλουν εντός δύο (2) μηνών από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου τις οφειλόμενες δόσεις με τις αναλογούσες σε αυτές προσαυξήσεις εκπρόθεσμης καταβολής, δύο τοις εκατό (2%) μηνιαίως που υπολογίζεται στο σύνολο κάθε δόσης.

13. Απαιτήσεις της Επιτροπής Ολυμπίων και Κληροδοτημάτων, για καθυστερούμενα μισθώματα ή αποζημίωση χρήσης των ακινήτων της, κατά του Ν.Π.Ι.Δ. με την επωνυμία «ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΗΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ - ΑΘΗΝΑ 2004» (άρθρο 4 του Ν. 2435/1996 ΦΕΚ 189 Α΄) διαγράφονται από τότε που γεννήθηκαν.

14. Από τις δημόσιες οικονομικές υπηρεσίες διενεργείται βεβαίωση τίτλων είσπραξης εσόδων υπέρ του Δημοσίου ή/και τρίτων, μόνον εφόσον αναγράφονται σε αυτούς ο Αριθμός Φορολογικού Μητρώου (Α.Φ.Μ.) και τα στοιχεία των υποχρέων ή αν δεν τους έχει αποδοθεί Α.Φ.Μ., τα πλήρη στοιχεία για την απόδοσή του, όπως αυτά ορίζονται από τις διατάξεις που ισχύουν.

15. Στην παράγραφο 4 του άρθρου 4 του Ν. 2702/1999 (ΦΕΚ 70 Α΄) προστίθενται εδάφια, που έχουν ως εξής:

«Διατηρούνται υπέρ του Δημοσίου οι υπάρχουσες εμπράγματες ασφάλειες ή προσωπικές εγγυήσεις ή άλλες ειδικές εγγυήσεις, των απαιτήσεων που εκχωρούνται, εφαρμοζομένων στην περίπτωση αυτήν αναλόγως των διατάξεων του άρθρου 13 του Ν. 1957/1991 (ΦΕΚ 114 Α΄). Η παραγραφή των απαιτήσεων αυτών είναι 20ετής και αρχίζει από τη λήξη του έτους βεβαίωσής τους στη Δ.Ο.Υ.».

Άρθρο 18

Απλοποίηση φορολογικών διαδικασιών για την εξυπηρέτηση των φορολογουμένων.

1. Η παράγραφος 2 του άρθρου 26 του Ν. 1882/1990 (ΦΕΚ 43 Α΄) αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Ως συναλλαγή, πράξη ή ενέργεια, κατά την παράγραφο 1 του παρόντος, νοείται ενδεικτικώς:

α) Η είσπραξη χρημάτων.

β) Η από κάθε αιτία μεταβίβαση ακινήτων ή παραχώρηση σε αυτά εμπράγματων δικαιωμάτων.

γ) Η από κάθε αιτία μεταβίβαση κινητών, όπως αυτοκινήτων, μοτοσικλετών, θαλασσίων σκαφών, αεροσκαφών κ.λπ.

δ) Η μεταφορά συναλλάγματος.

ε) Η σύναψη συμβάσεων δανείων.»

2. Στην παράγραφο 3 του άρθρου 26 του Ν. 1882/1990, όπως αντικαταστάθηκε από την παράγραφο 3 του άρ-

θρου 25 του Ν. 2648/1998 (ΦΕΚ 238 Α΄), προστίθενται εδάφια, που έχουν ως εξής:

«Παρέχεται επίσης η δυνατότητα χορήγησης αποδεικτικού ενημερότητας από τον προϊστάμενο οποιασδήποτε Δ.Ο.Υ., με αναγραφή στο σώμα του αποδεικτικού της αρμόδιας Δ.Ο.Υ. Απαλλάσσεται ο συναλλασσόμενος της υποχρέωσης προσκόμισης του εντύπου αποδεικτικού ενημερότητας, σε όσες υπηρεσίες ή φορείς έχει πιστοποιηθεί από το Υπουργείο Οικονομικών ότι υποχρεούνται να ζητούν και να λαμβάνουν μέσω ειδικού δικτύου επικοινωνίας με το πληροφορικό σύστημα φορολογίας (TAXIS), τηλεομοιοτυπία, με την οποία βεβαιώνεται ότι ο συναλλασσόμενος είναι φορολογικά ενήμερος. Η βεβαίωση αυτή επέχει θέση ΑΦΕ και αποστέλλεται μόνο σε πιστοποιημένες συσκευές τηλεομοιοτυπίας. Για την έκδοση αποδεικτικού ενημερότητας απαιτείται η εγγραφή του αιτούντος στο γενικό μητρώο φορολογουμένων Δ.Ο.Υ.

Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών, που δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίζονται οι λεπτομέρειες εφαρμογής των ανωτέρω.»

3. Στο άρθρο 26 του Ν. 1882/1990 προστίθεται παράγραφος 7, που έχει ως εξής:

«7. Οι Δ.Ο.Υ. υποχρεούνται να παρακρατούν και να συμψηφίζουν απαιτήσεις των δικαιούχων με ληξιπρόθεσμες οφειλές τους προς το Δημόσιο ανεξαρτήτως ποσού και υποχρέωσης προσκόμισης αποδεικτικού ενημερότητας, εφόσον οι οφειλές αυτές είναι εγγεγραμμένες στο πληροφορικό τους σύστημα και έχουν πρόσβαση σε αυτό, ανεξάρτητα από τη Δ.Ο.Υ. που έχουν βεβαιωθεί.

Σε ειδικές περιπτώσεις διασφάλισης σοβαρών συμφερόντων του Δημοσίου ή περιπτώσεις οικονομικού εγκλήματος και μεγάλης έκτασης φοροδιαφυγής, ο προϊστάμενος της Δ.Ο.Υ. με γραπτή συναίνεση των Διευθύνσεων Είσπραξης Δημοσίων Εσόδων και Ελέγχου μπορεί να αρνηθεί χορήγηση αποδεικτικού φορολογικής ενημερότητας, ακόμη και αν συντρέχουν οι προϋποθέσεις χορήγησης αυτού.»

4. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών, που δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, δύναται να καθορίζεται ο τύπος και το περιεχόμενο πιστοποιητικού ενιαίου τύπου, το οποίο θα εξυπηρετεί τις ανάγκες έκδοσης από τις Δ.Ο.Υ. διαφόρων πιστοποιητικών που προβλέπονται από τις ισχύουσες φορολογικές ή άλλες διατάξεις. Με τις ίδιες αποφάσεις δύναται να ορίζεται και άλλο έγγραφο, το οποίο θα αναπληρώνει το ως άνω πιστοποιητικό ενιαίου τύπου είτε άλλο πιστοποιητικό το οποίο καθορίζεται με βάση τις ισχύουσες διατάξεις.

5. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών, που δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, δύναται να καθορίζονται οι διαδικασίες, οι λεπτομέρειες και ό,τι άλλο απαιτείται, ώστε οι δηλώσεις οποιουδήποτε φορολογικού αντικειμένου, καθώς και τα τελωνειακά παραστατικά να μπορούν να υποβάλλονται και με τη χρήση σύγχρονων ηλεκτρονικών μεθόδων και δικτυακών υποδομών.

Άρθρο 19

Τροποποιήσεις και συμπληρώσεις των νόμων 2127/1993 (ΦΕΚ 48 Α΄) και 2963/1922 (ΦΕΚ 134 Α΄) και άλλες διατάξεις.

1. Μετά το άρθρο 5 του Ν. 2127/1993 προστίθενται άρθρα 5Α και 5Β, που έχουν ως εξής:

«Άρθρο 5Α

Ειδικές περιπτώσεις κυκλοφορίας προϊόντων που έχουν τεθεί σε ανάλωση.

1. Η κυκλοφορία προϊόντων τα οποία έχουν τεθεί σε ανάλωση στο εσωτερικό της χώρας και μεταφέρονται διαμέσου του εδάφους άλλου κράτους μέλους χρησιμοποιώντας κατάλληλο δρομολόγιο, προκειμένου να παραδοθούν πάλι στο εσωτερικό της χώρας πραγματοποιείται με το προβλεπόμενο από τον Καν. (ΕΟΚ) 3649/1992 της Επιτροπής, της 19ης Δεκεμβρίου 1992 (EEL 369/ 18.12.1992), Απλουστευμένο Συνοδευτικό Διοικητικό Έγγραφο (Α.Σ.Δ.Ε.). Με το ίδιο συνοδευτικό έγγραφο γίνεται η κυκλοφορία των προϊόντων τα οποία έχουν τεθεί σε ανάλωση σε άλλο κράτος μέλος και μεταφέρονται διαμέσου του εδάφους της χώρας, προκειμένου να παραδοθούν πάλι στο κράτος μέλος που έχουν τεθεί σε ανάλωση.

2. Στις περιπτώσεις που προβλέπονται στην προηγούμενη παράγραφο:

α) Ο αποστολέας οφείλει να υποβάλει πριν την αποστολή των εμπορευμάτων δήλωση στην αρμόδια αρχή του τόπου αναχώρησης.

β) Ο παραλήπτης οφείλει να βεβαιώνει την παραλαβή των εμπορευμάτων και να ενημερώνει την αρμόδια αρχή του τόπου προορισμού.

γ) Ο αποστολέας και ο παραλήπτης υποχρεούνται να θέτουν στη διάθεση του ελέγχου κάθε απαραίτητο στοιχείο ή έγγραφο που κρίνεται από τις αρμόδιες αρχές αναγκαίο ή χρήσιμο για την εξακρίβωση της πραγματοποίησης της παραλαβής των προϊόντων.

Άρθρο 5Β

Πωλήσεις προϊόντων που έχουν τεθεί σε ανάλωση από καταστήματα πλοίων και αεροσκαφών.

1. Οι επιτηδευματίες που εκμεταλλεύονται καταστήματα σε πλοία και αεροσκάφη που εκτελούν ενδοκοινοτικά ταξίδια και επιθυμούν να διενεργούν πωλήσεις προϊόντων στο εσωτερικό της χώρας, κατά τη διάρκεια της ενδοκοινοτικής πτήσης ή του ενδοκοινοτικού θαλάσσιου πλου σε επιβάτες, προκειμένου να τα μεταφέρουν με τις αποσκευές τους, οφείλουν να το δηλώσουν στην αρμόδια αρχή και να λάβουν σχετική έγκριση.

2. Για τα προϊόντα που πωλούνται με τις προϋποθέσεις της προηγούμενης παραγράφου, τα οποία έχουν τεθεί σε ανάλωση σε άλλο κράτος μέλος και διακινούνται με το προβλεπόμενο στην παράγραφο 3 του άρθρου 5 συνοδευτικό έγγραφο, ο ειδικός φόρος κατανάλωσης καθίσταται απαιτητός με την πώληση των προϊόντων στο εσωτερικό της χώρας και αποδίδεται από τον επιτηδευματία που εκμεταλλεύεται το κατάστημα. Αν η έδρα της επαγγελματικής δραστηριότητας του ανωτέρω επιτηδευματία είναι σε άλλο κράτος μέλος, τις φορολογικές του υποχρεώσεις αναλαμβάνει ο εγκαταστημένος στο εσωτερικό της χώρας και εγκεκριμένος από τις αρμόδιες αρχές φορολογικός του εκπρόσωπος.

3. Στις περιπτώσεις της προηγούμενης παραγράφου ο επιτηδευματίας που εκμεταλλεύεται το κατάστημα ή ο φορολογικός του εκπρόσωπος υποχρεούται:

α) Να παρέχει εγγύηση για την καταβολή του ειδικού φόρου κατανάλωσης που αναλογεί στα προς πώληση προϊόντα.

β) Να καταβάλει τον ειδικό φόρο κατανάλωσης με την πώληση αυτών.

γ) Να θέτει στη διάθεση του ελέγχου κάθε απαραίτητο στοιχείο ή έγγραφο, που κρίνεται από την αρμόδια αρχή αναγκαίο ή χρήσιμο, για την εξακρίβωση της καταβολής των οφειλόμενων φόρων.

4. Τα πρόσωπα της παραγράφου 2 καταβάλλουν τον οφειλόμενο ειδικό φόρο κατανάλωσης ανά δεκαπενθήμερο και το αργότερο εντός τριών εργάσιμων ημερών από τη λήξη κάθε δεκαπενθημέρου του μήνα για τις πωλήσεις που διενεργήθηκαν εντός του δεκαπενθημέρου, με τις ίδιες διαδικασίες που εφαρμόζονται για την είσπραξη του φόρου κατά την έξοδο των προϊόντων από το καθεστώς αναστολής.

5. Ο ειδικός φόρος κατανάλωσης που έχει καταβληθεί στο εσωτερικό της χώρας για προϊόντα τα οποία πωλούνται σε επιβάτες στο εσωτερικό άλλου κράτους μέλους επιστρέφεται.

6. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών καθορίζονται οι λεπτομέρειες για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου.»

2. Το τελευταίο εδάφιο της περίπτωσης στ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 20 του Ν. 2127/1993, όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο 22 του Ν. 2651/1998 (ΦΕΚ 248/Α΄), αντικαθίσταται ως εξής:

«Ειδικά για τη χρονική περίοδο από 15 Οκτωβρίου 1999 μέχρι και 28 Απριλίου 2000 ο ανωτέρω φόρος ορίζεται σε έξι χιλιάδες εκατό (6.100) δραχμές το χιλιόλιτρο.»

3. Στην παράγραφο 3 του άρθρου 58 του Ν. 2127/1993 προστίθεται δεύτερο εδάφιο, που έχει ως εξής:

«Κατ΄ εξαίρεση προκειμένου για πωλήσεις αλκοολούχων ποτών και άλλων αλκοολούχων προϊόντων σε επιβάτες ενδοκοινοτικών πτήσεων ή ενδοκοινοτικών θαλάσσιων πλόων τα οποία παραδίδονται σε αυτούς στο εσωτερικό της χώρας για να μεταφερθούν με τις αποσκευές τους, ο φορολογικός εκπρόσωπος του πωλητή καταβάλλει τον ειδικό φόρο κατανάλωσης που αναλογεί ανά δεκαπενθήμερο και το αργότερο εντός τριών εργάσιμων ημερών από τη λήξη κάθε δεκαπενθημέρου του μήνα για τις παραδόσεις προϊόντων, που διενεργήθηκαν εντός του δεκαπενθημέρου.»

4. Στο Ν. 2963/1922, όπως ισχύει, μετά το άρθρο 3, προστίθεται άρθρο 3Α, που έχει ως εξής:

«Άρθρο 3Α

1. Κατόπιν ειδικής άδειας του Υπουργού Οικονομικών επιτρέπεται η παραγωγή ζύθου εντός της χώρας και από εστιατόρια, μπαρ, ταβέρνες, κέντρα διασκέδασης και άλλες ομοειδείς επιχειρήσεις, σε ποσότητα που δεν υπερβαίνει τα 1500 εκατόλιτρα κατ΄ έτος, με τον όρο ότι το παραγόμενο προϊόν θα διατίθεται χύμα και μόνο για επιτόπια κατανάλωση. Η άδεια αυτή χορηγείται με την προϋπόθεση ότι ο μηχανολογικός εξοπλισμός για την παρασκευή του ζύθου θα είναι εγκαταστημένος στο χώρο του καταστήματος και ο ζυθοβραστήρας θα είναι χωρητικότητας τουλάχιστον 10 εκατόλιτρων.

2. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών καθορίζονται οι όροι, οι προϋποθέσεις και η διαδικασία για τη χορήγηση της εν λόγω ειδικής άδειας, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για τον έλεγχο της ποσότητας και ποιότητας του παραγόμενου προϊόντος και τη διαδικασία ελέγχου του βαθμού PLATO για την επιβολή του ειδικού φόρου κατανάλωσης σε αυτό.»

5. Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 6 του άρθρου 26 του Ν. 2166/1993, όπως προστέθηκε με την παράγραφο 10 του άρθρου 56 του Ν. 2725/1999 (ΦΕΚ 121 Α΄), καταργείται.

6. Οι ανάπηροι Έλληνες πολίτες που απαλλάσσονται από την καταβολή του τέλους ταξινόμησης για επιβατικό αυτοκίνητο μέχρι 1.650 κυβικά εκατοστά ή μέχρι 2.000 κυβικά εκατοστά, κατά περίπτωση, με βάση τις ισχύουσες διατάξεις, μπορούν να παραλαμβάνουν επιβατικό αυτοκίνητο μεγαλύτερου κυβισμού, με την καταβολή ποσοστού 30% για τα πάνω από 1.650 κυβικά εκατοστά και μέχρι 2.000 κυβικά εκατοστά και 58% για τα πάνω από 2.000 κυβικά εκατοστά αυτοκίνητα, του αναλογούντος στα αυτοκίνητα αυτά ακέραιου συντελεστή τέλους ταξινόμησης.

7. Στα δημόσια και ιδιωτικά νοσηλευτικά και προνοιακά ιδρύματα, στα οποία λειτουργεί κοινός λέβητας, τόσο για την παραγωγή θέρμανσης όσο και για άλλες χρήσεις, θα επιστρέφεται για το 40% της συνολικής ποσότητας πετρελαίου εσωτερικής καύσης (DIESEL) κίνησης που χρησιμοποιείται κατά τη χειμερινή περίοδο, όπως αυτή προσδιορίζεται κάθε φορά, η διαφορά μεταξύ του Ε.Φ.Κ. πετρελαίου εσωτερικής καύσης (DIESEL) θέρμανσης και κίνησης που ίσχυε κατά το χρόνο παραλαβής τους. Η επιστροφή του Ε.Φ.Κ. θα γίνεται με τη λήξη της χειμερινής περιόδου. Οι προϋποθέσεις εφαρμογής των διατάξεων της παρούσας παραγράφου θα καθορισθούν με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών.

8. Νοσηλευτικά και προνοιακά ιδρύματα του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα που αγόρασαν πετρέλαιο εσωτερικής καύσης (DIESEL) θέρμανσης, το οποίο είχε παραληφθεί με το φορολογικό καθεστώς των διατάξεων της παραγράφου 1 του άρθρου 35 του Ν. 2093/1992 (ΦΕΚ 181/Α΄) και του άρθρου 20 του Ν. 2127/1993 και δεν το χρησιμοποίησαν ως πετρέλαιο θέρμανσης κατά την έννοια της παραγράφου 6 του άρθρου 26 του Ν. 2166/1993, οφείλουν, για να μην εφαρμοσθούν σε βάρος τους οι προβλεπόμενες από την παράγραφο 2 του άρθρου 35 του Ν. 2093/1992 κυρώσεις και πρόστιμα, να καταβάλλουν, εντός εξαμήνου από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και για ποσοστό εξήντα τοις εκατό (60%) της συνολικής ποσότητας πετρελαίου εσωτερικής καύσης (DIESEL) θέρμανσης που παρέλαβαν, τη διαφορά μεταξύ του Ε.Φ.Κ. πετρελαίου εσωτερικής καύσης (DIESEL) θέρμανσης και κίνησης που ίσχυε κατά το χρόνο της παραλαβής του.

Η παραπάνω διάταξη εφαρμόζεται και σε υποθέσεις εκκρεμείς ενώπιον των διοικητικών δικαστηρίων, καταργουμένων των σχετικών δικών, εφόσον κατατεθούν στη γραμματεία του οικείου δικαστηρίου τα αποδεικτικά στοιχεία καταβολής της σχετικής διαφοράς του Ε.Φ.Κ. εντός της παραπάνω αναφερόμενης προθεσμίας.

Με τις αυτές προϋποθέσεις η ποινική δίωξη, που τυχόν ασκήθηκε, παύει οριστικά με πράξη του αρμόδιου εισαγγελέα.

9. Η ισχύς των παραγράφων 1 και 3 του άρθρου αυτού αρχίζει από 1.7.1999 και των παραγράφων 2 και 7 από 15.10.1999.

10. Τα δεύτερο και τρίτο εδάφια της περίπτωσης α΄ της παραγράφου 2 του άρθρου 11, καθώς και το άρθρο 54 του Ν. 2127/1993 καταργούνται.

11. Ειδικά για τη χρονική περίοδο από 15 Οκτωβρίου 1999 μέχρι και 28 Απριλίου 2000 ο φόρος που αναφέρεται στην περίπτωση ι΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 20 του Ν. 2127/1993, όπως η περίπτωση αυτή αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 5 του άρθρου 30 του Ν. 2682/1999 (ΦΕΚ 16 Α΄), ορίζεται σε έξι χιλιάδες εκατό (6.100) δραχμές το χιλιόλιτρο.

Άρθρο 20

Οργανωτικά θέματα του Υπουργείου Οικονομικών.

1. Σε κάθε Δ.Ο.Υ. Α΄ τάξης, επιπέδου διεύθυνσης, πλην των Δ.Ο.Υ. Πληρωμών, Γενικών Εσόδων και Ενσήμων και Δικαστικών Εισπράξεων, συνιστάται τμήμα με τίτλο «Τμήμα Μητρώου» για το χειρισμό θεμάτων απόδοσης αριθμού

φορολογικού μητρώου, ενάρξεων, μεταβολών και διακοπών οικονομικών δραστηριοτήτων των φορολογουμένων, εικόνας (profil) των φορολογουμένων και εθνικής ονοματολογίας οικονομικών δραστηριοτήτων επιχειρήσεων, καθώς και διασταυρώσεων επί των συναλλαγών και των περιουσιακών στοιχείων των φορολογουμένων. Στις Δ.Ο.Υ. Β' τάξης, επιπέδου τμήματος, λειτουργεί «Γραφείο Μητρώου», το οποίο χειρίζεται τα αντίστοιχα θέματα του Τμήματος Μητρώου των Δ.Ο.Υ. Α' Τάξης.

2. Συνιστάται στο Υπουργείο Οικονομικών «Επιτελική Ομάδα Φορολογικής Διοίκησης (Ε.Ο.ΦΟ.Δ.)», η οποία λειτουργεί στην Κεντρική Υπηρεσία αυτού και έχει ως έργο:

α) Τον καθορισμό της αποστολής και των στρατηγικών επιδιώξεων της Ελληνικής Φορολογικής Διοίκησης, καθώς και των μέσων επίτευξης των παραπάνω επιδιώξεων.

β) Τη μελέτη και αξιολόγηση των προτάσεων και των επιχειρησιακών σχεδίων δράσης που θα υποβάλλονται σε αυτήν από τις αρμόδιες διευθύνσεις.

γ) Την εξέταση των προβλημάτων που ανακύπτουν κατά την εφαρμογή των επιχειρησιακών σχεδίων δράσης, η επίλυση των οποίων απαιτεί διϋπηρεσιακή προσέγγιση και συντονισμό δράσης.

δ) Τη μελέτη των προωθούμενων νομοθετικών ή διοικητικών ρυθμίσεων και εκτίμηση των επιπτώσεων αυτών στην αποστολή και τις στρατηγικές επιδιώξεις της Φορολογικής Διοίκησης.

ε) Τη μελέτη κάθε άλλου θέματος, που παραπέμπεται σε αυτήν από την Πολιτική Ηγεσία και τις υπηρεσίες του Υπουργείου.

Ως Φορολογική Διοίκηση, για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος, νοείται το σύνολο των υπηρεσιών του Υπουργείου Οικονομικών που ασχολούνται με την εφαρμογή της φορολογικής νομοθεσίας και την υποστήριξη της λειτουργίας των παραπάνω υπηρεσιών. Η συγκρότηση της ομάδας αυτής, ο ορισμός των μελών της και τα άλλα θέματα λειτουργίας αυτής ορίζονται με σχετικές αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών.

3. Στο άρθρο 49 του Ν. 1591/1986 (ΦΕΚ 50 Α') προστίθεται παράγραφος 3, που έχει ως εξής:

«3. Οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων εφαρμόζονται και για τις αποκεντρωμένες υπηρεσίες του Υπουργείου Οικονομικών.»

4. Με προεδρικά διατάγματα, που εκδίδονται με πρόταση του Υπουργού Οικονομικών, είναι δυνατόν να συγχωνεύονται ή καταργούνται και να ανακαθορίζεται η συγκρότηση, οι αρμοδιότητες και ο τρόπος λειτουργίας των συλλογικών οργάνων του Υπουργείου Οικονομικών, μόνιμου χαρακτήρα, γνωμοδοτικής ή αποφασιστικής αρμοδιότητας, πλην των υπηρεσιακών συμβουλίων και διοικητικών συμβουλίων των Ν.Π.Ι.Δ. και Ν.Π.Δ.Δ. που εποπτεύονται από αυτό.

5. Οι διατάξεις της παραγράφου 10 του άρθρου 4 του Ν. 2343/1995 (ΦΕΚ 211 Α'), περί Αναπληρωτών Προϊσταμένων των Υπηρεσιών του Σώματος Δίωξης Οικονομικού Εγκλήματος (Σ.Δ.Ο.Ε.) του Υπουργείου Οικονομικών, καθώς και οι διατάξεις του Π.Δ. 154/1997 (ΦΕΚ 130 Α') που ορίζουν τις αρμοδιότητες και τα καθήκοντα ευθύνης αυτών, εξακολουθούν να ισχύουν και μετά την έναρξη εφαρμογής των διατάξεων του Ν. 2683/1999 (ΦΕΚ 19/Α'). Στις παραπάνω οργανικές θέσεις τοποθετούνται υπάλληλοι με βαθμό Διευθυντή.

6. Οι υφιστάμενες, κατά την έναρξη ισχύος των διατάξεων του Ν. 2683/1999, οργανικές θέσεις Αναπληρωτών Προϊσταμένων Δημόσιων Οικονομικών Υπηρεσιών (Δ.Ο.Υ.) και Τελωνειακών Αρχών μετατρέπονται σε θέσεις Υποδιευθυντών Δ.Ο.Υ. και Υποδιευθυντών Τελωνειακών Αρχών, αντίστοιχα. Οι θέσεις αυτές δεν αντιστοιχούν σε οργανικές μονάδες επιπέδου Υποδιεύθυνσης των παραπάνω Υπηρεσιών. Στις, κατά τα ανωτέρω, συνιστώμενες θέσεις Υποδιευθυντών τοποθετούνται υπάλληλοι με βαθμό Διευθυντή. Οι Υποδιευθυντές Δ.Ο.Υ. και Τελωνειακών Αρχών έχουν τις ίδιες αρμοδιότητες και καθήκοντα ευθύνης, που προβλέπονται για τους υπαλλήλους των καταργούμενων θέσεων Αναπληρωτών Προϊσταμένων Δ.Ο.Υ. και Τελωνειακών Αρχών αντίστοιχα. Οι αρμοδιότητες και τα καθήκοντα ευθύνης των Υποδιευθυντών Δ.Ο.Υ. και Τελωνειακών Αρχών είναι δυνατόν να ανακαθορίζονται με τα προεδρικά διατάγματα κανονισμού λειτουργίας των παραπάνω Υπηρεσιών και καθηκόντων των υπαλλήλων τους.

7. Οι Αναπληρωτές Προϊστάμενοι Υπηρεσιών του Υπουργείου Οικονομικών, που προήχθησαν στο βαθμό του Διευθυντή κατά τις διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου δεύτερου του Ν. 2683/1999 (ΦΕΚ 19 Α') για τις αντίστοιχες οργανικές θέσεις των παραγράφων 6 και 7 του παρόντος άρθρου, συνεχίζουν να ασκούν νομίμως τα καθήκοντά τους και οι νόμιμες πράξεις αυτών που εκδόθηκαν μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος είναι ισχυρές και θεωρούνται ότι εκδόθηκαν από αρμόδια όργανα.

8. Η παράγραφος 7 του άρθρου 1 του Π.Δ. 280/1997 (ΦΕΚ 203 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

«7. Οι Εποπτείες Ελέγχου του ΕΘ.Ε.Κ. και των Π.Ε.Κ. λειτουργούν σε επίπεδο Τμήματος.»

9. Μετά το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 3 του Ν. 2343/1995 προστίθεται εδάφιο, που έχει ως εξής:

«Ακαθάριστα έσοδα είναι αυτά που αναφέρονται στις διατάξεις των άρθρων 30, 41, 49 και 105 του Ν. 2238/1994 (ΦΕΚ 151 Α') και περιλαμβάνονται στην ομάδα επτά του Ελληνικού Γενικού Λογιστικού Σχεδίου (Ε.Γ.Λ.Σ.).»

10. Στην περίπτωση γ' της παραγράφου 4 του άρθρου 3 του Ν. 2343/1995 προστίθεται δεύτερο εδάφιο, που έχει ως εξής:

«Με όμοιες αποφάσεις μπορεί να επεκτείνεται η αρμοδιότητα των Ελεγκτικών Κέντρων και στην έκδοση των φύλλων ελέγχου, των πράξεων προσδιορισμού του φόρου και των λοιπών καταλογιστικών πράξεων και στην περαιτέρω διαδικασία επίλυσης των σχετικών φορολογικών διαφορών, καθώς και στη βεβαίωση των καταλογιζόμενων διαφορών φόρων, πρόσθετων φόρων, προσαυξήσεων, τελών, εισφορών και προστίμων, με τη σύνταξη και αποστολή στις αρμόδιες Δ.Ο.Υ. των οικείων χρηματικών καταλόγων, κατά τις ισχύουσες διατάξεις.»

11. Στην παράγραφο 4 του άρθρου 3 του Ν. 2343/1995 προστίθεται περίπτωση δ', που έχει ως εξής:

«δ. Να ανατίθεται στα Ελεγκτικά Κέντρα η διενέργεια τακτικού (οριστικού) φορολογικού ελέγχου και υποθέσεων επιτηδευματιών και φορολογουμένων γενικά, ανεξάρτητα της καθ' ύλην και τόπον αρμοδιότητάς τους, οι οποίες παρουσιάζουν σημαντικό φορολογικό ενδιαφέρον ή σχετίζονται με υποθέσεις της αρμοδιότητάς τους και απαιτούν τη διεξαγωγή ενιαίου φορολογικού ελέγχου ή δεν μπορούν να ελεγχθούν από την αρμόδια φορολογική αρχή».

12. Στο άρθρο 3 του Ν. 2343/1995 προστίθεται παράγραφος 17, που έχει ως εξής:

«17. Κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, οι Προϊστάμενοι των Ελεγκτικών Κέντρων εξομοιώνονται με τον Προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ.»

13. Οι Υποδιευθύνσεις Αθηνών, Πειραιά, Ανατολικής Ατ-

τικής και Δυτικής Αττικής της Οικονομικής Επιθεώρησης Αττικής, καθώς και οι Υποδιευθύνσεις Θεσσαλονίκης και Υπολοίπου Κεντρικής Μακεδονίας της Οικονομικής Επιθεώρησης Κεντρικής Μακεδονίας, που προβλέπονται από τις διατάξεις του άρθρου 2 του Π.Δ. 211/1996 (ΦΕΚ 166 Α΄), μετατρέπονται σε ισάριθμες Οικονομικές Επιθεωρήσεις, επιπέδου Διεύθυνσης, με αντίστοιχο τίτλο. Οι ανωτέρω συνιστώμενες Οικονομικές Επιθεωρήσεις έχουν τις ίδιες κατά τόπον και καθ' ύλην αρμοδιότητες με τις αντίστοιχες καταργούμενες Υποδιευθύνσεις, καθώς και την ίδια διάρθρωση με τις λοιπές Οικονομικές Επιθεωρήσεις του Π.Δ. 211/1996. Έδρα των Οικονομικών Επιθεωρήσεων Αθηνών, Πειραιά, Ανατολικής Αττικής και Δυτικής Αττικής είναι η περιοχή της ενοποιημένης Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Αθηνών - Πειραιά παρ. 1 του άρθρου 1 του Ν. 2240/1994 (ΦΕΚ 153 Α΄) και των Οικονομικών Επιθεωρήσεων Θεσσαλονίκης και Υπολοίπου Κεντρικής Μακεδονίας η Θεσσαλονίκη.

Οι Οικονομικές Επιθεωρήσεις των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 2 του Π.Δ. 211/1996 καταργούνται.

14. Οι θέσεις προσωπικού του κλάδου Οικονομικών Επιθεωρητών της παρ. 1 του άρθρου 5 του Π.Δ. 211/1996 αυξάνονται κατά πενήντα τρεις (53) θέσεις, οι οποίες μεταφέρονται στην Οικονομική Επιθεώρηση με αντίστοιχη μείωση του αριθμού των οργανικών θέσεων των λοιπών Υπηρεσιών του Υπουργείου Οικονομικών, από τους κατωτέρω κλάδους προσωπικού αυτού:

α) Από τον κλάδο ΠΕ Εφοριακών 27 θέσεις

β) Από τον κλάδο ΠΕ Τελωνειακών 18 θέσεις

γ) Από τον κλάδο ΠΕ Δημοσιονομικών 5 θέσεις

δ) Από τον κλάδο ΠΕ Χημικών 3 θέσεις.

15. Οι οργανικές θέσεις Οικονομικών Επιθεωρητών κατανέμονται στις επί μέρους Οικονομικές Επιθεωρήσεις, με σχετικές αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών, που δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

16. Ο αριθμός των αποφοίτων των Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Τ.Ε.Ι.), των δημόσιων και ιδιωτικών Ινστιτούτων Επαγγελματικής Κατάρτισης (Ι.Ε.Κ.), που πραγματοποιούν προαιρετική πρακτική άσκηση σε Υπηρεσίες του Υπουργείου Οικονομικών, ανά έτος και ειδικότητα και οι Υπηρεσίες, στις οποίες θα ασκηθούν, καθορίζονται με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών.

Στους παραπάνω ασκούμενους καταβάλλεται αμοιβή από το Υπουργείο Οικονομικών. Η αμοιβή αυτών, καθώς και οι λεπτομέρειες εφαρμογής των διατάξεων της παρούσας παραγράφου καθορίζονται με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών, που δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Άρθρο 21

Θέματα Νομικού Συμβουλίου του Κράτους (Ν.Σ.Κ.).

1. Τα μέλη του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους έπονται κατά το προβάδισμα των δικαστικών λειτουργών αντίστοιχων βαθμών. Ως μέλη του Ν.Σ.Κ. διορίζονται όσοι έχουν συμπληρώσει το 28ο έτος της ηλικίας, έχουν είτε διετή δικηγορία είτε διετή θητεία ειρηνοδίκη είτε είναι δικαστικοί λειτουργοί και δεν έχουν υπερβεί το 40ό έτος της ηλικίας τους.

2. Δύο κενές οργανικές θέσεις παρέδρων Ν.Σ.Κ. μετατρεπόμενες μεταφέρονται και προστίθενται στις οργανικές θέσεις των Νομικών Συμβούλων του Κράτους.

3. Ο Πρόεδρος Ν.Σ.Κ. μπορεί με απόφασή του να εξουσιοδοτεί τους προϊσταμένους των Γραφείων Νομικού Συμβούλου των Υπουργείων Μακεδονίας Θράκης και Αιγαίου, του Γραφείου Νομικού Συμβούλου Πειραιά, καθώς και των Δικαστικών Γραφείων να υπογράφουν «με εντολή του» τις καταστάσεις εκκαθάρισης των αποδοχών, των οδοιπορικών εξόδων και αποζημιώσεων για εκτός έδρας κίνησης του κυρίου και διοικητικού προσωπικού.

4. Η παράγραφος 6 του άρθρου 48 του Π.Δ. 282/1996 (ΦΕΚ 199 Α΄) αντικαθίσταται ως εξής:

«6. Μέλη του Ν.Σ.Κ. από το βαθμό του παρέδρου και ανωτέρων, είναι δυνατό να αποσπαστούν σε Υπουργείο, για εκτέλεση ειδικής υπηρεσίας, με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του αρμόδιου κατά περίπτωση Υπουργού. Η απόσπαση αυτή γίνεται για διάστημα μέχρι τριών (3) ετών και μπορεί να παρατείνεται για διάστημα μέχρι τριών (3) ακόμη ετών.»

5. Αποσπάσεις μελών του Ν.Σ.Κ., που έγιναν σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παράγραφο 6 του άρθρου 48 του Π.Δ. 282/1996 και έχουν λήξει κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, μπορούν να παρατείνονται κατά τα οριζόμενα στην προηγούμενη παράγραφο.

Άρθρο 22

Θέματα λειτουργίας του Σώματος Ορκωτών Εκτιμητών.

1. Η διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 2 του Ν. 2515/1997 (ΦΕΚ 154 Α΄) αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Το Σώμα Ορκωτών Εκτιμητών (Σ.Ο.Ε.) είναι Ν.Π.Ι.Δ. μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, που δεν ανήκει στον ευρύτερο δημόσιο τομέα και εποπτεύεται, ελέγχεται, διοικείται και λειτουργεί σύμφωνα με τις ειδικές περί αυτού διατάξεις, εφόσον αυτές δεν είναι αντίθετες με τις ρυθμίσεις αυτού του άρθρου. Μέλη του Σ.Ο.Ε. είναι οι Ορκωτοί Εκτιμητές και οι Βοηθοί Ορκωτοί Εκτιμητές, οι οποίοι ασκούν δημόσιο λειτούργημα, είναι ελεύθεροι επαγγελματίες και δεν έχουν σχέση εξαρτημένης εργασίας με το Σ.Ο.Ε.»

2. Η διάταξη της παραγράφου 3 του άρθρου 39 του Ν.1041/1980 αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Για την κατάρτιση σύμβασης μεταβίβασης της κυριότητας ακινήτων ή σύστασης επ' αυτών εμπραγμάτων δικαιωμάτων, πλην υποθήκης, στην οποία συμβάλλεται το Δημόσιο, Ν.Π.Δ.Δ., Οργανισμοί και Επιχειρήσεις του ευρύτερου δημόσιου τομέα, Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης Α΄ και Β΄ βαθμού, φιλανθρωπικά ιδρύματα του Ν. 2039/1939, εκπαιδευτικά ιδρύματα και κληροδοτήματα, για τον προσδιορισμό της αγοραίας αξίας απαιτείται εκτίμηση από το Σώμα Ορκωτών Εκτιμητών.»

Κάθε άλλη διάταξη που ρυθμίζει κατά διαφορετικό τρόπο την εκτίμηση της αγοραίας αξίας των ακινήτων των πιο πάνω προσώπων παύει να ισχύει.

3. Η διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 9 του Κ.Ν. 2190/1920 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Η εξακρίβωση της αξίας των εταιρικών εισφορών σε είδος κατά τη σύσταση της εταιρείας, καθώς και σε κάθε αύξηση του εταιρικού κεφαλαίου της γίνεται μετά από γνωμοδότηση τριμελούς επιτροπής εμπειρογνωμόνων που αποτελείται από έναν υπάλληλο πτυχιούχο ανώτατης σχολής του Υπουργείου Ανάπτυξης-Τομέας Εμπορίου ή της αρμόδιας Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης με ειδικές εκτιμητικές γνώσεις, από έναν Ορκωτό Ελεγκτή-Λογιστή και από έναν Ορκωτό Εκτιμητή.»

4. Καταργείται η διάταξη της παραγράφου 2 του άρθρου 15 του Ν.1320/1983 (ΦΕΚ 6 Α΄), καθώς και η διάταξη της παραγράφου 2 του άρθρου 4 του Π.Δ.140/ 1990 (ΦΕΚ 55 Α΄).

Άρθρο 23
Αναπτυξιακή Εταιρεία Παραγωγικών
Επενδύσεων Α.Ε.

Το Καταστατικό της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «Αναπτυξιακή Εταιρεία Παραγωγικών Επενδύσεων Α.Ε.», που έχει ιδρυθεί με την από 10.12.1990 απόφαση του Υφυπουργού Εθνικής Οικονομίας, έχει καταχωρηθεί στο Μητρώο Ανωνύμων Εταιρειών του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας, με αριθμό μητρώου ΑΠ 64003/ΠΠ 4088-1/21.12.1990 και έχει δημοσιευθεί στο ΦΕΚ 4494/Β'/ 28.12.1990, μπορεί να τροποποιηθεί και προσαρμοστεί στις διατάξεις του κ.ν. 2190/1920 περί Ανωνύμων Εταιρειών με απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών και να καταχωρηθεί στο οικείο Μητρώο Ανωνύμων Εταιρειών που τηρείται από την αρμόδια Υπηρεσία της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, όπου έχει την έδρα της η εταιρεία και να δημοσιευθεί στο Τεύχος Ανωνύμων Εταιρειών και Εταιρειών Περιορισμένης Ευθύνης της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως.

Άρθρο 24
Τροποποίηση του Ν. 2682/1999 (ΦΕΚ 16/Α').

Η παράγραφος 1 του άρθρου 4 του Ν. 2682/1999 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Τα φορτηγά αυτοκίνητα πλην τύπου JEEP και οι βάσεις τους, της δασμολογικής κλάσης 87.04 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας, που πληρούν εκ κατασκευής τις προδιαγραφές των Οδηγιών 91/542/Ε.Ο.Κ. φάση Β' ή 96/69/Ε.Κ. ή μεταγενέστερων, υποβάλλονται σε τέλος ταξινόμησης ως εξής:

α) Φορτηγά αυτοκίνητα μικτού βάρους πάνω από 3,5 τόννους, ανεξάρτητα κυλινδρισμού, ποσοστό πέντε τοις εκατό (5%).

β) Ανοικτά φορτηγά αυτοκίνητα μικτού βάρους μέχρι και 3,5 τόννους, ανεξάρτητα κυλινδρισμού, ποσοστό επτά τοις εκατό (7%).

γ) Κλειστά φορτηγά αυτοκίνητα μικτού βάρους μέχρι και 3,5 τόννους:

ΚΥΛΙΝΔΡΙΣΜΟΣ ΚΙΝΗΤΗΡΑ	ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΕΛΟΥΣ
Μέχρι και 900 κυβικά εκατοστά	6%
Από 901-1.400 κυβικά εκατοστά	14%
Από 1.401-1.800 κυβικά εκατοστά	18%
Από 1.801-2.000 κυβικά εκατοστά	21%
Από 2.001 κυβικά εκατοστά και πάνω	26%

δ) Μεταχειρισμένες βάσεις των φορτηγών των προηγούμενων περιπτώσεων πέντε τοις εκατό (5%) για την περίπτωση α' και επτά τοις εκατό (7%) για τις περιπτώσεις β' και γ'.

ε) Οι συντελεστές των προηγούμενων περιπτώσεων α' έως και δ' προσαυξάνονται κατά ποσοστό τριάντα τοις εκατό (30%) προκειμένου για αυτοκίνητα που δεν πληρούν τις προδιαγραφές των παραπάνω Οδηγιών.»

2. Η παράγραφος 3 του άρθρου 4 του Ν. 2682/1999 αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Ως αυτοκίνητο όχημα με μόνιμο κλειστό αμάξωμα νοείται όχι μόνο αυτό που εκ κατασκευής το αμάξωμά του είναι κλειστό, αλλά και αυτό που προκύπτει με την προσθήκη στο αμάξωμα ανοικτού φορτηγού, καλύμματος από άκαμπτα στερεά υλικά, ανεξάρτητα αν αφαιρείται εύκολα ή δύσκολα ή αν το πίσω μέρος του αμαξώματος παραμένει ανοικτό.»

3. Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 7 του Ν. 2682/1999 αντικαθίσταται ως εξής:

«Με την ίδια απόφαση συνιστάται ειδική επιτροπή για τον έλεγχο της κανονικότητας των αναγραφόμενων τιμών επί των τιμοκαταλόγων των επίσημων διανομέων αυτοκινήτων και των τιμών αγοράς των μεταχειρισμένων επιβατικών αυτοκινήτων.»

4. Η παράγραφος 1 του άρθρου 5 του Ν. 2682/1999 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Οι μοτοσικλέτες κυλινδρισμού κινητήρα 51 κυβικών εκατοστών και πάνω, της δασμολογικής κλάσης 87.11 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας, υποβάλλονται σε τέλος ταξινόμησης ως ακολούθως:

ΚΥΛΙΝΔΡΙΣΜΟΣ ΚΙΝΗΤΗΡΑ	ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΕΛΟΥΣ
Από 51 μέχρι 125 κυβικά εκατοστά	2%
Από 126 μέχρι 249 κυβικά εκατοστά	3%
Από 250 μέχρι 900 κυβικά εκατοστά	9%
Από 901 μέχρι 1.400 κυβικά εκατοστά	15%
Από 1.401 μέχρι 1.600 κυβικά εκατοστά	18%
Από 1.601 μέχρι 1.800 κυβικά εκατοστά	22%
Από 1.801 κυβικά εκατοστά και πάνω	32%

5. Η ισχύς των διατάξεων του άρθρου αυτού αρχίζει από 11 Οκτωβρίου 1999.

Άρθρο 25
Τέλος διαφήμισης υπέρ δήμων και κοινοτήτων.

1. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 κατηγορία Δ του άρθρου 15 του από 24-9/20.10.1948 βασιλικού διατάγματος, όπως αντικαταστάθηκε από τους νόμους 1900/1990 και 2130/1993 τροποποιείται ως εξής:

«Το τέλος διαφήμισης της παραγράφου 5 του άρθρου 18 του Ν. 2130/1993 καθορίζεται σε δύο τοις εκατό (2%) επί της δαπάνης διαφήμισης.»

2. Στο τέλος της παραγράφου 1 κατηγορία Δ του άρθρου 5 του Ν. 1900/1990 προστίθενται τρία νέα εδάφια ως εξής:

«Ειδικά η προβολή προϊόντων σε χώρους καταστημάτων, που γίνεται είτε με την τοποθέτησή τους σε εμφανή σημεία εντός του καταστήματος είτε με έντυπα, δώρα, επιγραφές κάθε είδους είτε με άλλον παρόμοιο τρόπο θεωρείται διαφήμιση και υπόκειται σε τέλος διαφήμισης. Το τέλος υπολογίζεται με συντελεστή δύο τοις εκατό (2%) επί της διαφημιστικής δαπάνης που καταβάλλεται για τις πράξεις αυτές. Το τέλος αυτής της παραγράφου βαρύνει το διαφημιζόμενο και εισπράττεται από τον παρέχοντα την υπηρεσία της διαφήμισης κατά το χρόνο έκδοσης του σχετικού φορολογικού στοιχείου, ο οποίος και τον αποδίδει στο δικαιούχο δήμο ή κοινότητα.»

3. Η απόδοση του τέλους γίνεται με την υποβολή δήλωσης από τον υπόχρεο ή το νόμιμο εκπρόσωπό του, στον οικείο δήμο ή κοινότητα, στη χωρική αρμοδιότητα του οποίου είναι εγκατεστημένο το κατάστημα, ή στην αρμόδια Δ.Ο.Υ., εφόσον ο δικαιούχος δήμος ή κοινότητα δεν διαθέτει ταμιακή υπηρεσία. Η δήλωση υποβάλλεται το αργότερο την τελευταία εργάσιμη ημέρα του τρίτου μήνα μετά την έκδοση του σχετικού φορολογικού στοιχείου. Με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Οικονομικών μπορεί να ορίζεται και διαφορετικός τρόπος απόδοσης του τέλους, καθώς και κάθε αναγκαία προς τούτο λεπτομέρεια. Σε περίπτωση μη υποβολής της δήλωσης ή εκπρόθεσμης υποβολής αυτής, επιβάλλονται οι προβλεπόμενες από τις διατάξεις των άρθρων 3 και 4 του Ν. 2523/1997 (ΦΕΚ 179 Α') κυρώσεις.

4. Το οφειλόμενο τέλος έξι τοις εκατό (6%) από 1.1.1998 μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, για τις παρασχεθείσες υπηρεσίες διαφήμισης, καταβάλλεται με σχετική δήλωση του υποχρέου στο δικαιούχο δήμο ή κοινότητα μέχρι την τελευταία εργάσιμη ημέρα του έτους 1999 χωρίς την επιβολή οποιασδήποτε κύρωσης.

Άρθρο 26

Έναρξη ισχύος.

Η ισχύς των διατάξεων αυτού του νόμου αρχίζει:

α) Των διατάξεων των άρθρων 1, 2 (παράγραφοι 1, 2, 6, 9 έως και 13), 3 (παράγραφοι 13, 14, 15 και 17), 5 (παράγραφοι 2, 3, 4, 11 και 16), 6, 7 για τα εισοδήματα ή τις δαπάνες που αποκτώνται ή πραγματοποιούνται, κατά περίπτωση, από την 1η Ιανουαρίου 1999 και μετά.

β) Των διατάξεων του άρθρου 2 (παράγραφοι 3, 7 και 8), 3 (παράγραφος 1), 5 (παράγραφοι 14 και 15) για τα εισοδήματα που αποκτώνται από την 1η Ιανουαρίου 2000 και μετά ή για τα κέρδη που προκύπτουν από ισολογισμούς που κλείνουν με 31 Δεκεμβρίου 1999 και μετά, κατά περίπτωση.

γ) Των διατάξεων των άρθρων 4 (παράγραφοι 5, 8, 9, 11 και 12), 5 (παράγραφος 8) για κέρδη που προκύπτουν από ισολογισμούς που κλείνουν με 31 Δεκεμβρίου 1999 και μετά.

δ) Των διατάξεων της παραγράφου 4 του άρθρου 4 για κέρδη που προκύπτουν από ισολογισμούς που κλείνουν με 31 Δεκεμβρίου 1999 και μετά, ανεξάρτητα από το χρόνο πραγματοποίησης των βελτιώσεων και προσθηκών.

ε) Των διατάξεων της παραγράφου 9 του άρθρου 5 για συμβόλαια ή συμφωνητικά που συνάπτονται από τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

στ) Των διατάξεων των παραγράφων 1 έως και 6 του άρθρου 8 από την 1η Ιουλίου 1999 και των παραγράφων 7 και 8 του ίδιου άρθρου από την 1η Ιανουαρίου 2000.

ζ) Των διατάξεων του άρθρου 9 (παράγραφος 4) από την 31η Δεκεμβρίου 1999.

η) Των διατάξεων των άρθρων 9 (παράγραφοι 2, 3, 5, 6, 7, 8, 10, 21, 23, 26 και 27), 11 και 16 από την 1η Ιανουαρίου 2000.

θ) Των λοιπών διατάξεων από τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά από αυτές.

Παραγγέλλομε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως νόμου του Κράτους.

Αθήνα, 15 Νοεμβρίου 1999

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ, ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗΣ
Β. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
Γ. ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ

ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ
Ε. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ
Μ. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
Ε. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους.

Αθήνα, 16 Νοεμβρίου 1999

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Ε. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ